

SAVONIA

■ OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

SHIKISAI

Kuosimalliston suunnittelu

TEKIJÄ: Mari Väyrynen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Mari Väyrynen	
Työn nimi Shikisai – Kuosimalliston suunnittelu	
Päiväys 12.5.2014	Sivumäärä/Liitteet 116/0
Ohjaaja(t) Elina Sillanpää	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) -	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön aiheena oli kuosimalliston suunnittelu käyttäen inspiraationa neljää vuodenaikaa ja erityisesti valokuvia. Mallisto jakautui vuodenaikojen mukaan neljään osaan, joista jokaiseen sisältyi neljä kuosia värivaihtoehtoineen.</p> <p>Tekijä keräsi vuosien varrella ottamiaan valokuvia sekä tekemiään maalauksia ja piirroksia ja kokosi niistä itselleen inspiraatiokansion suunnittelun pohjaksi. Suunnittelu alkoi luonnostelulla, ja luonnosten pohjalta tekijä lähti kehittämään kuvioita ja piirroksia kuoseja varten. Osa kuoseista muokattiin suoraan valokuvista. Viimeinen vaihe suunnittelussa oli värivaihtoehtojen valitseminen.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli malliston suunnittelun lisäksi kehittyä suunnittelutyössä, löytää uusia keinoja inspiroitua valitusta aiheesta sekä oppia ottamaan kohderyhmä huomioon suunnittelussa. Tekijä pyrki myös tavoittamaan eri vuodenaikojen tunnelmat kuoseissaan tehokkaasti.</p>	
Avainsanat Kuosisuunnittelu, kuosit, vuodenaajat, mallisto, valokuvaus	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Mari Väyrynen			
Title of Thesis Shikisai — Designing a pattern collection			
Date	12.5.2014	Pages/Appendices	116/0
Supervisor(s) Elina Sillanpää			
Client Organisation /Partners -			
<p>Abstract</p> <p>The subject of this thesis was to design a pattern collection, using the four seasons and photography as inspiration. The collection was divided to four groups of patterns, each of which consisted of four different patterns and their colour alternatives.</p> <p>The author collected photographs she had taken during the years, as well as her paintings and drawings, and assembled them into a folder to use as inspiration for her designing work. The designing process began with sketching, and the author used the sketches as a base for the shapes and motifs for the patterns. Some of the patterns were edited directly from photographs. The last step of the design process was to select the colour alternatives.</p> <p>The aim of the thesis was to design a pattern collection and also improve as a designer, find new ways to find inspiration in the chosen theme and learn to take the target audience into consideration. The author also tried to effectively capture the moods of the different seasons in the patterns.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Pattern design, patterns, seasons, collection, photography</p>			

Sisältö

1. Johdanto	5
2. Opinnäytetyön tavoitteet ja prosessi	7
2.1 Tavoitteet	7
2.2 Opinnäytetyön prosessi	7
2.3 Kohderyhmä	10
3. Kuosisuunnittelu	12
3.1 Kuosisuunnittelu	12
3.2 Kuosisuunnittelun termejä	12
3.3 Tekniset seikat suunnittelussa	15
4. Oman malliston suunnittelu	16
4.1 Talvikuosit	16
4.2 Kevätkuosit	36
4.3 Kesäkuosit	54
4.4 Syyskuosit	78
5. Lopullinen mallisto	92
6. Pohdinta	113
Lähteet	115

1. Johdanto

Opinnäytetyöni aiheena on kuosimalliston suunnittelu. Malliston teemana ja inspiraationa käytän neljää vuodenaikaa, joiden mukaan jaan suunnitellut kuosit neljään ryhmään.

Valitsin työni aiheeksi kuosimalliston suunnittelun, sillä koen sen olevanalani toista itselleni läheisin. Olen aina pitänyt piirtämisestä ja vuosien varrella olen tullut kokeilleeksi monia erilaisia piirtämis- ja maalausmenetelmiä, ja näitä oppimiani taitoja voin hyödyntää kuosisuunnittelutyössä. Myös tietokoneella piirtäminen ja työskentely kiinnostavat minua. Erilaisten ohjelmien kokeilu ja piirtopöydän käyttö ovat minulle arkipäivää, ja pidän tietokoneella työskentelyn laajoista mahdollisuuksista ja jatkuvasti kehittyvistä menetelmistä ja tekniikasta.

Teemaksi valitsin vuodenaajat, sillä ajattelin, että neljästä toisistaan paljon poikkeavasta aiheesta saisi suunniteltua kiinnostavasti erilaisia kuoseja. Vuodenaajat rajaavat kuosien aihevalintoja jonkin verran, mutta ovat kuitenkin sen verran laaja teema, että ne antavat suunnitteluun paljon mahdollisuuksia ja valinnanvaraa. Vuodenaajat lisäksi yhdistävät neljä erillistä aihetta yhdeksi kokonaisuudeksi luoden monipuolisen, mutta samalla yhtenäisen teeman mallistoa varten.

Vuodenaikojen vaihtelu on mielestäni hyvin inspiroiva ja kiehtova aihe. Lapsena kesä oli suosikkivuodenaikani, koska silloin oli pitkä kesäloma koulusta, mutta vanhempana olen oppinut pitämään kaikista vuodenaajoista ja löytämään niistä jokaisesta jotakin hyvää. Talven kirpeät pakkaspäivät ja kesän auringonpaiste ovat minulle yhtä rakkaita, ja yhtä lailla pidän myös pimeistä ja myrskyisistä syyspäivistä.

Olen pienestä asti pitänyt myös valokuvaamisesta, ja vuosien varrelta minulle on kertynyt suuri määrä valokuvia sekä tavallisista arkipäivistä että juhlallisemmista hetkistä. Tästä on hyötyä myös suunnittelutyössä, koska valokuvista saa usein helposti ideoita tai inspiraatiota kuoseja luonnostellessa tai suunnitellessa. Nykyäänkin kuljen jatkuvasti kameran kanssa ja nappaan kuvia heti, kun huomaan jonkin kauniin maiseman tai muun kiinnostavan kohteen. Tällä tavalla materiaalia kertyy jatkuvasti lisää, ja joskus ideat saattavat lähteä jostakin aivan ohimennen valokuvaan tallentuneesta yksityiskohdasta.

Vuodenaikoihin liittyy tietenkin vahvasti luonto, joka on toinen itselleni läheinen aihe. Pidän sekä eläimistä että kauniista luonnonmaisemista, ja luonnosta löytyy loputtomasti ideoita ja aiheita suunnittelutyöhön. Minusta on mukavaa

suunnitella kuoseja perinteisistä kukka- ja kasviaiheista, ja myös eläimet ovat hauska aihe suunnittelussa. Luontokuoseja voi tehdä myös hyvin monenlaisiin tyyliin sopiviksi: hempeiden ja keväisten kukkakuosien vastapainoksi voi suunnitella vaikkapa syysiltojen pimeyden mieleen tuovia tummia kuoseja tai tehdä salaperäisen näköisiä kuoseja tyyllittelemällä erikoisen muotoisia kasvien lehtiä.

Malliston nimi, *Shikisai* (色彩), on japaninkielinen sana ja merkitsee *Värit*. Nimen voi kirjoittaa myös eri kirjoitusmerkeillä (四季彩), jolloin se tarkoittaa *Neljän vuodenajan värit*. Valitsin tämän nimen paitsi sen merkityksen takia, myös koska luonnon ohella Japanin kulttuuri on yksi suurimmista inspiraation lähteistäni suunnittelussa.

Olen opiskellut japanin kieltä vuodesta 2006 lähtien, ja olen muutenkin kiinnostunut Japanin kulttuurista ja perinteistä. Vaikka olen myös japanilaisen populaarikulttuurin suurkuluttaja esimerkiksi musiikin ja sarjakuvien muodossa, olen aina ollut kiinnostunut myös maan historiasta ja traditioista, ja näitä perinteisiä elementtejä olenkin yhdistänyt usein myös suunnittelutyöhöni.

Opinnäytetyössäni en pyri kuitenkaan tekemään malliston kuoseista japanilaisen näköisiä, koska Suomen luonto on itselleni tutumpi ja henkilökohtaisesti läheisempi, ja esimerkiksi inspiraationani toimivat valokuvat on kaikki otettu Suomesta. Joissakin kuoseissa kuitenkin saattaa näkyä vaikutteita japanilaisesta tyylistä. Olen aiemminkin suunnitellut kuoseja, joissa näkyy sekä suomalaisuus että japanilainen tyyli, ja eri kulttuurien yhdistely onkin mielestäni kiinnostava aihe.

2. Opinnäytetyön tavoitteet ja prosessi

2.1 Tavoitteet

Opinnäytetyön pääasiallisena tavoitteena on suunnitella mallisto, jossa on neljä erilaista kuosia neljästä ryhmästä, yhteensä siis 16 kuosia. Jokaisesta kuosista on lisäksi eri värivaihtoehtoja.

Tavoitteena on tietenkin myös kehittyä kuosisuunnittelussa ja löytää uusia keinoja inspiroitua valitusta teemasta. Pyrin erityisesti tavoittamaan eri vuodenaikojen tunnelmat ja vangitsemaan ne tehokkaasti kuosien kuvioihin ja väreihin.

Yhtenä tavoitteena on myös oppia rajaamaan omaan mallistoon sopiva kohderyhmä ja ottamaan se huomioon suunnittelussa. Toisaalta pyrin myös sisällyttämään mallistoon erityyppisiä kuoseja, jotka sopivat erilaisille ihmisille tai erilaisiin sisustuksiin. Tällöin vain täytyy pitää huolta siitä, ettei jokin kuosi ole niin erityylinen muiden kanssa, että se näyttää oudolta malliston osana.

2.2 Opinnäytetyön prosessi

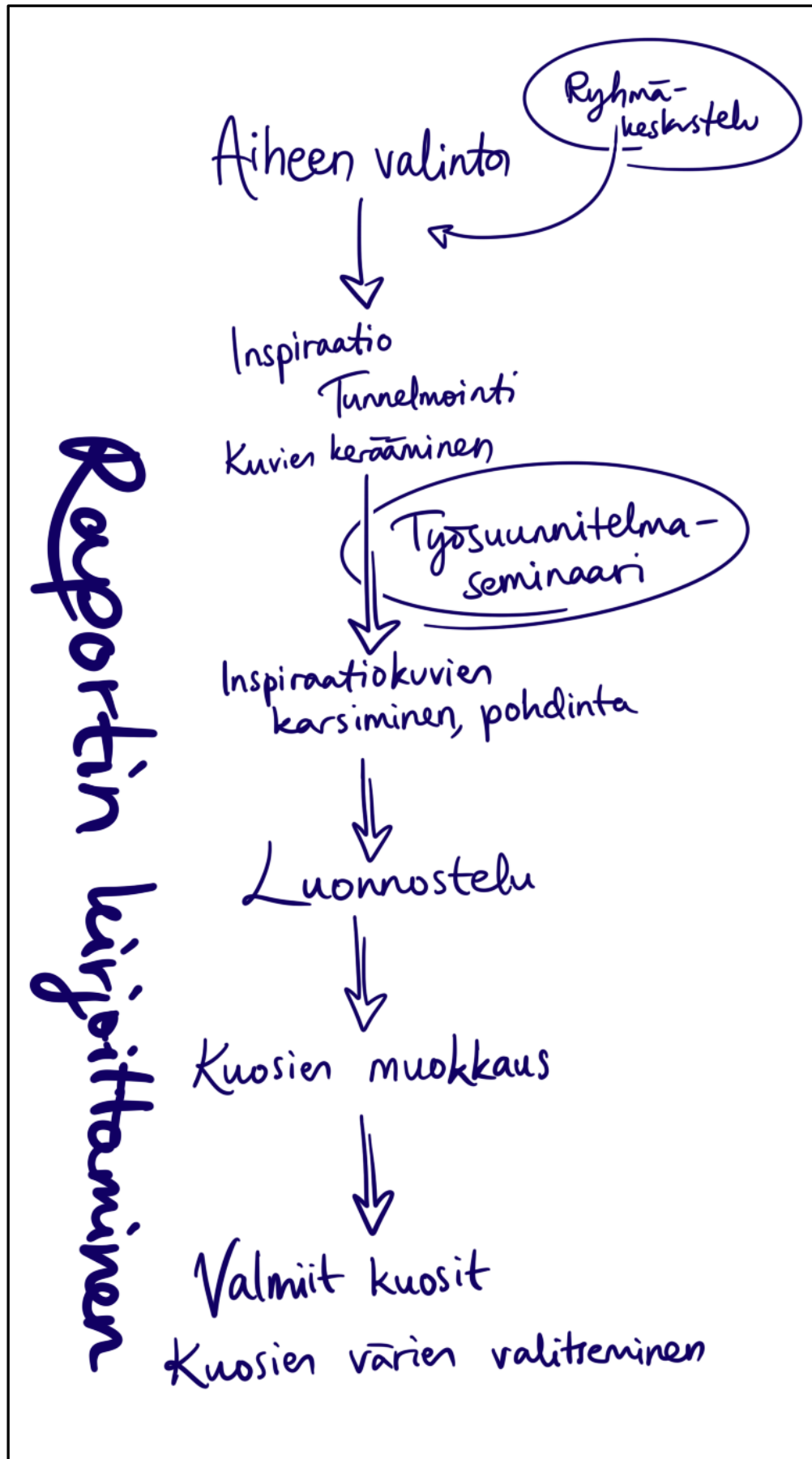
Shikisai-malliston suunnitteluprosessi alkoi varsinaisesti syksystä 2013. Tällöin sain vihdoin kauan pohtimani opinnäytetyön aiheen päätettyä ja muotoiltua mielessäni lopullisesti valmiiksi.

Ensimmäinen työvaihe oli inspiraation kerääminen ja tunnelmointi vanhojen valokuvien ja piirrosten muodossa. Kävin läpi piirustus- ja valokuva-arkistojani ja kopioin valokuvista erilleen ne, jotka erityisesti kiinnittivät huomioni ja kuvastivat tiettyä vuodenaikaa väreillään tai tunnelmallaan. Jaoin kuvat jo tässä vaiheessa erillisiin kansioihin vuodenaikojen mukaan. Tämä työvaihe oli itselleni tärkeä, sillä omassa suunnittelutyössäni minun täytyy miettiä ja järjestellä ideoitani ennen kuin aloitan konkreettisen tekemisen tai piirtämisen. Kun olen kerännyt mahdollisimman paljon materiaalia suunnittelun tueksi, minun on helpompi aloittaa varsinaisten kuosien suunnittelu.

Kun materiaalia oli kertynyt tarpeeksi, aloitin varsinaisen suunnitteluprosessin. Minulla oli aluksi ollut tarkoitus tehdä valmiiksi kaikki kuosien luonnokset jokaisesta vuodenaikasta ennen kuin aloittaisin lopullisten kuosien

muokkaamisen, mutta huomasin pian, ettei sellainen järjestely ollutkaan itselleni paras. Minua alkaa helposti ahdistaa, jos tunnen, että minulla on kesken yhtä aikaa monta asiaa, ja halusin mieluummin tehdä aina yhden vuodenajan kuosit kerralla valmiiksi ennen kuin siirryn seuraavan sarjan kuosien luonnosteluun. Tämä osoittautui muutenkin paremmaksi järjestelyksi, sillä tällä tavoin pystyin keskittymään aina yhden vuodenajan tunnelmaan ennen seuraavaan siirtymistä.

Prosessikaavio

Kuva 1. Prosessikaavio (Väyrynen 2014)

2.3 Kohderyhmä

Kohderyhmäksi valitsin pääasiassa lapset ja nuoret, sillä kuosini ovat yleensä melko värikkäitä ja "leikkisän" näköisiä. Pidän itsekin kirkkaista ja iloisista väreistä, ja myös piirustustyylini joka on usein sarjakuvamaisen tyyliä. Toisaalta kuosejani voisi ajatella myös nuorten aikuisten käytettäväksi, jos asiakas pitää värikkäistä ja iloisista kuvioista tai kuosit käyvät muuten heidän tyyliinsä.

Kohderyhmääni kuuluvat pääasiassa perheet. Kohderyhmäni henkilöt ovat optimistisia ja arvostavat yhdessä perheen ja ystävien kanssa vietettyä aikaa. He ovat avoimia uusille ideoille ja mahdollisuuksille ja sisustavat kotinsa mielellään iloisin värein. Varsinkin lapsiperheiden asunnot ovat kodikkaita ja niissä näkyvät perheenjäsenten harrastukset ja mieltymykset. Kohderyhmäni henkilöillä saattaa olla lemmikkejä, ja he pitävät eläimistä sekä luonnosta.

Kuva 2. Kohderyhmän elämäntapataulu 1 (Väyrynen 2014)

Kuva 3. Kohderyhmän elämäntapataulu 2 (Väyrynen 2014)

3. Kuosisuunnittelu

3.1 Kuosisuunnittelu

Kuosisuunnittelu on laaja muotoilun alue, joka näkyy ympärillämme joka puolella eri muodoissa. Kuosisuunnittelu näkyy eniten tekstiileissä, kuten vaatteissa ja sisustuksessa, mutta kuoseja käytetään myös muissa tuotteissa kuten vaikkapa tapeteissa ja astioissa.

Kuosisuunnittelijan on otettava monia seikkoja huomioon suunnittelussa. Kuosit suunnitellaan käyttötarkoitukseensa sopiviksi — esimerkiksi mekkoon ja pöytäliinaan tarkoitetut kuosit poikkeavat toisistaan. Useimmiten suunnittelun pohjalla ovat väriennusteet sekä trendit, ja myös kohderyhmän valinta on tärkeää. Kohderyhmän valinta vaikuttaa kuosin lisäksi väriytykseen, materiaaliin sekä tuotteen hintaan (Pellonpää-Forss 2009). Kuten monien muidenkin tuotteiden suunnittelussa, myös kuosien markkinoinnissa tuotteiden pohjalla olevilla tarinoilla on suuri merkitys.

Kuten tässäkin opinnäytetyössä, kuoseja jaotellaan usein ryhmiin vuodenaikojen mukaan. Eri vuodenaikoihin liitettävät kuosit ovat tyyliltään erilaisia: kesäkankaat ovat materiaaleiltaan sekä väriykseltään kevyitä, kun taas syksykankaista löytyy täyteläisyyttä (Pellonpää-Forss 2009).

Suunnittelijan on ajateltava myös valmiissa tuotteessa olevan kuosin suuntaa. Vaatetus- ja sisustusankaita suunnitellessa on otettava huomioon se, että lopullinen tuote on kolmiulotteinen. Verhokangas taas on jatkuvasti pystyasennossa. (Pellonpää-Forss 2009.) Myös tekniset rajoitukset on otettava huomioon esimerkiksi kuosien painolaadun sekä koon osalta.

3.2 Kuosisuunnittelun termejä

Painopohja ja painomalli

Painopohja merkitsee nimensä mukaisesti materiaalia, jolle painomalli eli kuvio painetaan. Pohjakankaan materiaali vaikuttaa kankaan käyttöominaisuuksiin. Painomalli tulee myös suunnitella niin, että se sopii painettavaan materiaaliin eivätkä ne ole ristiriidassa. (Pellonpää-Forss 2009.)

Kaaviopainanta

Kaaviopainannssa käytetään kaaviota, jonka avoimista kohdista väri siirtyy painettavalle kankaalle. Kaaviopainanta jakautuu rotaatio- sekä laakapainantaan. (Virtuaaliyliopisto, http://www.uiah.fi/virtu/materiaalit/kankaanpainanta/0303_kaavio.html.)

Laakapainanta

Laakapainannassa jokaista väriä varten on oma painokaavio. Värien määrä on laakapainannassa rajoitettu laakapainokoneen pöydän pituuden mukaan. (Virtuaaliyliopisto, http://www.uiah.fi/virtu/materiaalit/kankaanpainanta/0303_kaavio.html).

Rotaatiopainanta

Rotaatiopainannassa painokuosi on valotettu metallilieriölle, ja sen avulla pituussuuntaiset raidat jatkuvat kuosissa katkeattomina. Laakapainantaan verrattuna rotaatiopainannalla saavutetaan suurempi tuotantonopeus. (Virtuaaliyliopisto, http://www.uiah.fi/virtu/materiaalit/kankaanpainanta/0303_kaavio.html.)

Kuvaelementit

Kuvan peruselementteihin kuuluvat piste, viiva ja pinta. Näistä kolmesta muodostuu erilaisia kuvioita ja alueita. Kuosin kuvaelementeillä luodaan pintaan rytmiä esimerkiksi vaihtelemalla elementin muotoa, kokoa tai väriä. Elementit voivat myös luoda kuosiin joko rauhallisen tai vauhdikkaan tunnelman, ja niillä voidaan luoda perspektiivivaikutelma. (Pellonpää-Forss 2009.)

Peilautuminen

Peilautuvassa kuosissa elementti toistetaan peilikuvana korkeus- tai leveysuunnassa. Mikäli peilautuvuutta on käytetty pienemmissä osissa, kuosiin muodostuu raita- tai ruutukuvioita. (Pellonpää-Forss 2009.)

Positiivinen ja negatiivinen malli

Kuosissa käytetyt kuvaelementit koetaan yleensä aktiivisena ja niiden väliin jäävä tila puolestaan passiivisena. Negatiivisessa painomallissa painettu alue jääkin passiiviseksi ja antaa pohjakankaan värin muodostaa aktiivisia elementtejä. Positiivista ja negatiivista mallia voidaan myös yhdistää samassa kuosissa tai luoda niistä kuosipareja. (Pellonpää-Forss 2009.)

Raportti

Raportti tarkoittaa kuosissa toistuvaa osaa. Raportin valintaan vaikuttavat painomallissa käytettyjen elementtien ominaisuudet kuten esimerkiksi suunta ja väri (Pellonpää-Forss 2009).

Suora raportti

Suorassa raportissa kuviot asettuvat suorakulmaiseen ruudukkoon ja se voidaan luoda toistamalla yhtä elementtiä. Jos ruutujen sivut ovat kiinni toisissaan, kyseessä on suljettu rakenne, ja jos ruudut muodostavat raitoja tai ovat tyhjän tilan ympäröimiä, kyseessä on avoin rakenne. Suoraa raporttia voidaan elävöittää hyödyntämällä peilautuvuutta. (Pellonpää-Forss 2009.)

Nouseva ja sivuttain siirtyvä raportti

Nouseva raportti muistuttaa suoraa raporttia, mutta siinä kuosin rakenteen ruudukon rivejä siirretään vaak- tai pystysuunnassa niin, että kuviot eivät ole suorassa toisiinsa nähden. (Pellonpää-Forss 2009.)

Pisteraportti

Pisteraportilla tarkoitetaan kuvaelementtien sijoittamista erikokoisiin tukiruudukoihin, jotka voivat olla esimerkiksi 3 x 3, 5 x 5 tai 7 x 7 ruudun kokoisia. Tukiruudukoita toistamalla syntyy tasainen pinta. Pisteraportti kannattaa valita, kun kuosissa on melko yksinkertaisia ja keskenään samanarvoisia elementtejä. (Pellonpää-Forss 2009.)

3.3 Tekniset seikat kuosisuunnittelussa

Painotekniikoiden kehittyessä myös kuosisuunnitteluun on avautunut uusia mahdollisuuksia esimerkiksi värien käytön osalta. Digitaalitulostuksen avulla rajoitukset värien käytössä ovat vähentyneet ja painatuksia voi käyttää useille eri materiaaleille (Pellonpää-Forss 2009).

Suunnittelussa täytyy ottaa huomioon raportin koko ja painettavan kankaan leveys. Laakapainannassa kankaan leveys on yleisimmin 145-150 cm, mutta voi tuotteesta riippuen olla myös 180 tai 320 cm. Rotaatiopainannassa käytettäviä korkeuksia ovat muun muassa 64 cm, 91,4 cm sekä 101,8 cm. (Pellonpää-Forss 2009.)

Itse kuositiedostoa muokatessa on otettava huomioon kuvan resoluutio eli tarkkuus. Jos kuviot on piirretty ensin käsin ja skannataan sitten tietokoneelle, resoluutio on otettava huomioon jo skannatessa. Jos kuvan skannaa liian pienellä tarkkuudella, sen laadun parantaminen jälkikäteen on mahdotonta.

Kuvien tallentamisessa täytyy ottaa huomioon myös tiedostomuoto. Photoshopilla muokatut kuvat tallennetaan yleensä PSD-muotoisina eli Photoshopin omassa tiedostomuodossa, jolloin esimerkiksi tasot, efektit ja tekstit säilyvät muokattavina. Monilla muillakin ohjelmilla on omat tiedostomuotonsa, joihin tallennetut tiedostot avautuvat vain kyseisessä ohjelmassa, mutta säilyttävät kuvan muokattavuuden. Esimerkiksi tämän opinnäytetyön useissa kuoseissa on käytetty PaintTool SAI –ohjelmaa, jonka oma tiedostomuoto on *.sai*.

Mikäli kuva halutaan tallentaa muodossa, jossa sen voi avata myös muilla ohjelmilla kuin sillä, missä se on alun perin luotu, voidaan käyttää esimerkiksi PNG- tai JPG-tiedostoja. PNG-tiedostot ovat suurempia kuin JPG:t, mutta kuvat säilyvät hyvälaatuisina. JPG-tiedostot vievät vähemmän tilaa, mutta JPG:ksi tallentaminen myös pakkaa kuvaa, mikä voi vähentää kuvan laatua paljonkin riippuen pakkauksen määrästä.

4. Oman malliston suunnittelu

4.1 Talvikuosit

Olen ehdottomasti talvi-ihminen. Rakastan kylmää säätä, lunta ja pimeitä iltoja. Minua eivät häiritse kylmimmäkään pakkaspäivät, vaikka sisälläkin olisi niin viileää, että joutuu olemaan villapaita päällä. Raikkaassa ja kylmässä ilmassa on jotakin virkistävää, ja erityisesti aurinkoiset talvipäivät ja tähtikirkkaat yöt ovat uskomattoman kauniita. Myös lumisade ja lumiset maisemat ovat joka vuosi yhtä ihania katsella. Mallistoni talvikuositkin saavat näyttää viileän sävyisiltä, joskin piristävällä eivätkä luotaantyöntävän kylmällä tavalla.

Yksi talven rakkaimmista asioista itselleni on myös joulu. Minulle joulu on lämmintä, iloista ja värikästä aikaa, jonka suunnittelun aloitan mielelläni jo lokakuun loppupuolella. Edes loppusyksyn pimeät päivät eivät tunnu synkiltä, kun miettii parin kuukauden päästä koittavaa joulua. Joulu tuo talven kylmyyden keskelle lämpöä ja valoa, ja vuoden pimein aika ei tunnu lainkaan pimeältä, kun sen viettää jouluvalojen loisteessa.

Värit, jotka tulevat minulle ensimmäisenä mieleen talvesta, ovat pääasiassa sinisen sävyjä. Perinteinen talvimaisema minulle on tähtikirkkaan yötaivaan syvä tummansininen ja sen vastapainona hohtava valkoinen lumi, jossa varjot näkyvät vaaleansinisen eri sävyissä. Myös harmaa on talven väri, joskin värejä rakastavana ihmisenä en niinkään itse välitä harmaasta. Kuosisuunnittelun näkökulmasta harmaa on kuitenkin monipuolinen väri, sillä siitä löytyy paljon eri sävyjä, ja se sopii monien muiden värien seuraksi tehokkaasti.

Kylmien ja sinisten sävyjen lisäksi yhdistän talveen lämpimänpunaisen värin. Punainen liittyy läheisesti jouluun, mutta mikseipä sitä voisi käyttää myös lämmittävänä tehosteena jossakin kuosissa, joka ei sinänsä ole joulusesonkia varten suunniteltu.

Inspiraatio

Monissa inspiraatiokansiooni poimimissa valokuvissa oli hyvin kauniit, talviset värit. Vaaleansinisen ja harmaan eri sävyt näyttävät raikkaan viileiltä juuri sillä tavalla, joka kuvastaa kirpeää pakkaspäivää. Alla oleva kuva on otettu mummolastani maaseudulta, minkä vuoksi siinä on myös perinteistä luonnon tunnelmaa.

Kuuseihin tästä valokuvasta voisi värien lisäksi ottaa muotoja talvisen lehdettömistä puista. Viileänsinistä taivasta vasten piirtyvät koivunoksat voisivat olla mielenkiintoinen muoto sellaisenaan, tai sitten niille voisi kuosikuvioon ripotella vähän lunta koristeeksi.

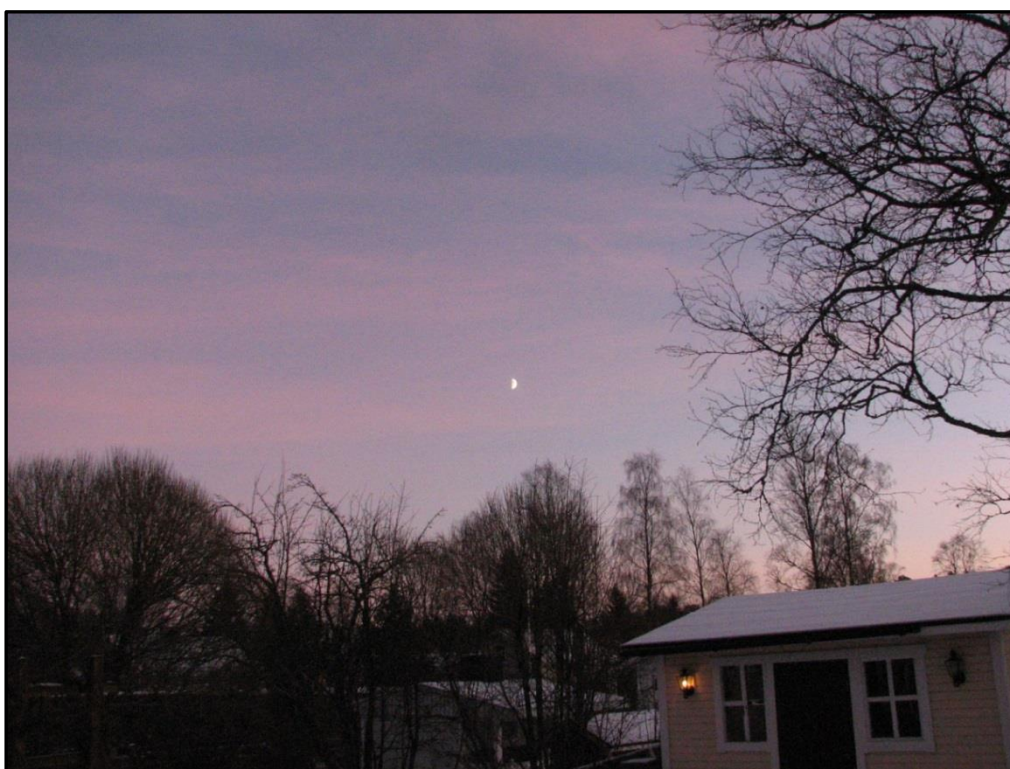
Kuva 4. Talvimaisema (Väyrynen 2005)

Hyvin useissa talvella ottamissani kuvissa on aiheena kuu tai tähtitaivas kirkkaina iltoina, öinä tai aamuina. Edes jäätävä pakkasilma ei pidättele minua ja kameraani, jos huomaan kuun hohtavan taivaalla, vaan silloin on lähdettävä pihalle nappaamaan edes pari kuvaa salaperäisenä hehkuvasta yötaivaasta.

Varsinkin täysikuu on upea ja kiehtova näky, ja toivon aina kirkasta säätä niille päiville, kun kuu on täysi.

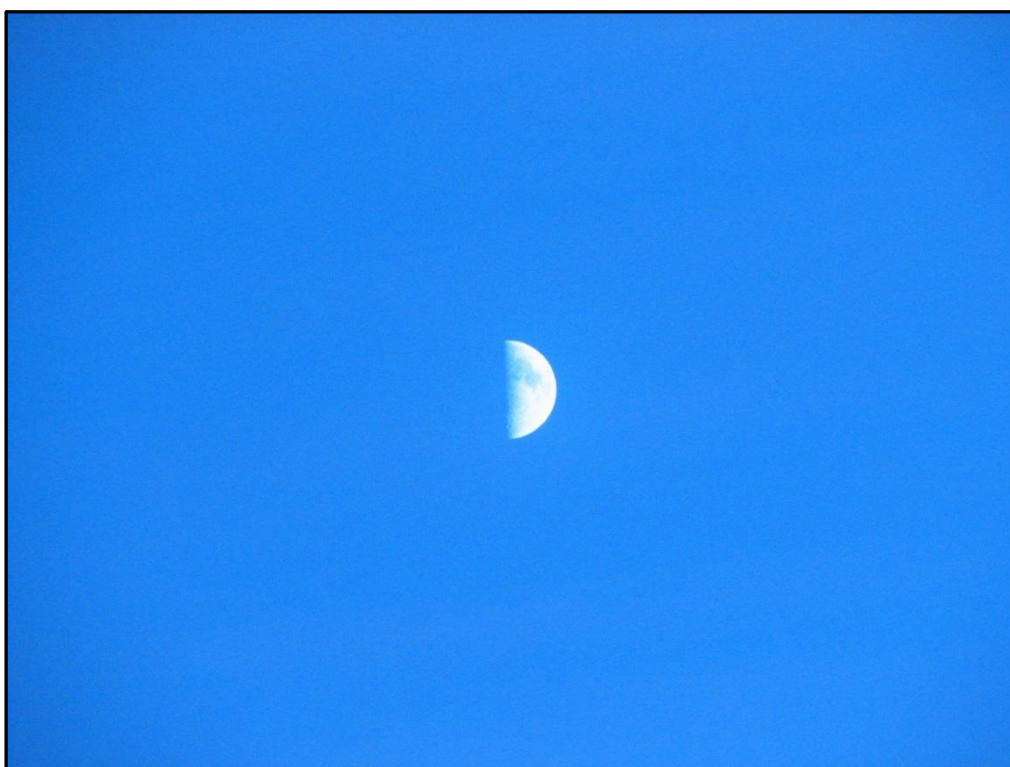
Kuva 5. Talvimaisema (Väyrynen 2006)

Kuva 6. Talvimaisema (Väyrynen 2007)

Kuva 7. Täysikuu (Väyrynen 2007)

Kuva 8. Puolikuu (Väyrynen 2007)

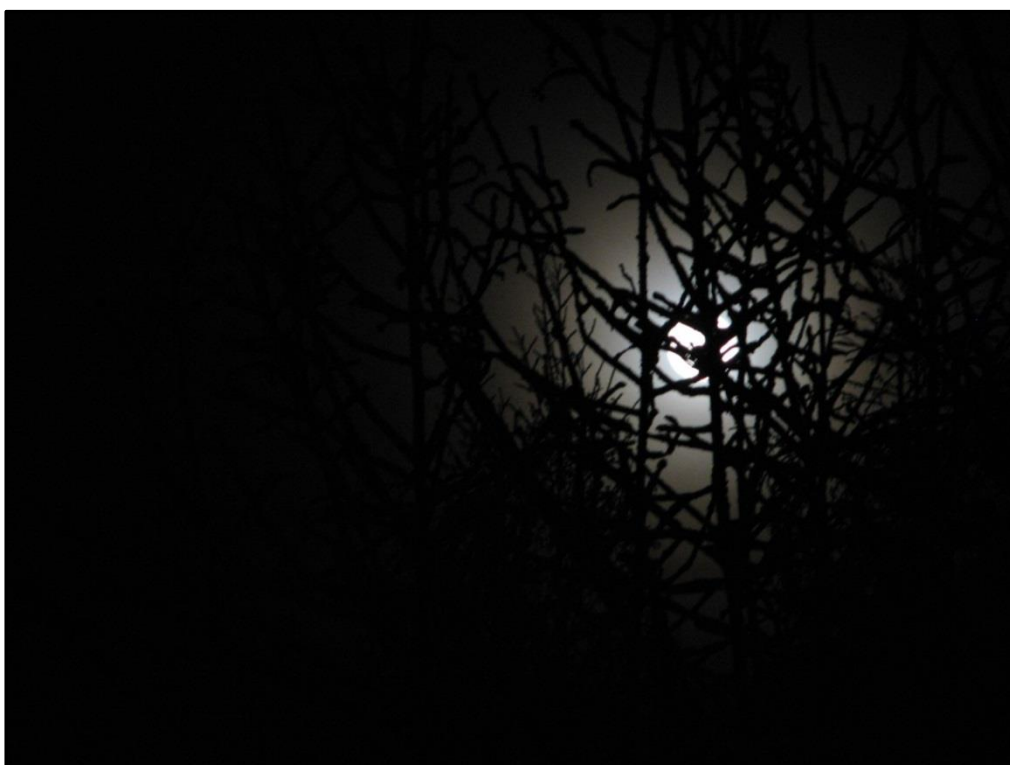
En kuitenkaan tekisi kuusta kuosia sellaisenaan, sillä se ei erityisemmin toisi esille "talvi"-teemaa. Kuuhan on yhtä kaunis kaikkina vuodenaikoina, vaikka itse liitänkin sen ehkä erityisesti talveen, koska pitkinä talviöinä on enemmän pimeää ja hämärää aikaa tuijotella tähtitaivaalle. Lisäksi kuu ei itsessään ehkä olisi kovinkaan mielenkiintoinen aihe kuosiin.

Sain kuitenkin erilaisen idean kuuaiheesta katsellessani näitä kuvia, joissa kuun edessä on talvisia puiden oksia. Kuosissa voisi toimia kuvio, jossa ympyränmuotoisen täysikuun muotoa rikkoisivat ohuet oksat.

Päätin kokeilla tällaista ratkaisua yhdessä talvikuoseistani. Kyseinen idea toimisi kyllä myös syyskuosina, sillä puuthan ovat lehdettömiä myös syksyisin, mutta ajattelin värivalinnoilla pystyvänä luomaan kuosiin talvista tunnelmaa.

Kuva 9. Talvimaisema (Väyrynen 2009)

Kuva 10. Talvimaisema (Väyrynen 2012)

Yksi erityisen kaunis talvimaisema on puolipilvisen päivän auringonlasku, kun taivas värjäytyy violetinpunertavaksi sinisen hetken aikaan. Nämä valokuvat ovat aina olleet minusta kauniita ja halusin kokeilla, voisinko hyödyntää niitä jossakin kuosissa.

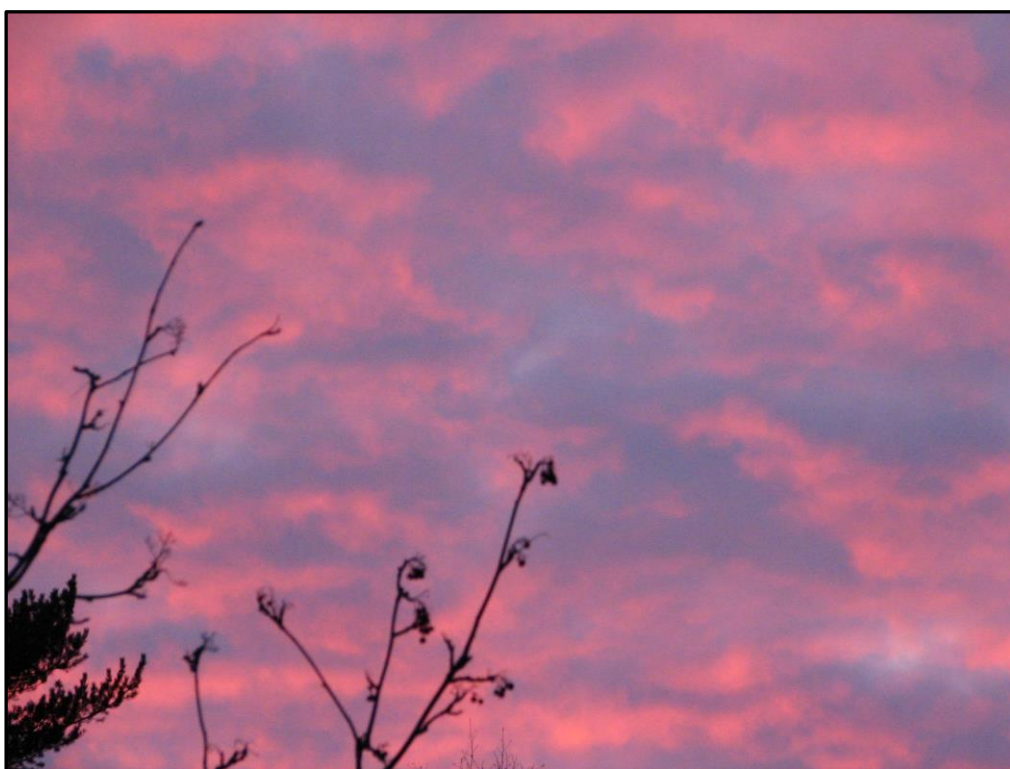
Taivaan punertava väri on tosin siitä hankala, että se veisi helposti viedä kuosin tunnelmaa pois "talvisesta". Talviteemaa voisi tuoda kuoseihin lisäämällä niihin jonkun perinteisen talvisen elementin, vaikkapa tyylliteltäjä lumihiutaleita. Kuvissa minua miellyttävät myös suurten kuusien siluetit, ja päätin kokeilla myös lumisten puiden lisäämistä kuoseihin.

Kuva 11. Talvimaisema (Väyrynen 2006)

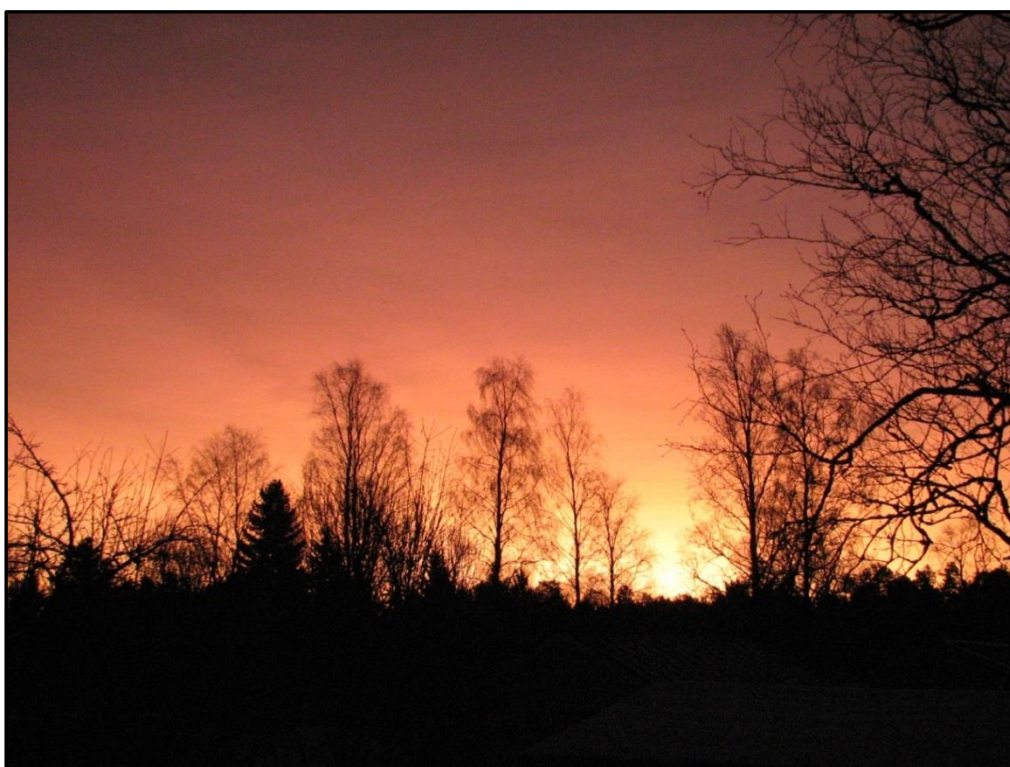
Kuva 12. Talvimaiesema (Väyrynen 2006)

Kuva 13. Talvimaiesema (Väyrynen 2006)

Kuva 14. Talvimaiesema (Väyrynen 2013)

Kuva 15. Talvimaiesema (Väyrynen 2007)

Yksi innostavimmista ideoista, jotka talvikuvista sain, oli ”jäljet lumella” – kuosi. Huomasin valokuva-arkistossa nämä vuosia sitten ottamani kuvat isovanhempieni koiran lumeen jättämistä tassunjäljistä. Talvella on mukavaa nähdä vastasataneessa lumessa eläinten kulkureittejä — niin koirien, jänisten, oravien kuin lintujenkin jäljiltä.

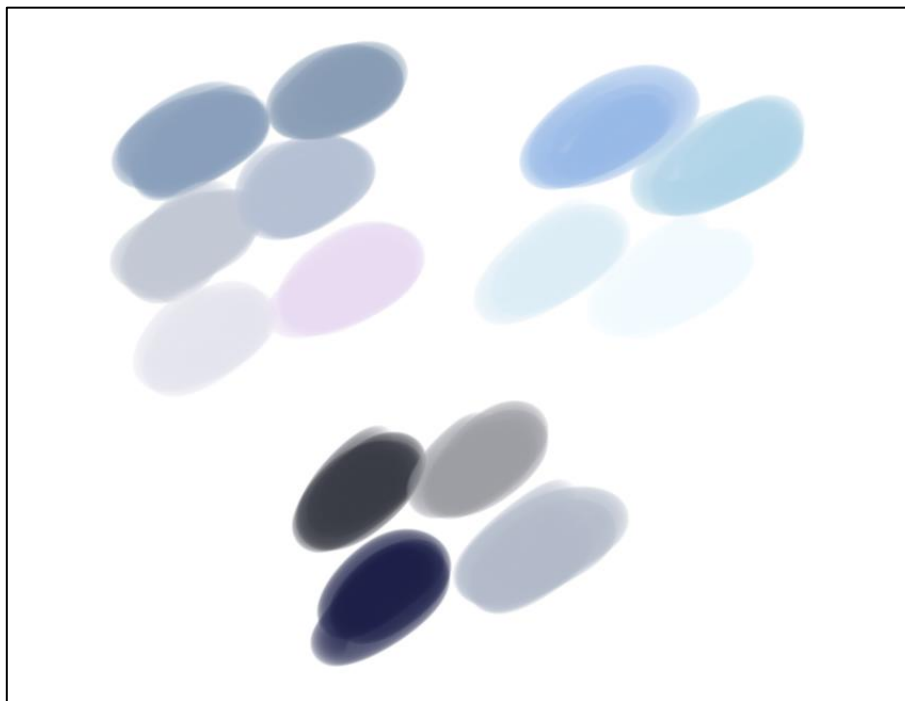
Ajattelin, että tassunjäljistä saisi suloisen kuosin, joka sopisi myös talviteemaan. Tassunjälkikuosi ei ole kylläkään mikään omaperäisin idea ja sitä on varmasti käytetty ennenkin, mutta toisaalta eläimet ovat aina suosittu aihe esimerkiksi lasten kuoseissa.

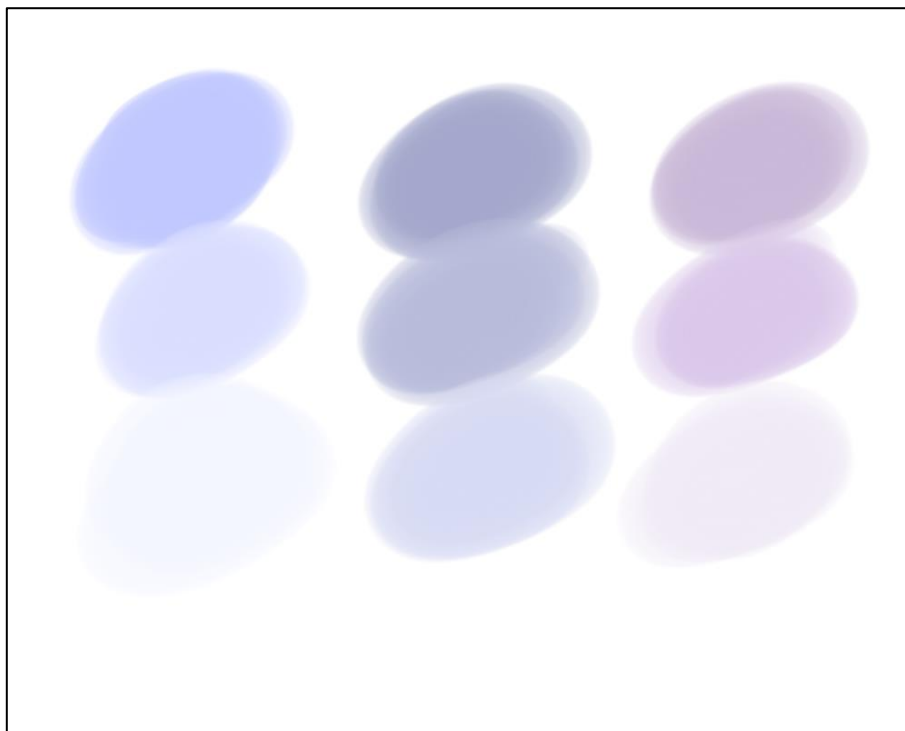
Kuva 16. Tassunjälki (Väyrynen 2006)

Suunnittelu

Aloitin talvikuosien suunnittelun valitsemalla talvisia ja viileitä värisävyjä ja yhdistelemällä niitä eräänlaiseksi väripaletiksi. Talviteemaan oli helppo valita erilaisia sinisiä ja violetteja sävyjä sekä vaaleampina että tummempina.

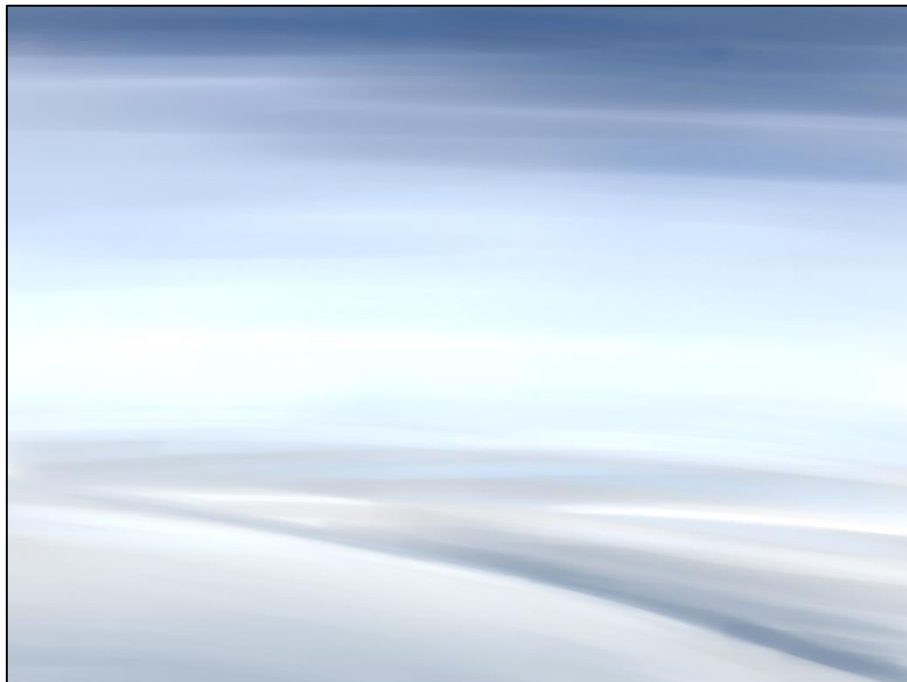

Kuva 17. Väripaletti (Väyrynen 2014)

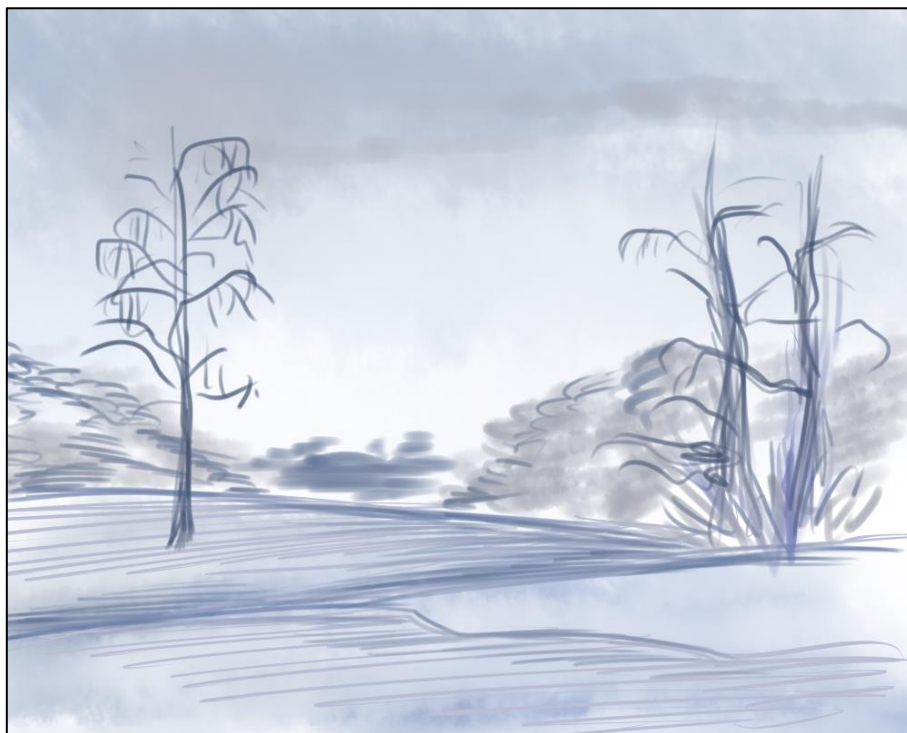

Kuva 18. Väripaletti (Väyrynen 2014)

Luonnostelin myös pari maisemakuvaa, jotka perustuivat yhteen inspiraatioksi valitsemistani valokuvista. Tavoittelin ensimmäiseen luonnokseen tunnelmaa lähinnä värien avulla, ja toisiin luonnostelin talvisten lehdettömien puiden muotoja.

Kuva 19. Luonnos (Väyrynen 2014)

Kuva 20. Luonnos (Väyrynen 2014)

Kuva 21. Luonnos (Väyrynen 2014)

Mielessäni oli myös aiemmin saamani idea, jossa kuun eteen piirtyy puun ja sen oksien ääriviivat, ja kokeilin kuukuosin toteuttamista sekä piirtämällä että muokkaamalla yhtä ottamaani valokuvaa.

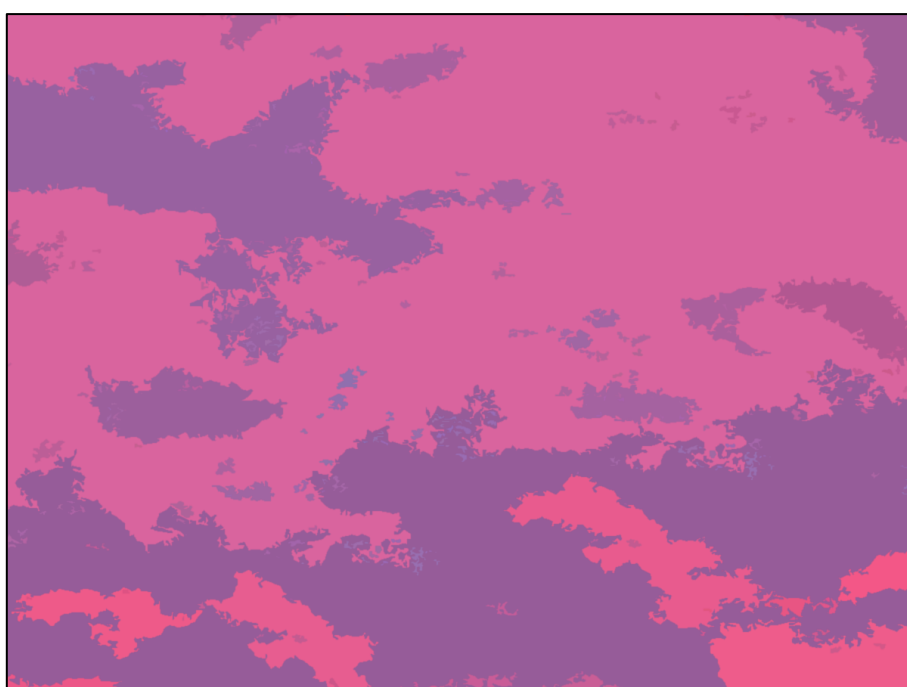

Kuva 22. Luonnos (Väyrynen 2014)

Kuva 23. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Minua kiehtoivat erityisesti myös valokuvat, joissa näkyi talvinen iltataivas punertavaksi värjäytyneenä. Niiden kauniissa väreissä oli jotakin lähes unenomaista, ja tein useita kokeiluja keräämistäni valokuvista muokkaamalla ja yksinkertaistamalla niitä. Halusin nähdä, löytyisikö jostakin muokatusta valokuvasta osaa, jota voisi käyttää kuosina joko sellaisenaan tai muokkaamalla sitä edelleen.

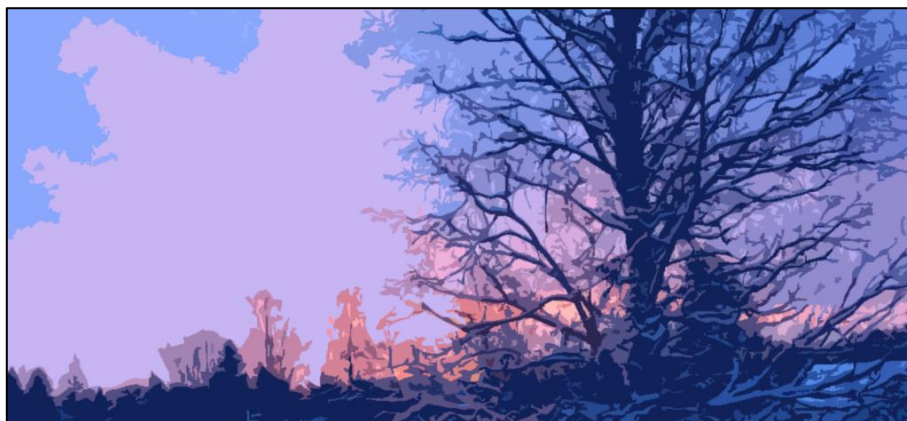

Kuva 24. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Tykästyin erityisesti näihin valokuvamuokkauksiin, sillä niissä säilyivät alkuperäisen kuvan värit sekä rauhallinen talvinen tunnelma. Ajattelin, että niitä voisi käyttää kuoseina lähes sellaisenaan, joskin sitä varten täytyisi jotenkin saada yhdistettyä kuosin laidat toisiinsa niin, että kuosista tulisi jatkuva.

Kuva 25. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Kuva 26. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Kokeilin luonnostella myös eläinten jälkiä tassunjälkikuosiini. Ensimmäisenä luonnokseen piirtyivät koiran tassunjäljet, sillä olen itse aina pitänyt koirista. Halusin kuosiin kuitenkin myös muiden eläinten jälkiä ja lisäsin joukkoon jäniksen ja oravan jälkiä, jotka ehkä tuovat enemmän mieleen talven.

Kuva 27. Luonnos (Väyrynen 2014)

Valmiit kuosit

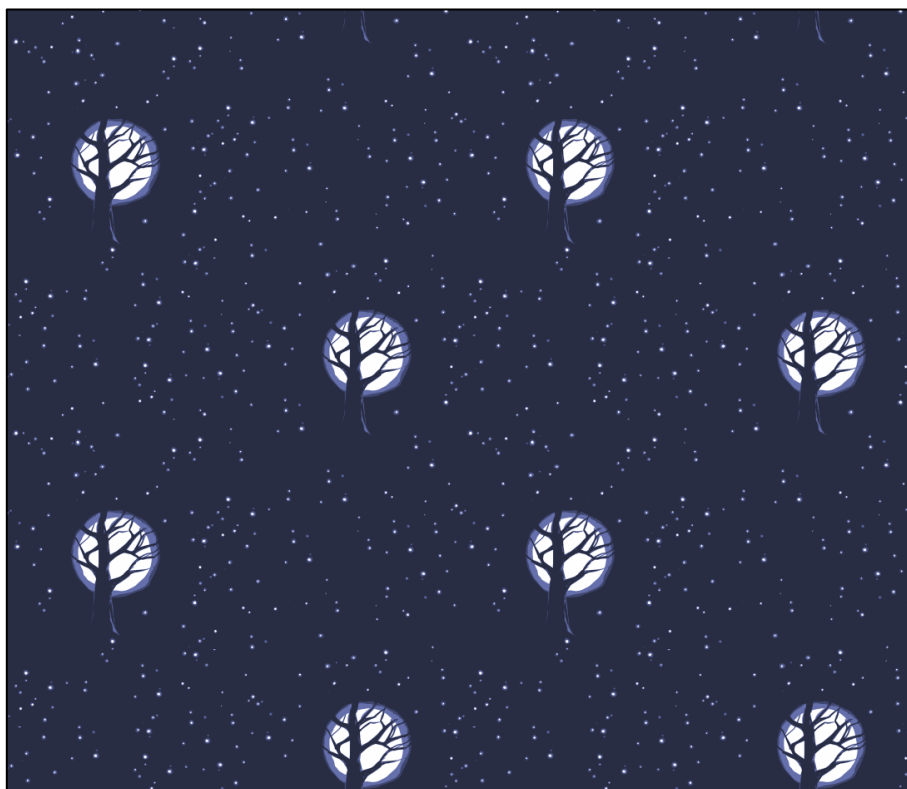
Ensimmäisessä talvikuosissani käytin kuvaa talvisesta puusta, jonka oksat piirtyvät täysikuuta vasten. Tämän kuosin värivalinnat oli helppo tehdä, sillä halusin kuosiin tumman taustan, että täysikuun hehku ja tähdet erottuisivat. Mustavalkoisen kuosin lisäksi kokeilin eri väri vaihtoehtoja, joista valitsin samankaltaisen, mutta punaisella korostetun version. Kolmanneksi väri vaihtoehdoksi halusin jotakin vähän erilaista ja valitsin siis hieman vaaleamman sinisävyisen kuosin, jossa ei ole niin vahva kontrasti.

Kuva 28. Talviyö, väri 1

Kuva 29. Talviyö, väri 2

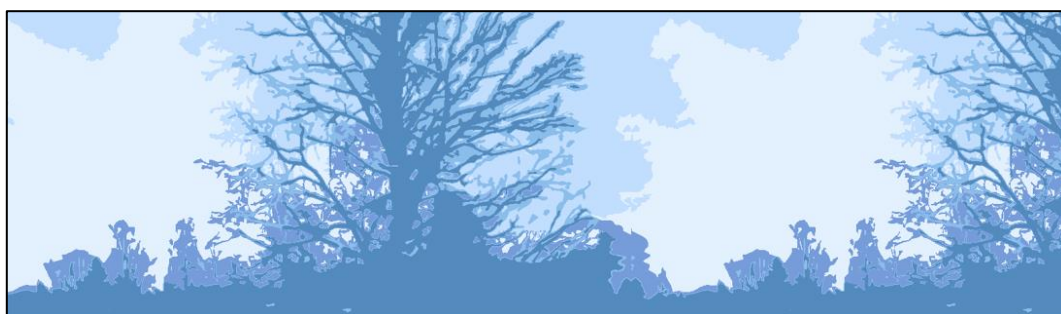
Kuva 30. Talviyö, väri 3

Toinen talvikuosi on muokattu ottamastani valokuvasta. Tästä kuosista valitsin kaksi väri vaihtoehtoa, koska pidin alkuperäisen valokuvan väreistä erityisen paljon enkä halunnut lähteä muuttamaan niitä liikaa. Valitsin kuitenkin

toiseksi väri vaihtoehdoksi vaalean sinisävyisen version, joka tuo mieleen kirkkaan talvipäivän.

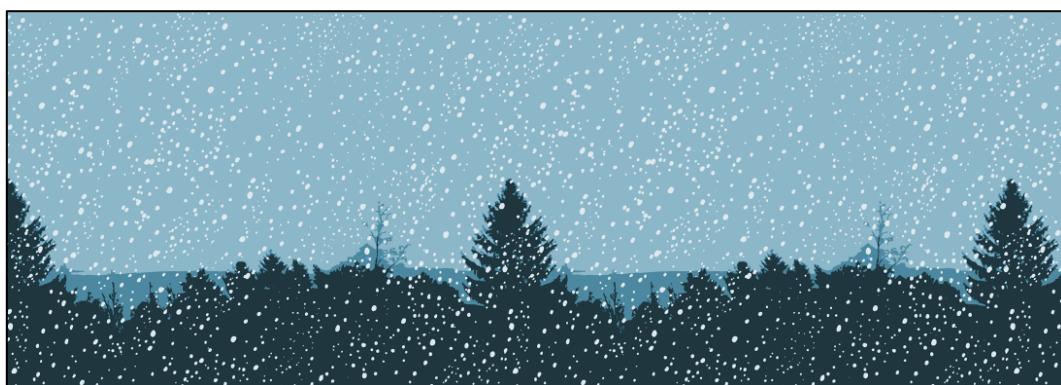

Kuva 31. Pakkanen, väri 1

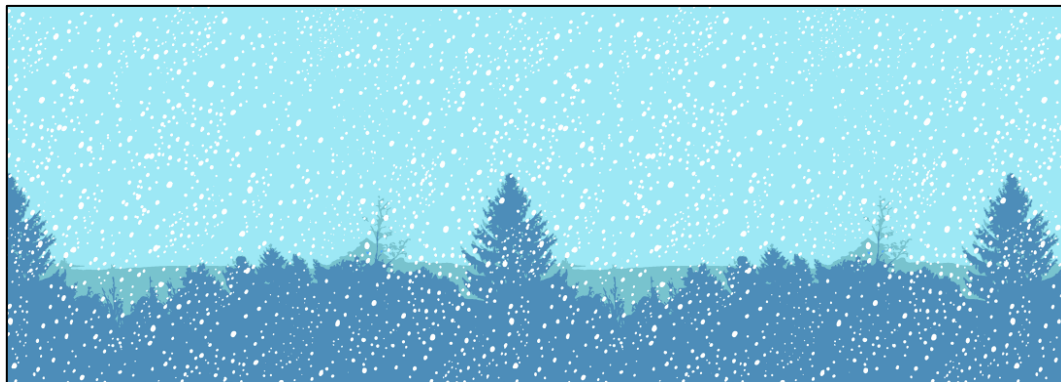

Kuva 32. Pakkanen, väri 2

Kolmas talviteeman kuusi on myös muokattu valokuvan pohjalta, kuten edellinenkin. Tähän kuosiin lisäsin lumisadetta, joka tuntui piristävän kuosin ilmettä. Kuosin värit ovat hieman haaleat ja harmaaseen vivahtavat, mikä antaa vaikutelman pilvisestä talvipäivästä. Valitsin kuosista kuitenkin myös erivärisen version, joka on kirkkaampi ja jonka siniset sävyt tuovat hieman mieleen jonkinlaisen fantasiamaailman. Kolmanteen väri vaihtoehtoon halusin jotain erilaista, joten valitsin tummia värejä, jotka muistuttavat yömaisemaa.

Kuva 33. Tammikuu, väri 1

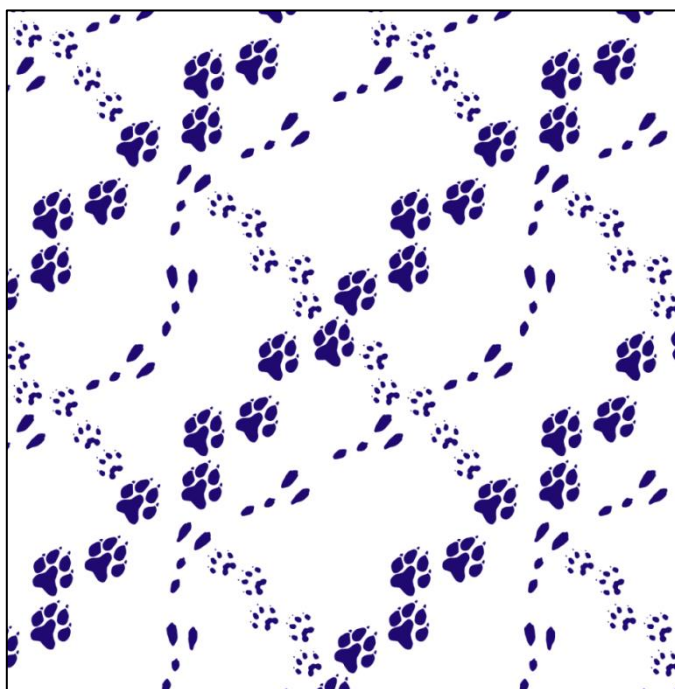

Kuva 34. Tammikuu, väri 2

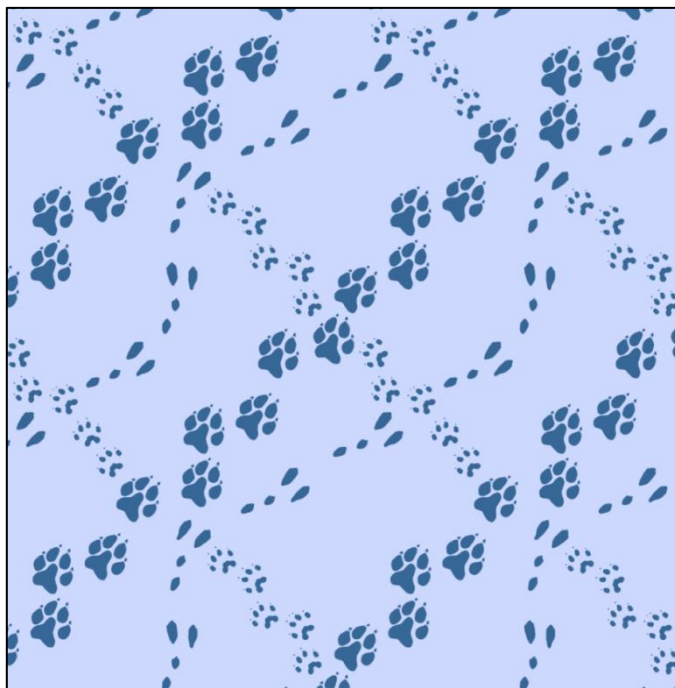

Kuva 35. Tammikuu, väri 3

Tassunjälkikuosissani käytin melko voimakkaita violetin ja sinisen sävyjä, koska halusin värien olevan sekä talvisia että leikkisiä. Kahden ensimmäisen kuosin pohjaväri on vaalea ja itse jälkirivit ovat tummempia, mutta viimeisessä laitoinkin tummemman sävyn pohjaväriksi ja valitsin tassunjälkiin vaaleamman sävyn.

Kuva 36. Lumileikit, väri 1

Kuva 37. Lumileikit, väri 2

Kuva 38. Lumileikit, väri 3

4.2 Kevätkuosit

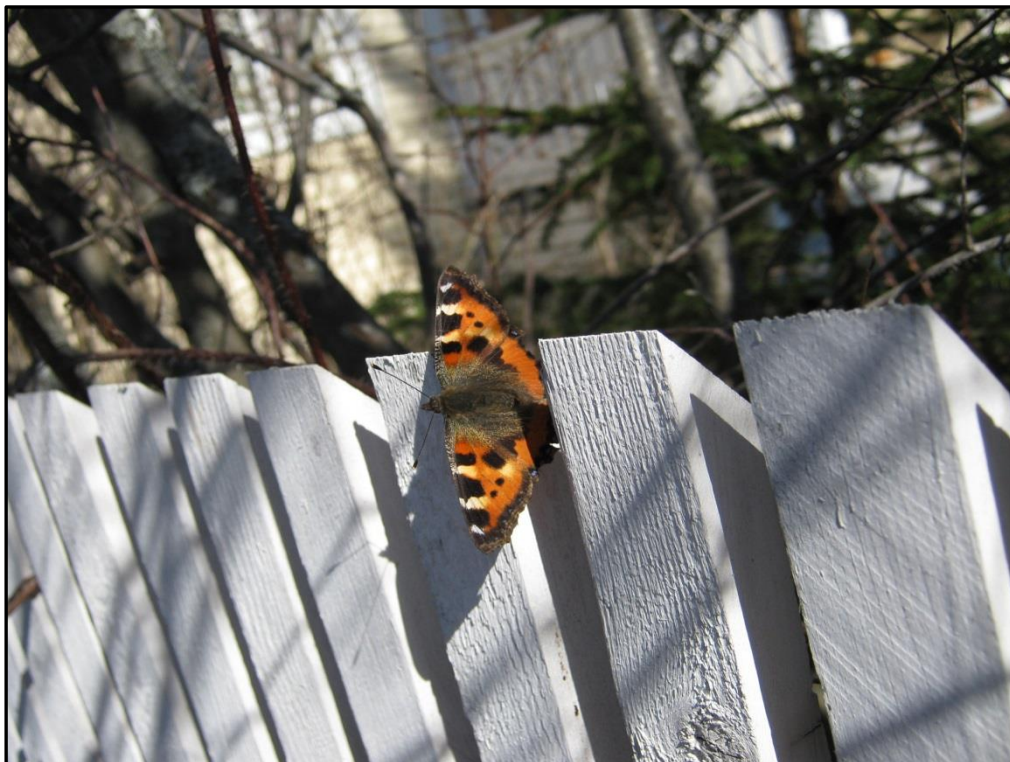
Keväästä tulee itselleni ensimmäisenä mieleen lumien sulaminen ja juoksukelien alkaminen. Innokkaana liikunnan harrastajana on mukava päästä sisällä kuntolaitteiden kanssa vietetyn talven jälkeen taas ulos kävelylle, juoksulenkillä ja pyöräilemään. Kevään muistoihin liittyvät läheisesti myös lapsuuden kevät, kun alettiin innolla odottaa lähestyvää kesälomaa.

Väreiltään kevät on itselleni raikasta ja kirkasta aikaa. Ensimmäisenä kevääseen yhdistän vaaleanvihreän ja vaaleankeltaisen sävyt, jotka ovat ikään kuin alkusoittoa tulevalle kesälle ja sen väriiloistolle. Mieleen tulevat myös kukat, kesän lähestyessä heräilevä luonto, puiden oksille ilmestyvät lehdet sekä myöhemmin keväällä ensimmäiset perhoset.

Haluan kevätkuosieni olevan kevyen ja leikkisän näköisiä. Kevätkuosien teemoissa saa näkyä auringonvalo, luonto ja toiveikas kesän odottaminen.

Inspiraatio

Tämä perhoskuva löytyi erään vuoden kevätvalokuvista ja muistutti minua siitä, miten on aina yhtä sykkähdyttävää nähdä kevään ensimmäinen perhonen. Perhosista tulee kuitenkin enemmänkin mieleen kesä kuin kevät, joten ajattelin säästää perhosaiheet kesäkuuseihin.

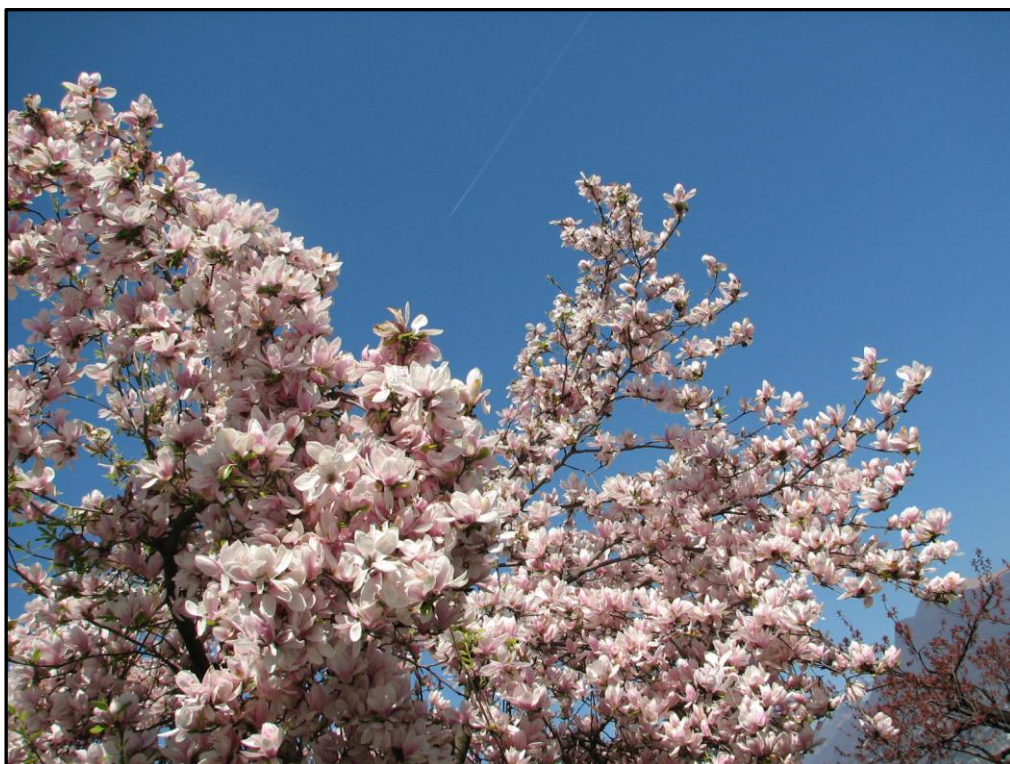

Kuva 39. Perhonen (Väyrynen 2011)

Näiden kahden puun kukkaloiston nappasin valokuviiin vuonna 2006 ollessamme matkalla Sveitsissä. Kaunista sinistä taivasta kohti kurkottelevissa oksissa on juuri sellaista keväistä iloa, jonka haluaisin tavoittaa kevätkuoseissani.

Kuva 40. Keväiset puut (Väyrynen 2006)

Kuva 41. Keväiset puut (Väyrynen 2006)

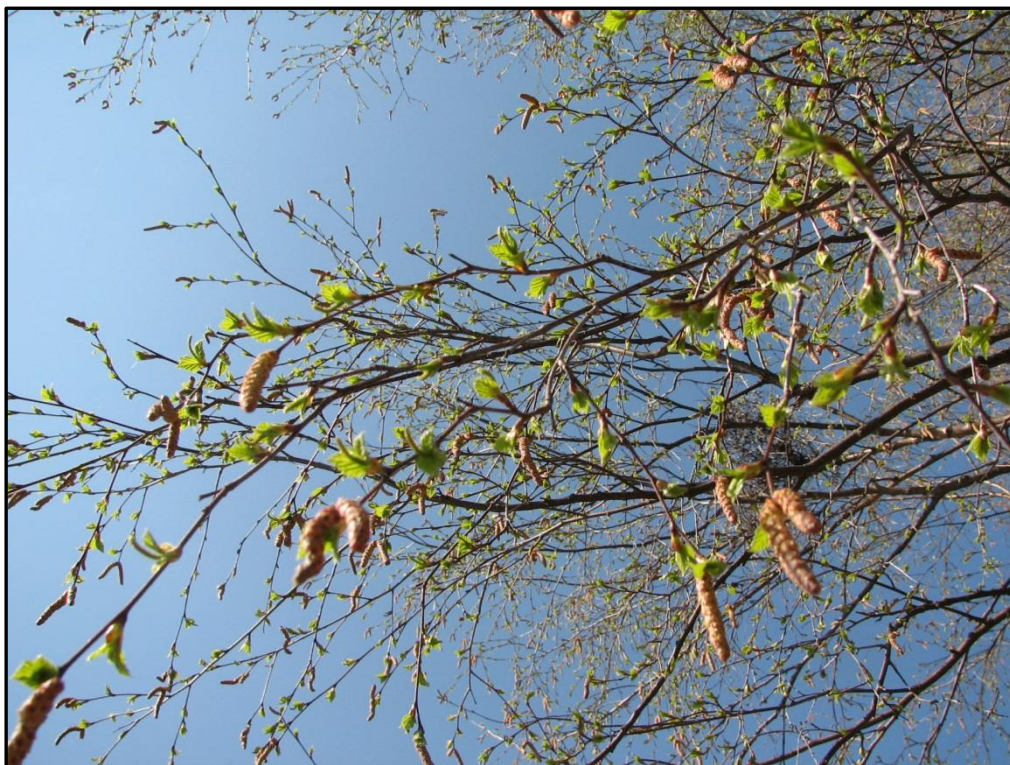
Nämä kuvat on otettu samana vuonna palattuamme Sveitsistä, ja niissä onkin edellisistä poiketen kotoisan suomalaisen tunnelma. Yksi rakkaimmista kevään merkeistä minulle on se, kun koivuihin alkaa ilmestyä lehtiä, ja halusin ehdottomasti käyttää koivua aiheena jossakin kevätkuoseistani.

Kuva 42. Keväiset puut (Väyrynen 2006)

Kuva 43. Koivu (Väyrynen 2006)

Kuva 44. Koivu (Väyrynen 2006)

Kuva 45. Koivu (Väyrynen 2006)

Innostuin erityisesti löytäessäni valokuvia vanhasta leijasta, jota lennätimme siskoni ja serkkuni kanssa vuosia sitten mummolassa. Olin lähes unohtanut koko leijan, mutta valokuvat toivat elävästi mieleen aurinkoiset kevätpäivät, kun juoksimme peltoja pitkin ja yritimme saada leijan kohoamaan taivaalle. Värikkäät

ja iloiset kuvat toivat mieleen juuri sen iloisen ja kevyen tunnelman, joka liittyi erityisen läheisesti lapsuuden kesiiin.

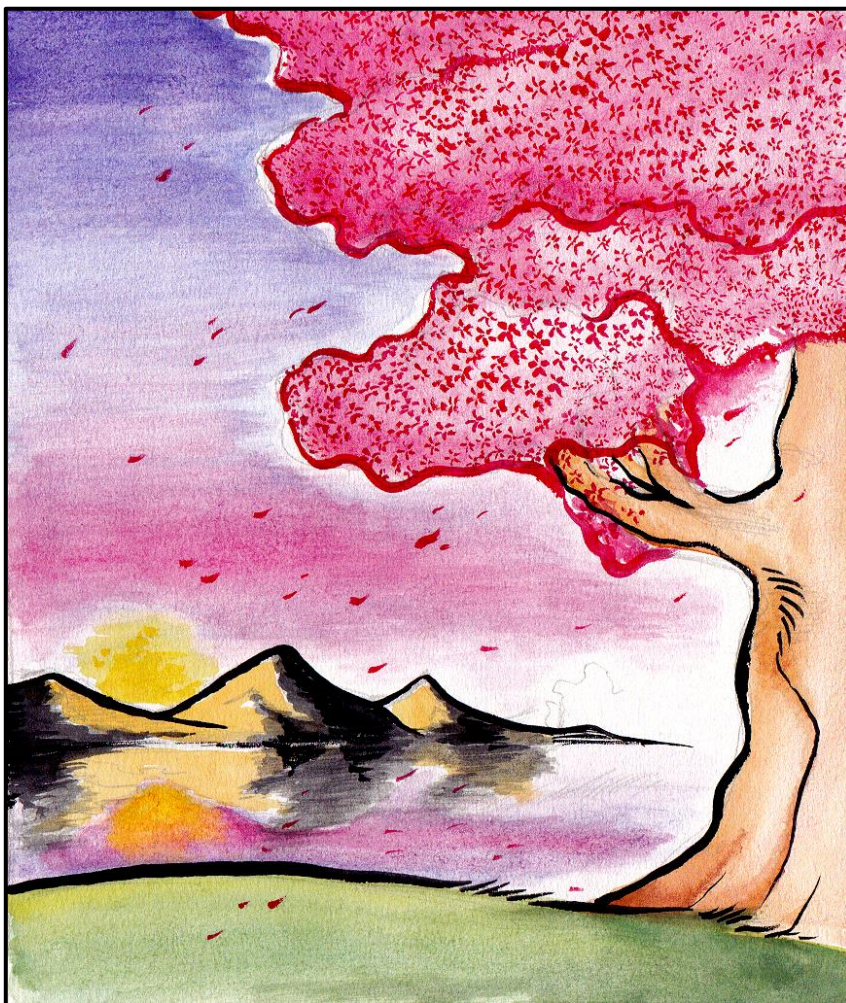
Kuva 46. Leija (Väyrynen 2005)

Kuva 47. Leija (Väyrynen 2005)

Kevätkuosieni inspiraatiokuvien joukkoon pomin myös tämän kuvan, joka on yksityiskohta eräästä kauan sitten tekemästäni maalauksesta. En ollut itse asiassa tehnyt maalausta keväällä, vaan syksyllä, mutta se muistutti minua silti kevästä

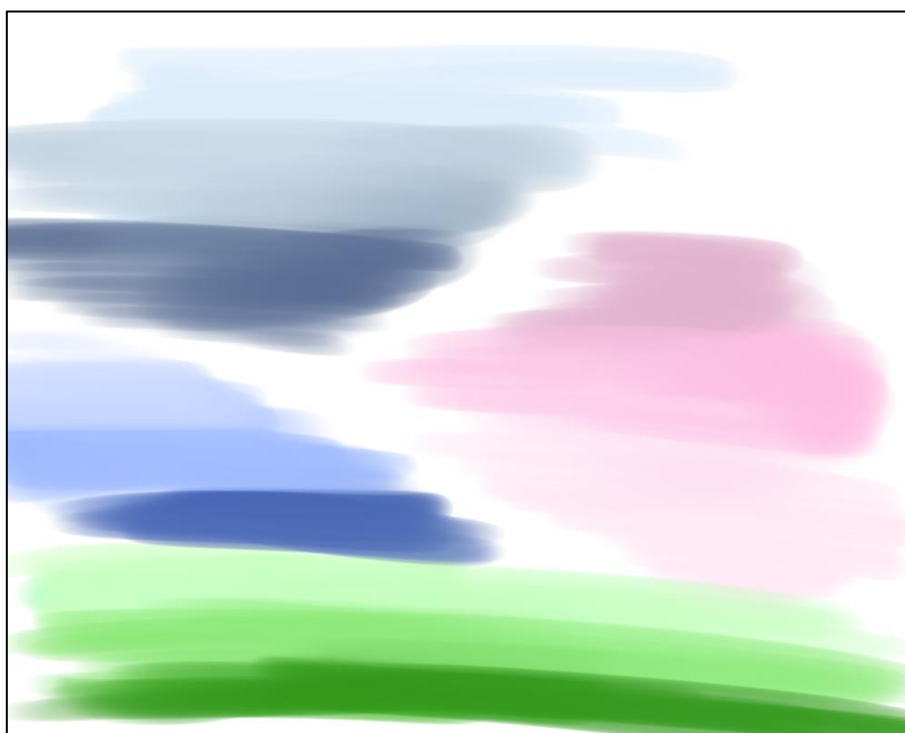
— luultavasti siksi, että vaaleanpunaiset kukat puussa toivat mieleen kirsikankukat, jotka Japanissa kukkivat nimenomaan kevätaikaan. Kuvassa oli myös mukavan voimakkaat värit, jollaisia itsekkin ajattelin käyttää kuoseissani.

Kuva 48. Maalauksen yksityiskohta (Väyrynen 2006)

Suunnittelu

Kuten talvikuosienkin kanssa, aloitin kevätkuosien tekemisen keräilemällä keväisiä värejä eräänlaisiksi vapaamuotoisiksi värikartoiksi, joiden pohjalta voisin lähteä pohtimaan kuoseja. Minusta kuitenkin alkoi tuntua, ettei värikarttojen tai värien miettiminen oikeastaan auttanut suunnitteluprosessissani yhtään, sillä minusta on helpompaa suunnitella ensin kuvioita ja miettiä värejä vasta kuosien tekemisen loppuvaiheessa. Jätin kuitenkin yhden värisuunnitelman itselleni suunnittelun avuksi.

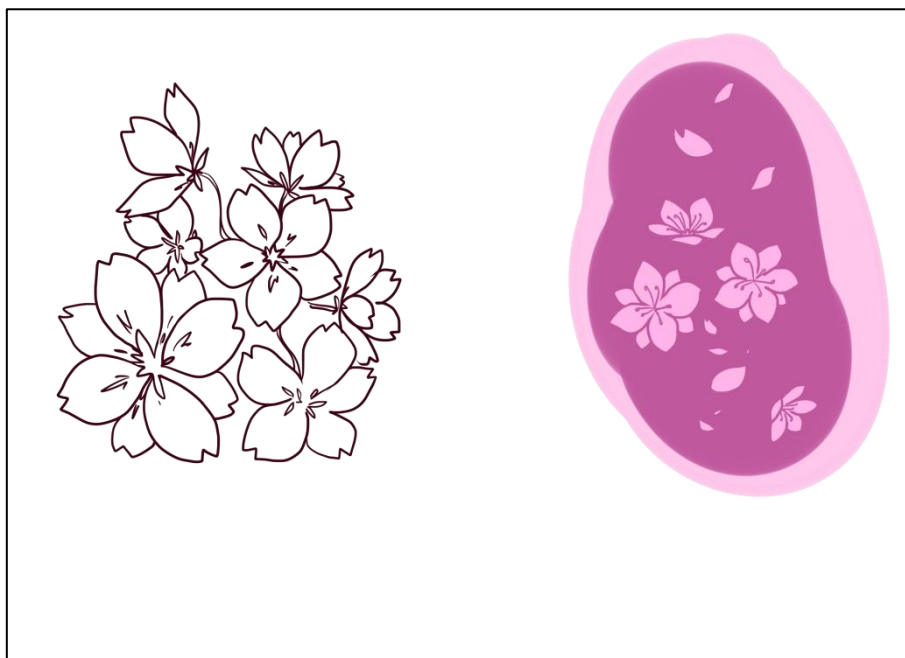

Kuva 49. Värisuunnitelmia (Väyrynen 2014)

Värien kanssa leikittelyn jälkeen aloitin varsinaisen luonnostelun piirtelemällä kevätteeman mukaisesti kukkia. Mieleeni oli jäänyt erityisesti vanha maalaukseni, joka oli muistuttanut minua kirsikankukista, ja luonnoksiinkin ilmestyi samoja kukkia.

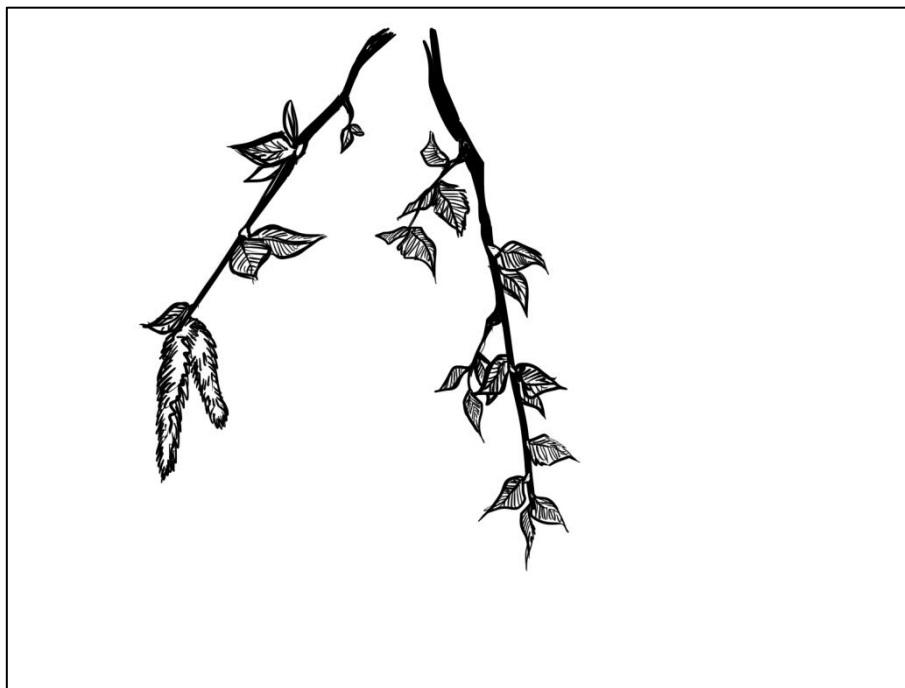
Kuva 50. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Kuva 51. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

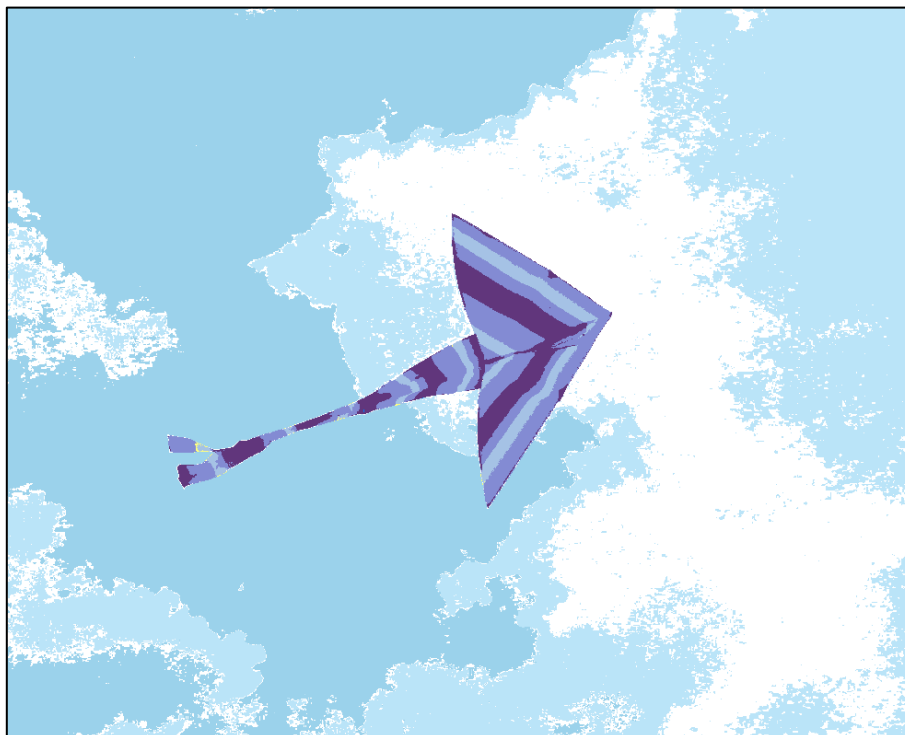
Toinen vahva teema kevääseen liittyen olivat koivut. Niistä minulla olikin kerättyinä melko paljon valokuvia, ja luonnostelun lisäksi muokkasinkin useita

valokuvia ja kokeilin, voisiko niistä saada kuoseja sellaisenaan. Valokuvista ei kuitenkaan saanut irrotettua tai muokattua sopivia kuosikuvioita, sillä koivun oksista ja lehdistä ei oikein löytynyt tarpeeksi selkeitä muotoja kuoseja varten. Koivuaiheisten luonnosten piirtely oli kuitenkin mukavaa, ja uskoin saavani aikaan koivukuosin omistakin luonnoksistani.

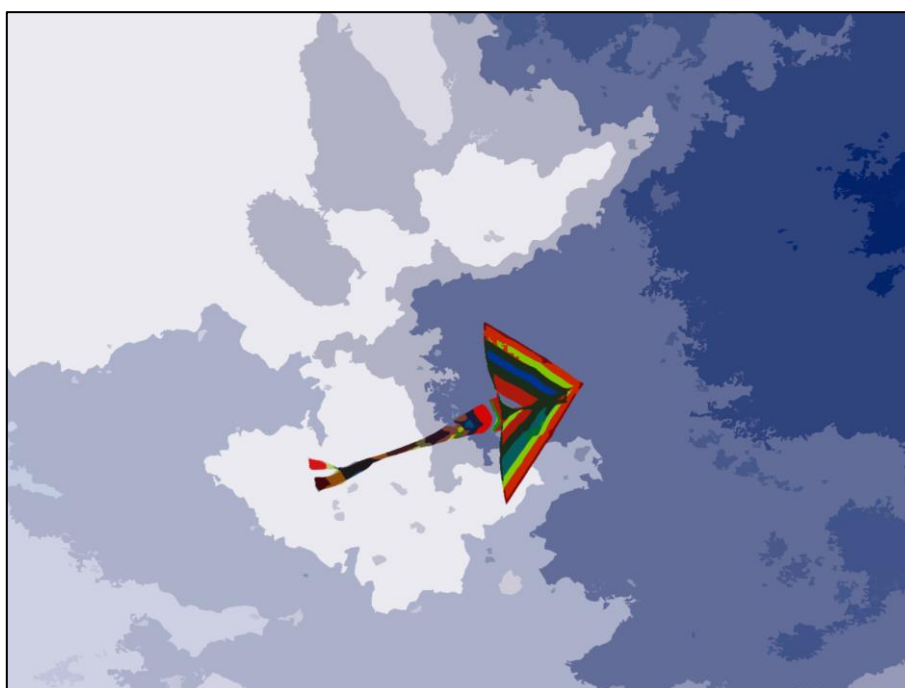

Kuva 52. Luonnos (Väyrynen 2014)

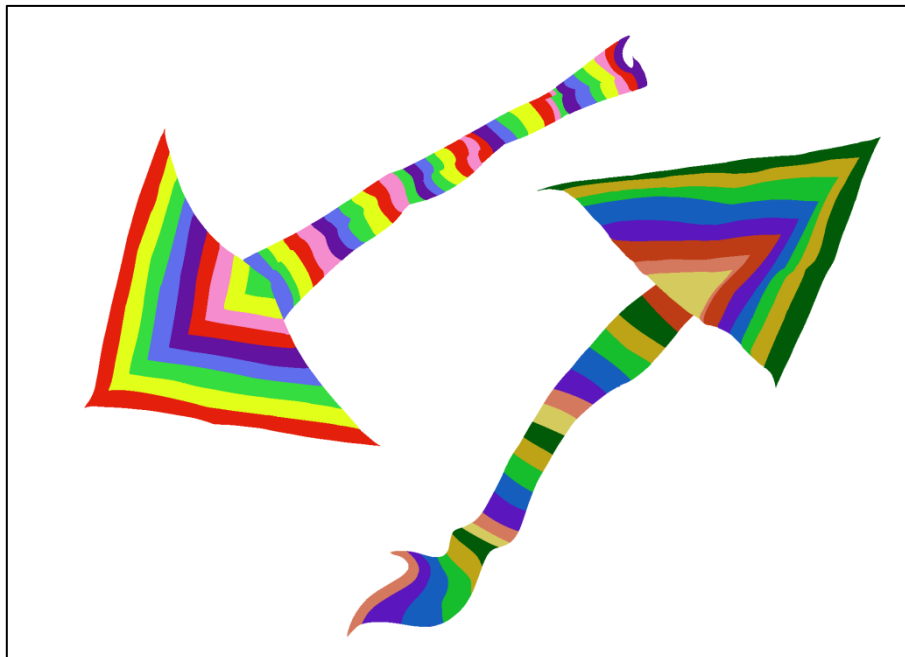
Olin niin innostunut leijavalokuvista, että tein niistä useita muokkauskokeiluja. Tein myös kaksi kuoseissa käytettävää leijakuviota käyttämällä paria valokuvaa pohjana ja piirtämällä suurpiirteisesti valokuvien päälle yksinkertaistetun version leijasta. Itseäni kiehtoivat leijan värikkyys ja iloisuus ja ajattelin, että voisin tehdä vaikka parikin leija-aiheista kuosia. Iloisen värikkäät leijat vaikuttivat juuri sopivalta kevätkuosiin, ja ajattelin niitä erityisesti lasten kuoseiksi.

Kuva 53. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Kuva 54. Muokattu valokuva (Väyrynen 2014)

Kuva 55. Leijaluonnokset (Väyrynen 2014)

Valmiit kuosit

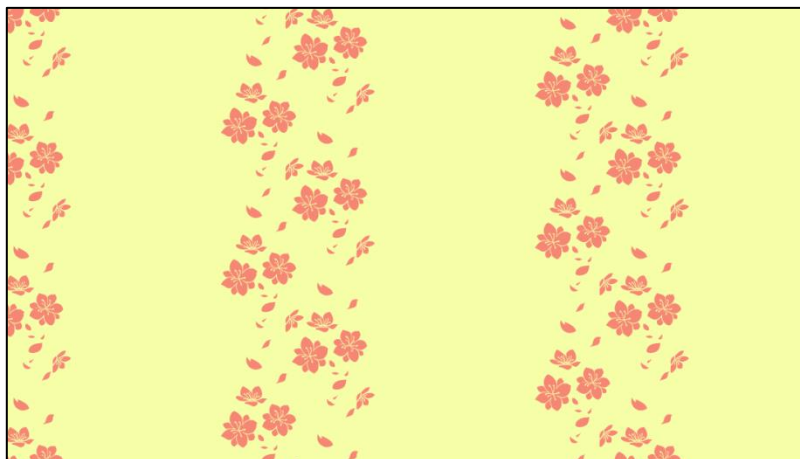
Ensimmäinen kevätkuosini oli hempeä kukkakuosi, jossa näkyy selvästi kirsikankukista saatu inspiiraatio. Kukat ikään kuin leijuvat kuosin yläreunasta alareunaan kuin keväällä putoilevat kirsikankukat. Myös ensimmäinen värivaihtoehto korostaa kirsikankukkateemaa, sillä valitsin siihen vaaleanpunaisen sävyjä. Kahdeksi muuksi värivaihtoehdoksi valitsin vaaleita pastellimaisia sävyjä, ja vihreä sekä keltainen tuntuivat luonnollisilta valinnoilta kevätteemaisiin kuoseihin.

Kuva 56. Sakura, väri 1

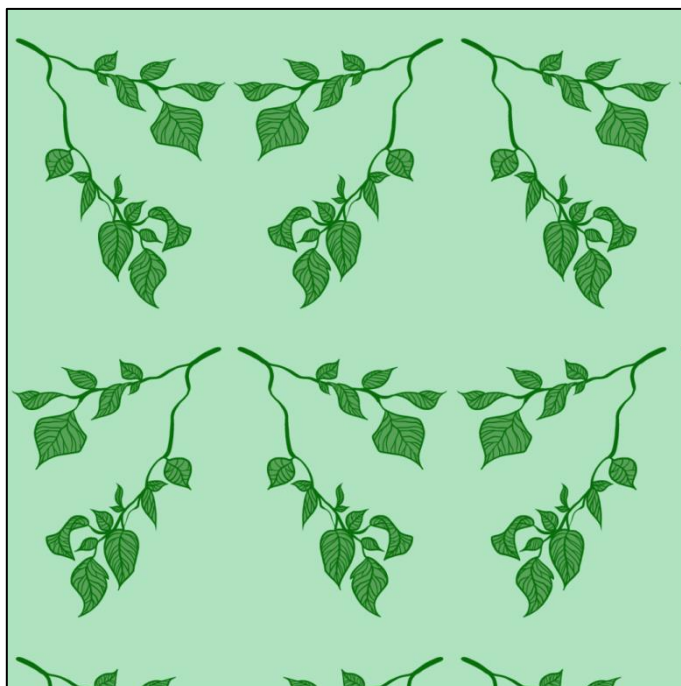

Kuva 57. Sakura, väri 2

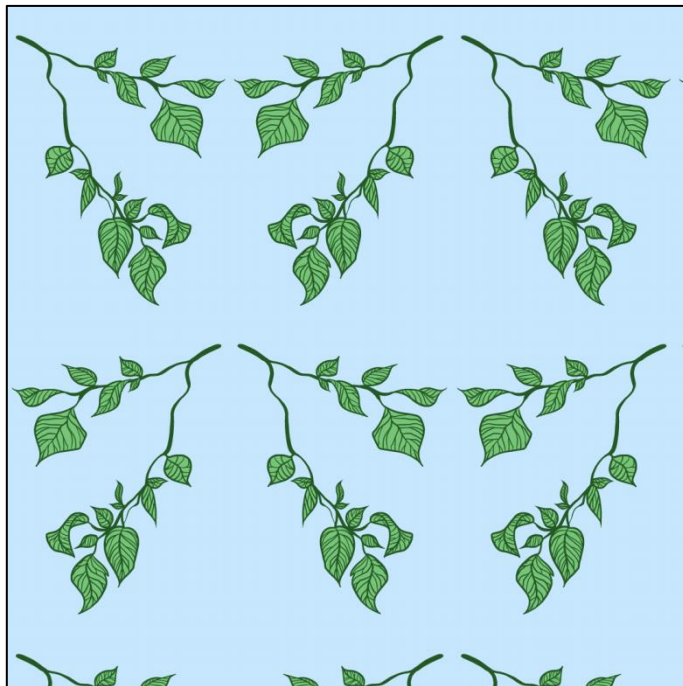

Kuva 58. Sakura, väri 3

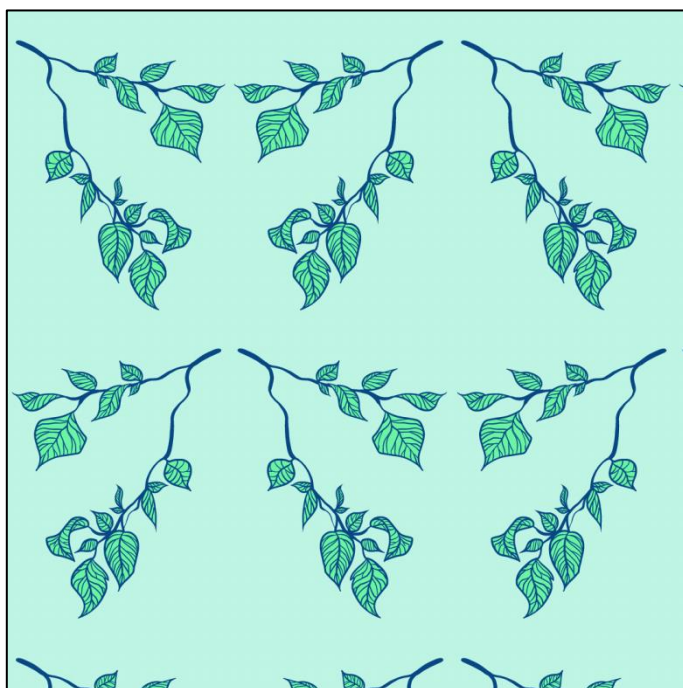
Toisessa kevätkuosissa näkyy rakkauteni koivuihin ja koivunlehtiin. Tämän kuosin kuvio syntyi melko helposti ja kauniita koivunlehtiä oli mukavaa piirtää, mutta värivalinnat tuottivat enemmän ongelmia. Koivunlehtiin ei tuntunut käyvän mikään muu väri kuin vihreä, sillä muut sävyt näyttivät kuosissa kummallisilta, johtuen ehkä lehtien melko realistisesta tyylistä. Siispä valitsin kuosin värivaihtoehtoiksi vain erisävyisiä vihreitä. Kolmannessa värivaihtoehdossa sävyt ovat tosin melko voimakkaasti sinertäviä, mikä toi kuosiin mielenkiintoista vaihtelua.

Kuva 59. Koivu, väri 1

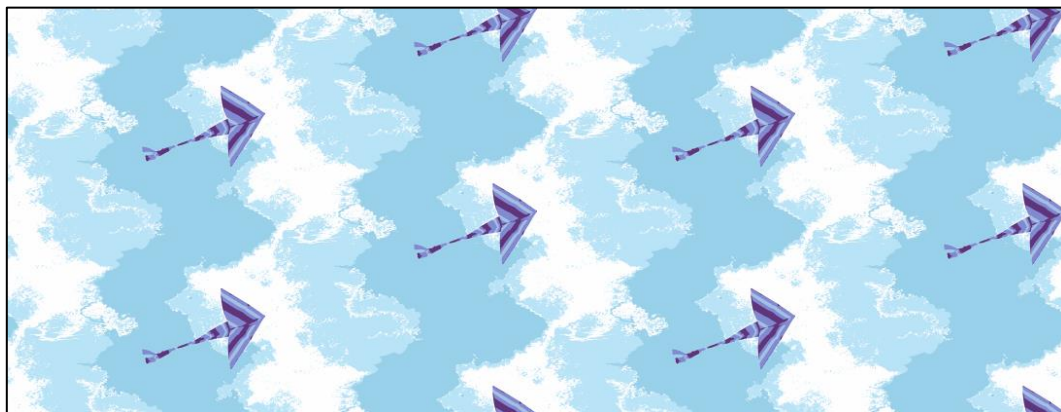

Kuva 60. Koivu, väri 2

Kuva 61. Koivu, väri 3

Molemmissa viimeisissä kevätkuoseissa lentee leijoja, joiden valokuvista pidin niin kovasti. Ensimmäinen kahdesta leijakuosista on muokattu valokuvan pohjalta ja siinä on ikään kuin toiveikas tunnelma leijojen kohotessa taivaalle. Värivalinnaksi sininen tuntui luontevimmalta tähän kuosiin, koska sen taustana on taivas ja pilviä, mutta yhteen kuosiin valitsin pirteän vaaleanvihreät sävyt erotukseksi muusta kahdesta.

Kuva 62. Vapaus, väri 1

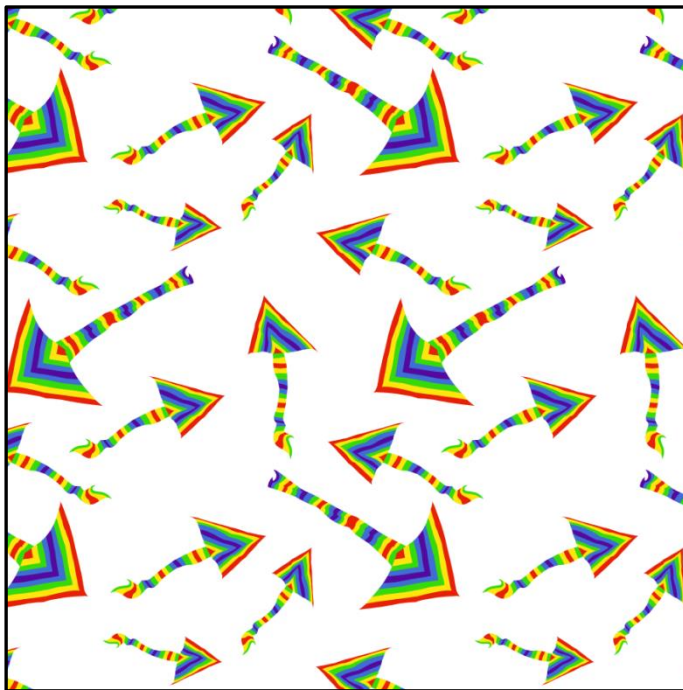

Kuva 63. Vapaus, väri 2

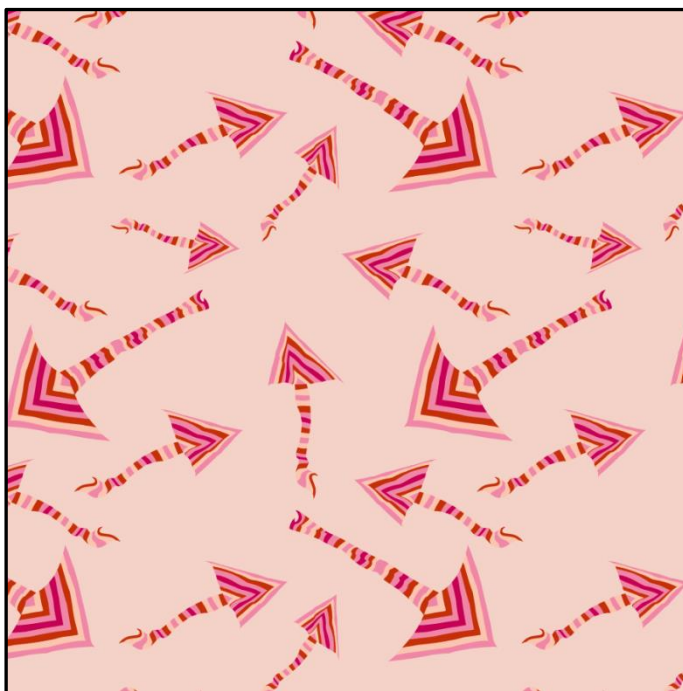

Kuva 64. Vapaus, väri 3

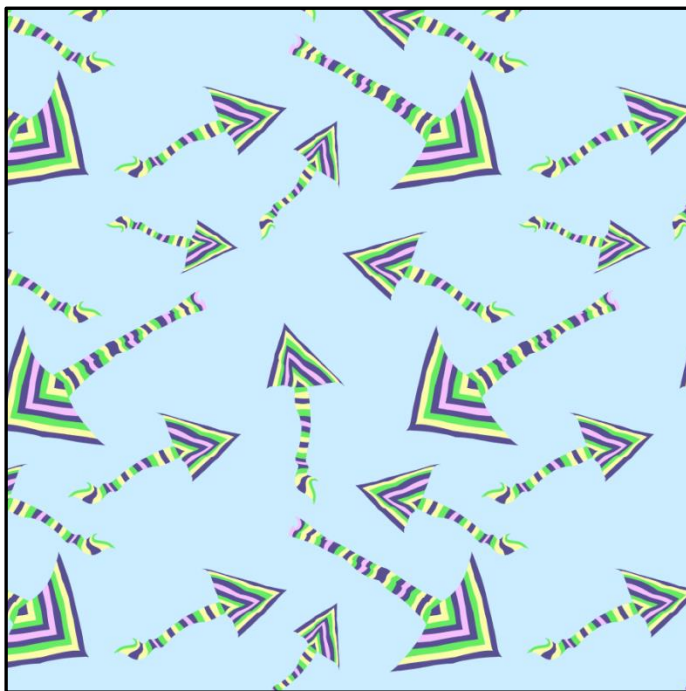
Toisessa leijakuosissa on leikkisämpi tyyli, ja leijat ovat valokuvamuokkausten sijaan piirrettyjä. Tässä kuosissa pystyin myös leikittelemään väreillä enemmän, koska tyyli on sarjakuvamaisempi ja ei niin realistinen. Päädyin valitsemaan kuosista kolme versiota, jotka kaikki poikkeavat värien osalta toisistaan selvästi.

Kuva 65. Leijat, väri 1

Kuva 66. Leijat, väri 2

Kuva 67. Leijat, väri 3

4.3 Kesäkuosit

Kesästä tulee heti mieleen niin monia asioita, että kesäteemaisia kuoseja saisi tehtyä vaikka kuinka paljon. Auringonpaiste, lämpimät päivät, kukkien ja luonnon kukoistus ja valoisat illat ovat vain pieni osa kesään liittyvistä mielikuvista. Kesään liittyy myös suunnaton määrä muistoja lapsuuden kesistä, kun kesälomat tuntuivat kestävän ikuisuuden ja kaikki oli huoletonta.

Myös värit ovat kesäisin kirkkaita ja voimakkaita. Aurinkoisen päivän taivas hehkuu sinisenä, luonto on vihreimmillään, kukat ja perhoset tuovat maisemiin oman väriloistonsa ja sadepäivänä taivaalle saattaa piirtyä sateenkaari. Kesätunnelman värit ovat lämpimiä ja iloisia. Ajattelin kuoseissani käyttää ainakin vihreän sävyjä, mutta mielestäni oikeastaan mikään väri ei ole kesätemasta poissuljettu, kunhan sitä käyttää oikeassa yhteydessä — esimerkiksi sininen mielletään kylmäksi tai talviseksi väriksi, mutta yhtä hyvin se voisi olla kesäisen järven pinnasta heijastuvaan taivaan sävy.

Kesään liittyvien asioiden runsauden takia luulisin kesäkuosien suunnittelun käyvän melko helposti. Kuosien aiheet täytyy vain valita lukuisista vaihtoehtoista ja miettiä, mitkä aiheet käyvät parhaiten kuosikuvioiksi.

Pyrin tekemään kesäkuoseistani lämpimän ja iloisen näköisiä. Käytän luultavasti enimmäkseen luontoaiheita, koska luonnon kauneus on yksi kesän näkyvimmistä ja kauneimmista asioista.

Inspiraatio

Perhoset ovat aina yhtä kaunis osa kesää. Varsinkin värikkäiden päiväperhosten lentoa on mukavaa seurata, vaikka kaikkia lajeja ei tunnistaisikaan. Perhosista minulla oli paljon valokuvia vuosien varrelta, sillä yhteen aikaan useampia vuosia sitten olin kiinnostunut perhosista ja valokuvasin niitä mielelläni. Päätin myös tehdä ainakin yhden perhosaiheisen kesäkuosin, sillä kauniissa ja värikkäissä perhosissa on mielestäni mukavan kesäinen tunnelma.

Kuva 68. Perhonen (Väyrynen 2006)

Kuva 69. Perhonen (Väyrynen 2006)

Kuva 70. Perhonen (Väyrynen 2007)

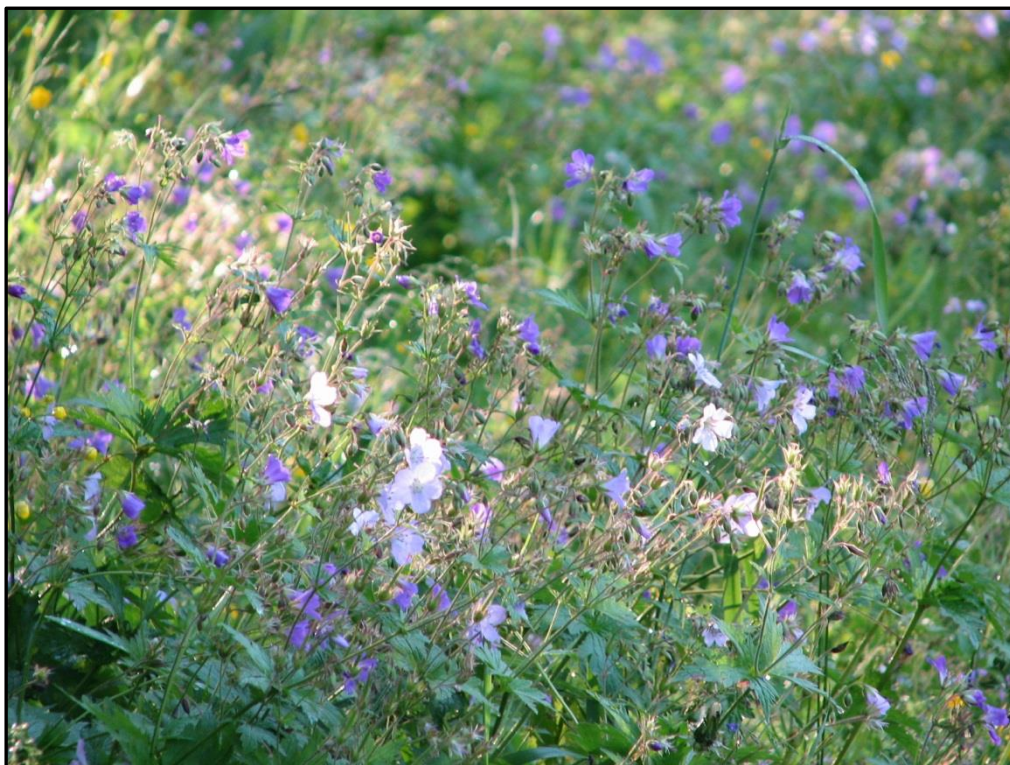
Toinen hyvin perinteinen kesään liittyvä aihe on tietenkin luonto ja erityisesti kukat. Nämä valokuvat on otettu maaseudulla sijaitsevasta mummolastani, johon liittyy paljon erityisen paljon muistoja lapsuuden kesistä. Pihalla kukkapenkeissä, niityillä ja pelloilla kasvavista kukista löytyisi varmasti useampiakin aiheita kesäkuoseihin.

Kuva 71. Kukkapenkki (Väyrynen 2007)

Kuva 72. Kukkaniiitty (Väyrynen 2010)

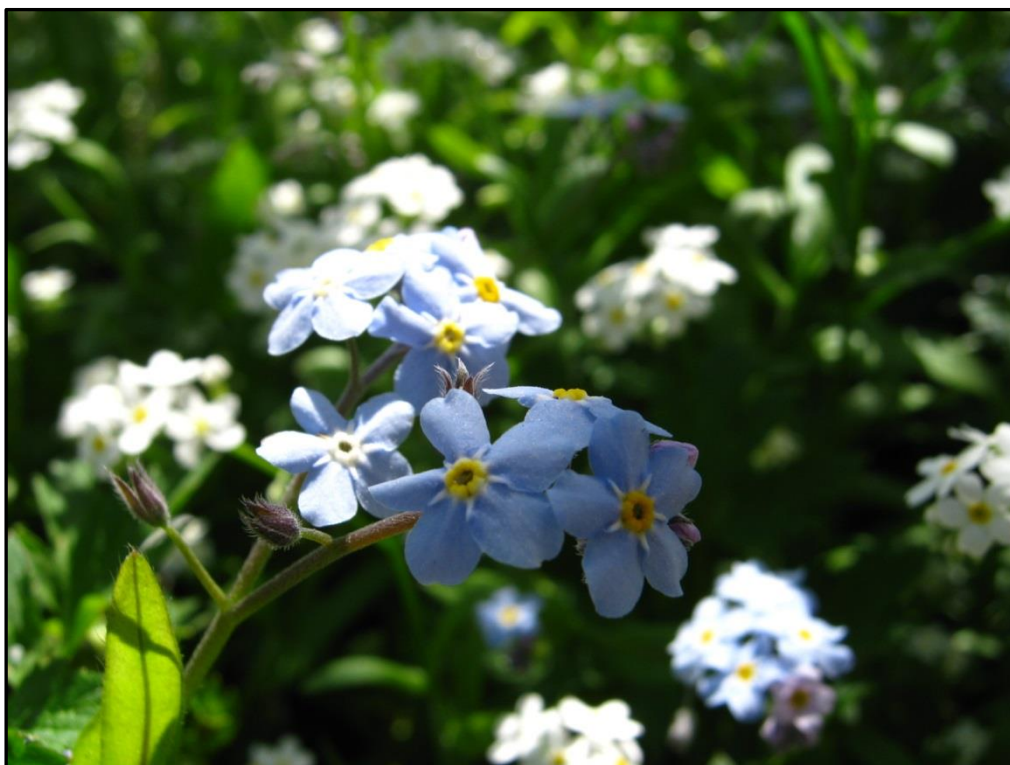

Kuva 73. Kukanniitty (Väyrynen 2010)

Kukkaniittyjen lisäksi löysin kansiodeni kätköistä kuvia myös yksittäisistä kukista, kuten nämä omalla kotipihallamme kasvavien lemmikkien kuvat. Lemmit ovat suloisia ja kauniin värisiä, ja muodoltaan sopivan yksinkertaisia vaikkapa lastenhuoneen kuoseihin.

Kuva 74. Lemmit (Väyrynen 2011)

Kuva 75. Lemmit (Väyrynen 2011)

Kuva 76. Lemmikit (Väyrynen 2012)

Myös omenapuuhun alkukesästä ilmestyvät valkoiset kukat ovat upean näköisiä. Nämäkin kuvat on otettu omalta pihaltamme rakkaasta omenapuustamme, joka on ilahduttanut meitä kauniilla kukillaan ja herkullisilla omenoillaan jo monta vuotta.

Kuva 77. Omenapuu (Väyrynen 2012)

Kuva 78. Omenapuu (Väyrynen 2012)

Kukkaniittykuvien lisäksi maaseudulta otettujen kuvien joukosta löytyi mukavia otoksia tuttujen lampien ja järvien rannoilta. Kesäauringon lämmittämässä vedessä uiminen on aina yksi kesän hauskeimmista ja rauhoittavimmista asioista, ja päätin ainakin kokeilla suunnitella kuosia, jossa näkyisi jonkinlainen järvimaisema.

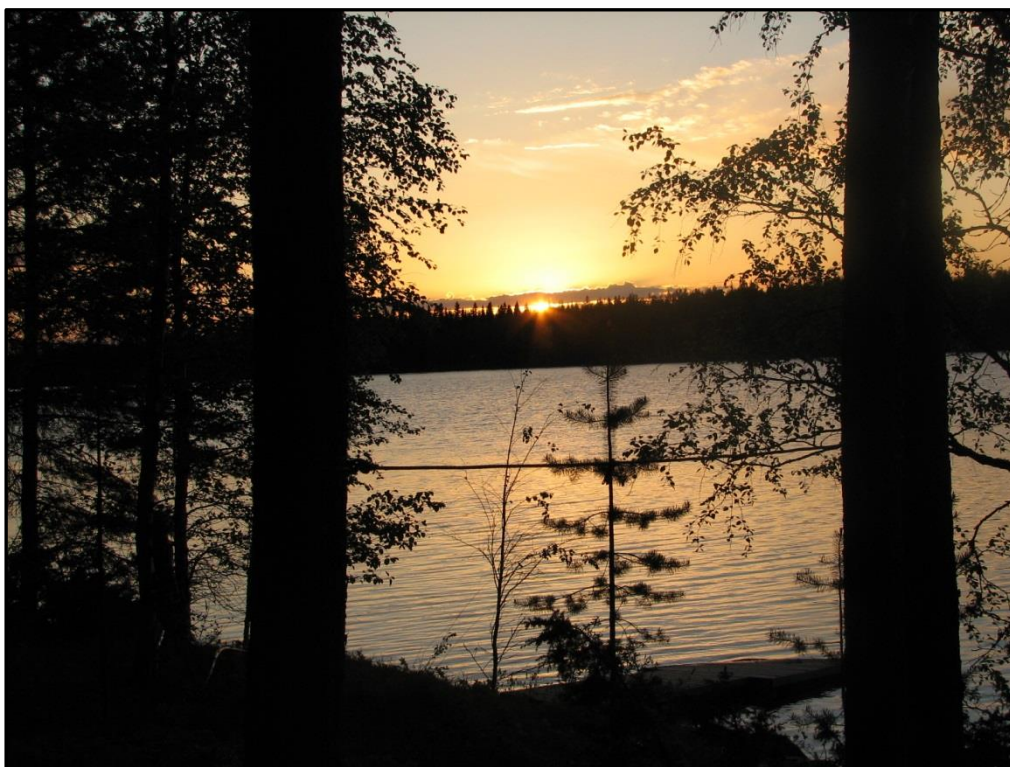
Kuva 79. Lampi (Väyrynen 2007)

Kuva 80. Järvimaisema (Väyrynen 2007)

Kuva 81. Järvimaisema (Väyrynen 2013)

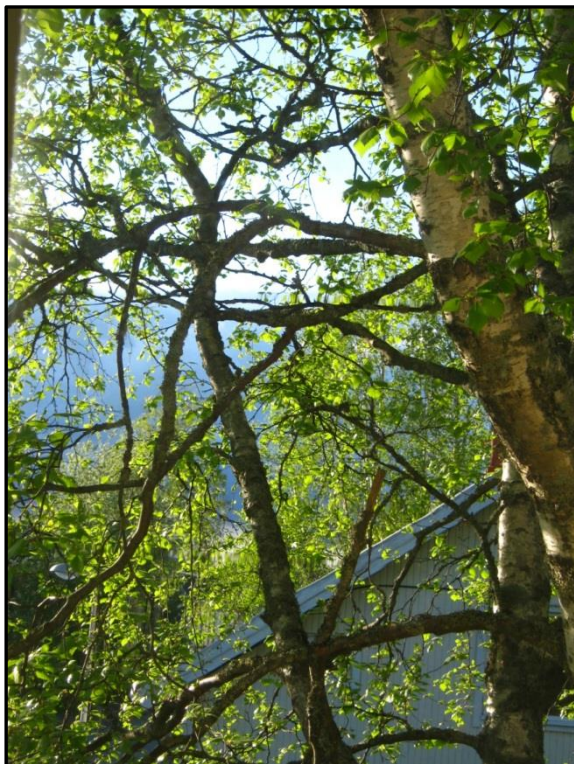

Kuva 82. Järvimaisema (Väyrynen 2006)

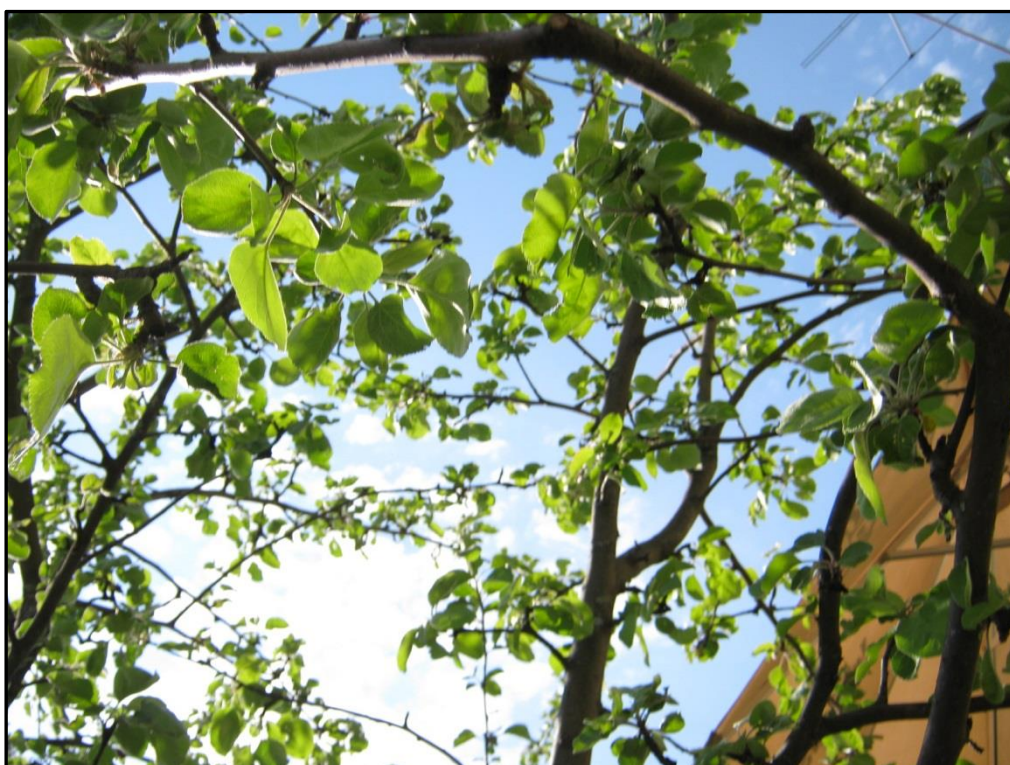

Kuva 83. Järvimaisema (Väyrynen 2007)

Syvänvihreinä hehkuvat lehtipuut kuuluvat erottamattomasti kesään, ja kuten mainitsin jo kevätkuosien kohdalla, itse rakastan erityisesti koivuja ja koivunlehtiä. Olin valinnut inspiraatiokuvieni joukkoon muutaman kesäisen kuvan koivuista, mutta olin jo käyttänyt yhdessä kevätkuosissa koivuaihetta, joten en luultavasti käyttäisi koivuja enää kesäkuoseissa. Jätin inspiraatiokuvat kuitenkin kansioon, sillä pidin kovasti niiden väreistä ja valoisasta tunnelmasta.

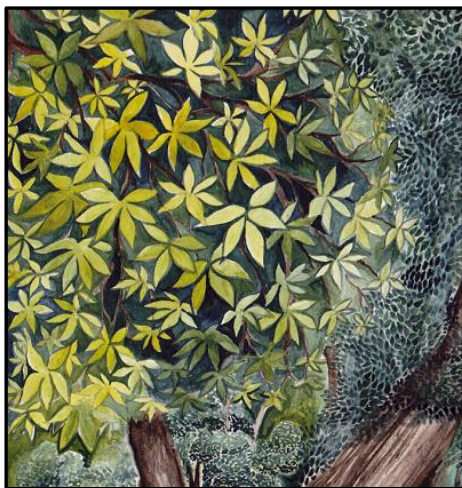

Kuva 84. Kesäiset koivut (Väyrynen 2011)

Kuva 85. Kesäiset koivut (Väyrynen 2011)

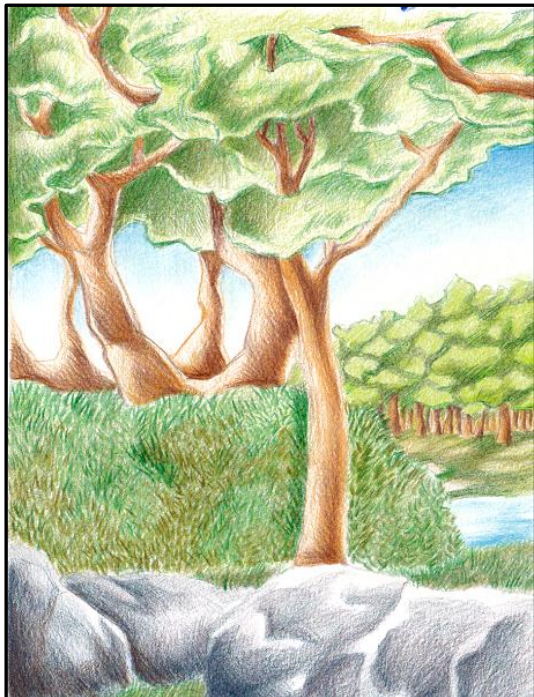
Kesäteeman inspiraatioksi löysin myös joitakin maalauksiani ja piirroksiani, joista irrotin luontoaiheisia osia kesäkuvakansioonni. Harkitsin jopa kokeilevani piirrosten muokkaamista kuoseiksi, mutta hylkäsin idean, sillä missään kuvassa ei tuntunut oikein olevan sopivia muotoja kuoseja varten.

Kuva 86. Maalauksen yksityiskohta (Väyrynen 2009)

Kuva 87. Maalauksen yksityiskohta (Väyrynen 2009)

Kuva 88. Puuväriyön yksityiskohta (Väyrynen 2010)

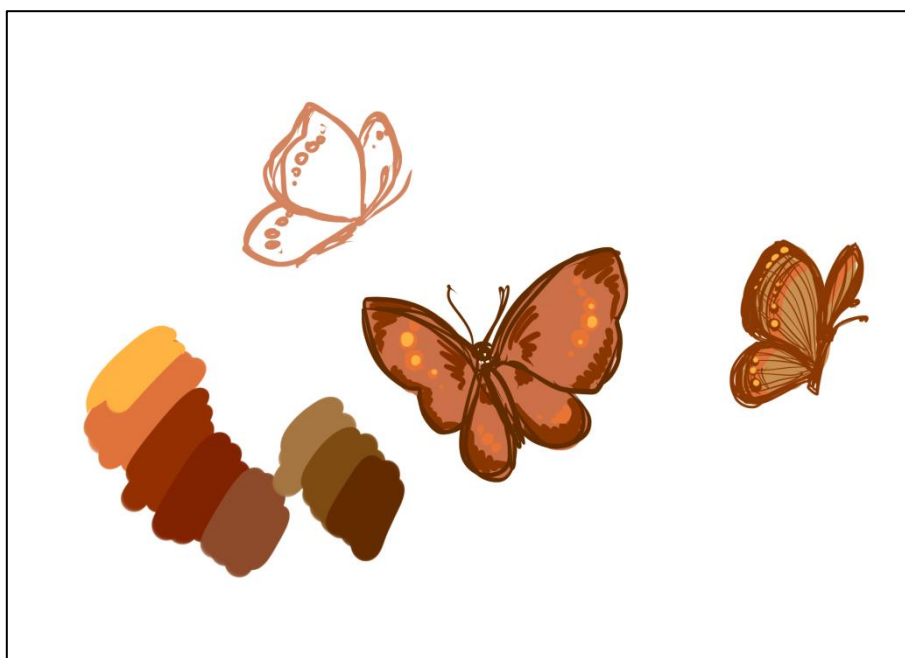
Kuva 89. Digitaalipiirroksen yksityiskohta (Väyrynen 2012)

Suunnittelu

Aloitin kesäkuosien suunnittelun luonnostelemalla perhosia. Olin ennenkin tehnyt perhoskuoseja, ja perhosia on lennellyt vuosien varrella myös monissa piirroksissani, joten luonnostelu kävi vaivattomasti.

Kuva 90. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Kuva 91. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Kuva 92. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Perhoskuviot syntyivät melko helposti, mutta seuraavaa aihetta minun täytyi miettiä vähän kauemmin. Halusin tehdä yhteen kuosiin kukka-aiheen, joka näyttäisi enemmän maisemalta kuin yksittäisiltä kukilta. Kokeilin siis luonnostella kerroksittaisia kuvia, joissa tausta, eriväriset ruohonkorret, kukkien varret ja itse kukat olivat eri tasoilla.

Kuva 93. Luonnos (Väyrynen 2014)

Kuva 94. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Luonnostelin kukkien lisäksi myös puita. Puut eivät aiheena olleet helpoimmasta päästä, sillä niiden muoto voisi olla hankala asetella kuosiin sopivan näköisesti. Halusin kuitenkin kokeilla, voisiko puuaiheesta saada aikaan mukavan kesäkuosin.

Kuva 95. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Kuva 96. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Kuva 97. Luonnoksia (Väyrynen 2014)

Valmiit kuosit

Perhosaihe oli niin vahvasti mukana kesäkuosieni luonnoksissa, että siitä syntyi kaksi erilaista kuosia. Toisessa aiheena käytin ritariperhosta, ja toinen perustui osittain perhoseen, jonka lajia en tunnistanut, mutta josta olin ottanut valokuvia kauan sitten. Valitsin väri vaihtoehtoiksi hyvin erilaisia värejä, koska kesän värikkyyden antoi paljon valinnanvaraa ja halusin kuoseihin vaihtelua.

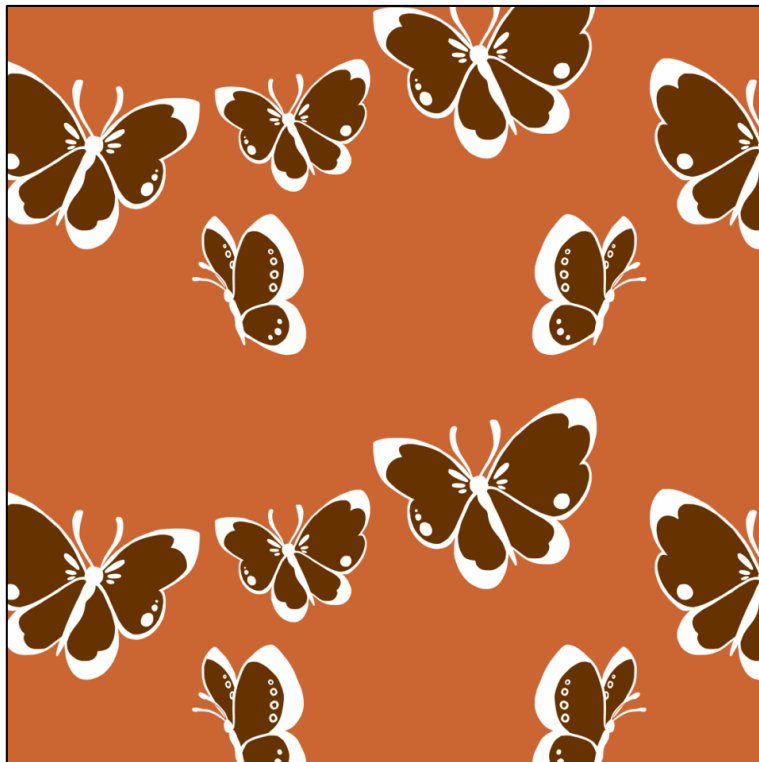
Kuva 98. Ritariperhonen, väri 1

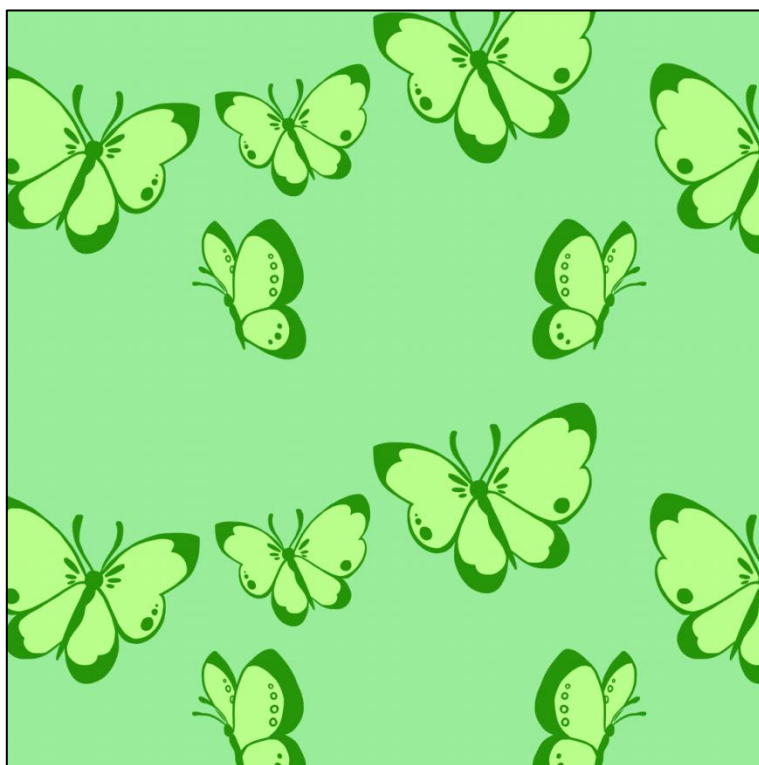
Kuva 99. Ritariperhonen, väri 2

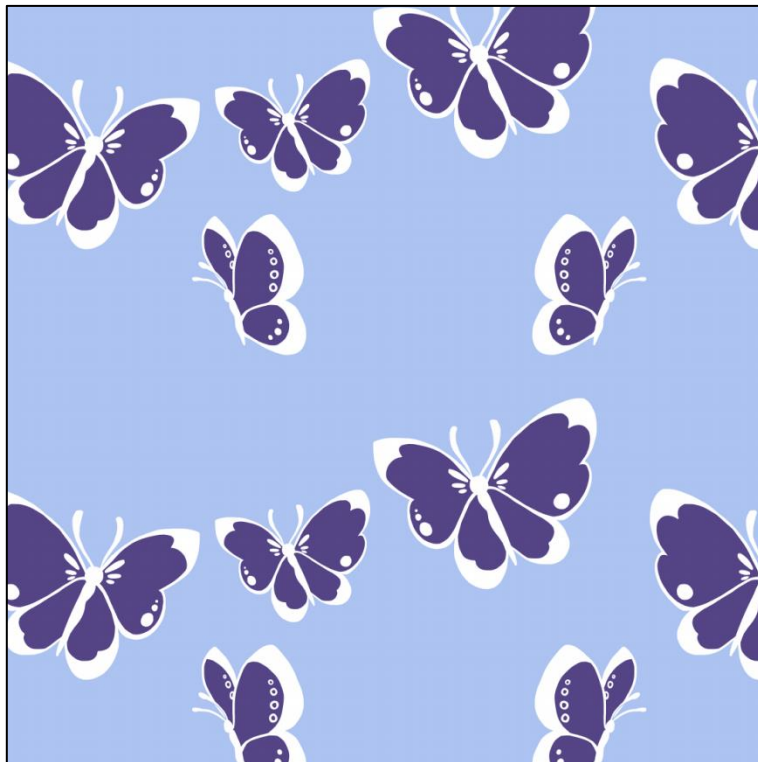
Kuva 100. Ritariperhonen, väri 3

Kuva 101. Kesäkuu, väri 1

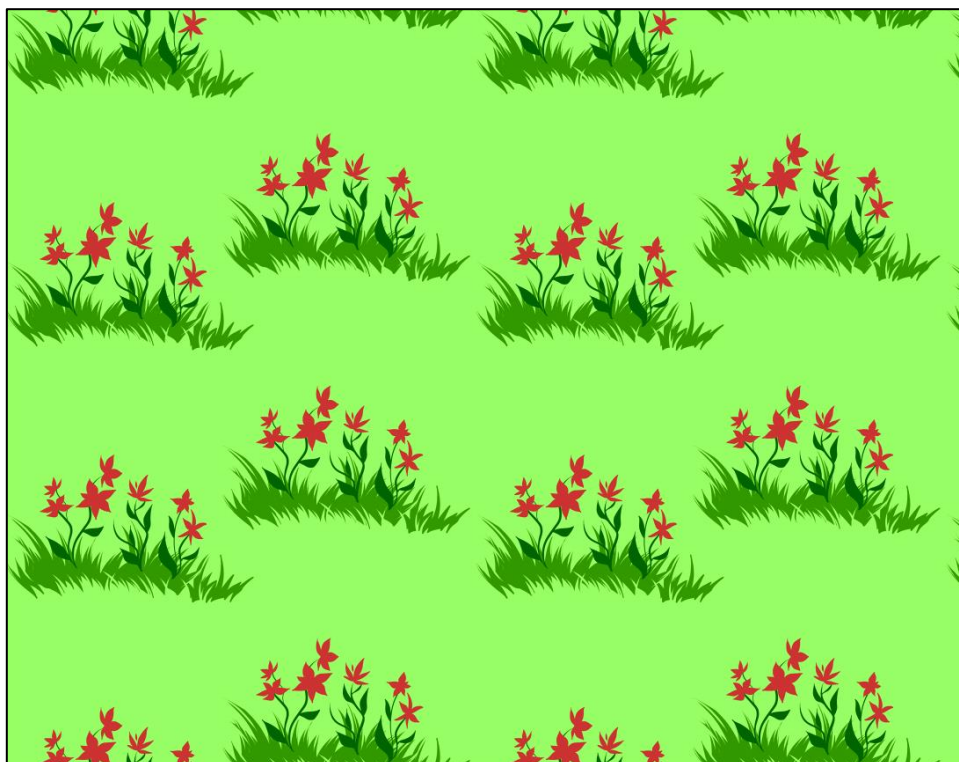

Kuva 102. Kesäkuu, väri 2

Kuva 103. Kesäkuu, väri 3

Sain tehtyä myös kukkaniitty-aiheisen kuosin lopulta valmiiksi, vaikka se vaatikin vähän pohtimista. Loppujen lopuksi kuosista tuli melko yksinkertainen, vaikka luonnoksissa kerroksia oli ollut enemmän. Tästäkin kuosista valitsin kolme eri väri vaihtoehtoa.

Kuva 104. Kesäloma, väri 1

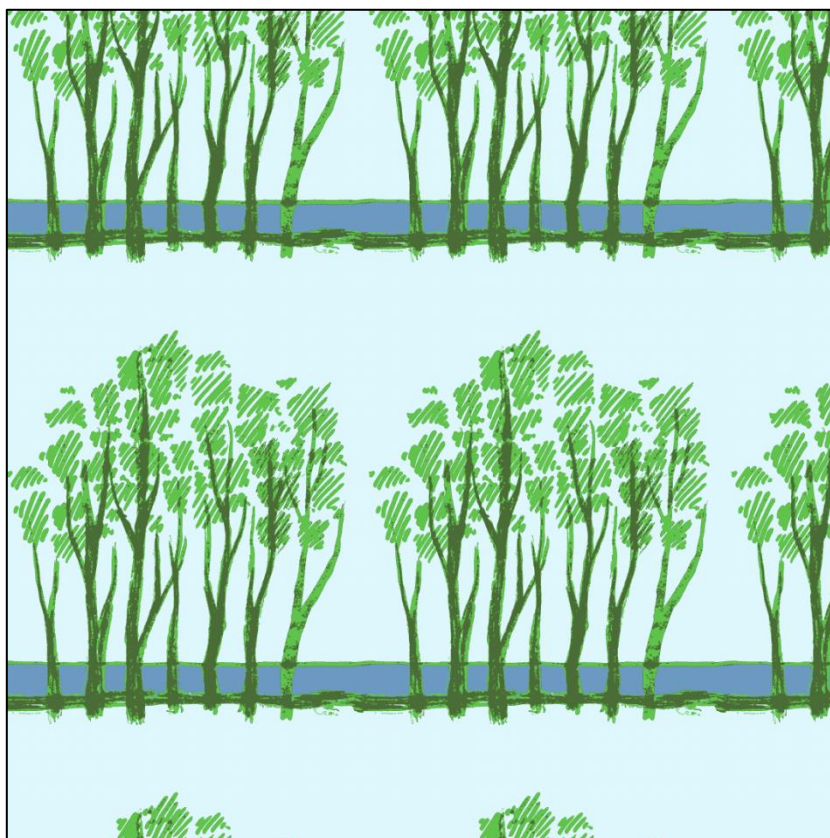
Kuva 105. Kesäloma, väri 2

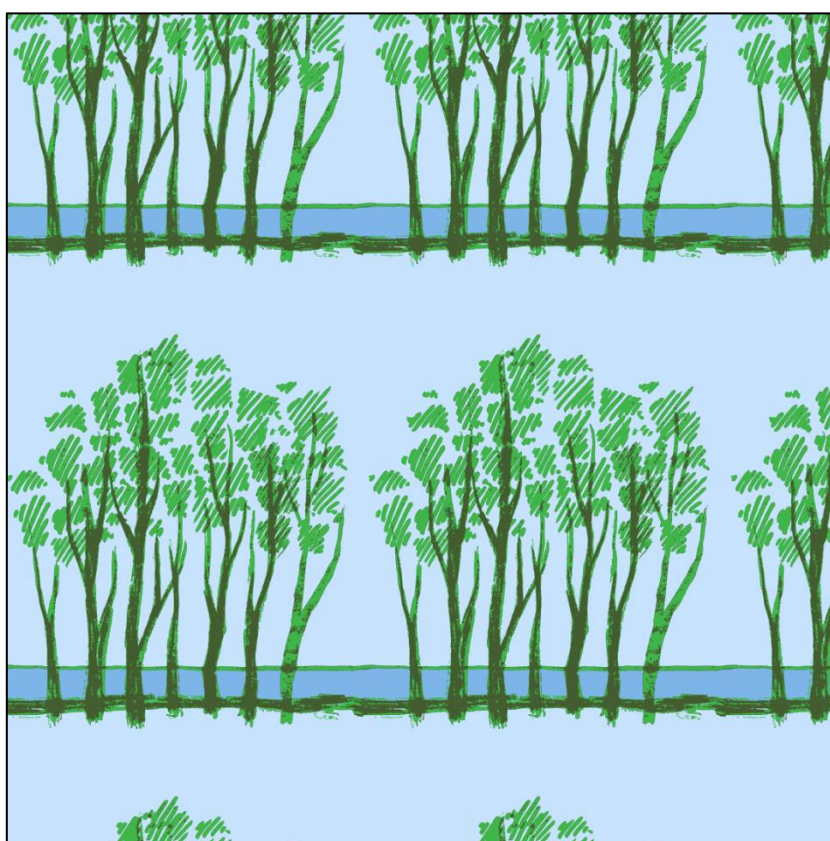
Kuva 106. Kesäloma, väri 3

Viimeiseksi kesäkuosiksi valikoitui itselleni niin rakkaaseen järvi- tai lampimaisemaan perustuva maisemakuosi. Kun sain kuosin luonnosteltua, se muotoutui valmiiksi kuosiksi melko helposti, mutta värivalinnoissa oli enemmän vaikeuksia. Maisema ei näyttänyt oikein hyvältä, jos värejä rupesi muuttelemaan liikaa, sillä kaikki erikoisemmat värivalinnat näyttivät räikeiltä tai epäluonnollisilta.

Lopulta päädyin valitsemaan vain kaksi väri vaihtoehtoa, jotka nekin muistuttavat paljon toisiaan, sillä tälle kuosille tuntui riittävän yksikin perusväritys.

Kuva 107. Uimaretki, väri 1

Kuva 108. Uimaretki, väri 2

4.4 Syyskuosit

Kuten talvikin, syksy on minulle todella rakas vuodenaika. Kuumen kesän jälkeen alkaa jo kaivata kylmää säätä, ja hämärtyvät illatkin ovat tunnelmallisia. Rakastan myös sateita ja syysmyrskyjä, eivätkä harmaimmatkaan päivät ole minusta masentavia — silloinhan on erityisen mukavaa viettää rauhallista iltaa ja sytytellä vaikka ensimmäisiä kynttilöitä tunnelmanluojiksi.

Yksi erityisen tärkeä asia syksyssä minulle on ollut pienestä asti omenasato. Hankimme Kajaaniin omakotitalomme pihalle omenapuun, kun olin ala-asteella, ja oli ihanaa muutaman vuoden päästä vihdoinkin saada maistaa oman puun omenoita. Sen jälkeen syksyn kohokohta onkin aina ollut omenoiden kypsyminen — vaikka omenoita saakin kaupasta ympäri vuoden, kyllä itse kasvatetut ovat aina ihan omaa luokkaansa.

Omenat ovat näkyneet myös omassa kuosisuunnittelussani useaan kertaan: kuoseissani on näkynyt sekä omenankukkia että varsinaisia hedelmiä. Niiden pirteän punainen värikin on täydellinen syksyn väriloistoa ajatellen.

Inspiraatio

Syyskuosien inspiraatiokansion valokuvista suuri osa oli otoksia omenoista ja omenapuusta. Omenat näyttävät sekä kauniilta että herkullisilta, ja niistä saa helposti monenlaisia kuoseja. Sarjakuvamaisemmalla tyylillä piirretyt omenat käyvät lasten kuoseihin, mutta toisaalta omenoista saa myös kauniita ja perinteisen näköisiä kuva-aiheita ottamalla realistisemmän lähestymistavan.

Kuva 109. Omenapuu (Väyrynen, 2006)

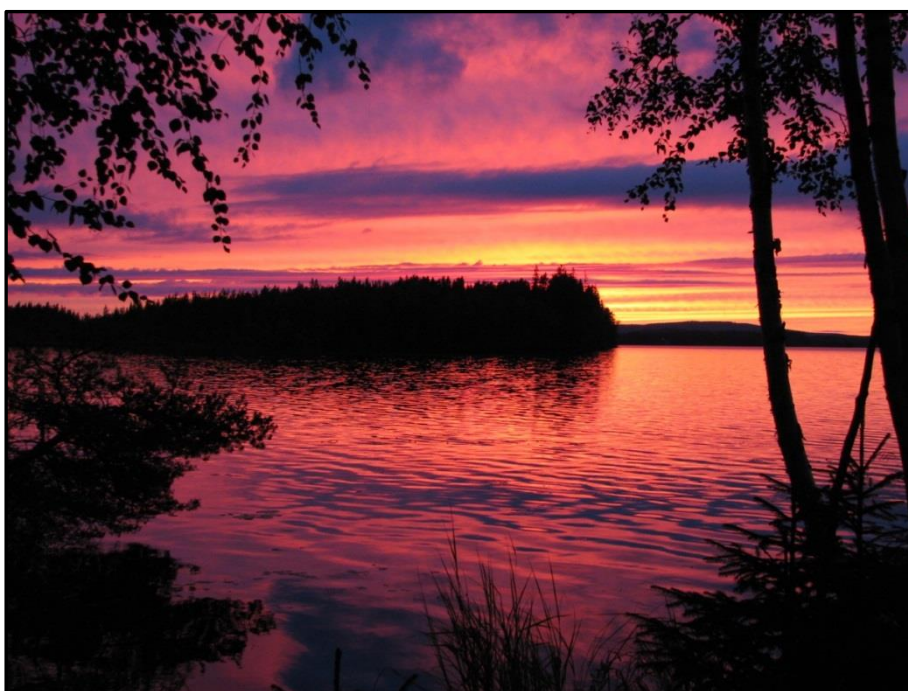

Kuva 110. Omenapuu (Väyrynen, 2006)

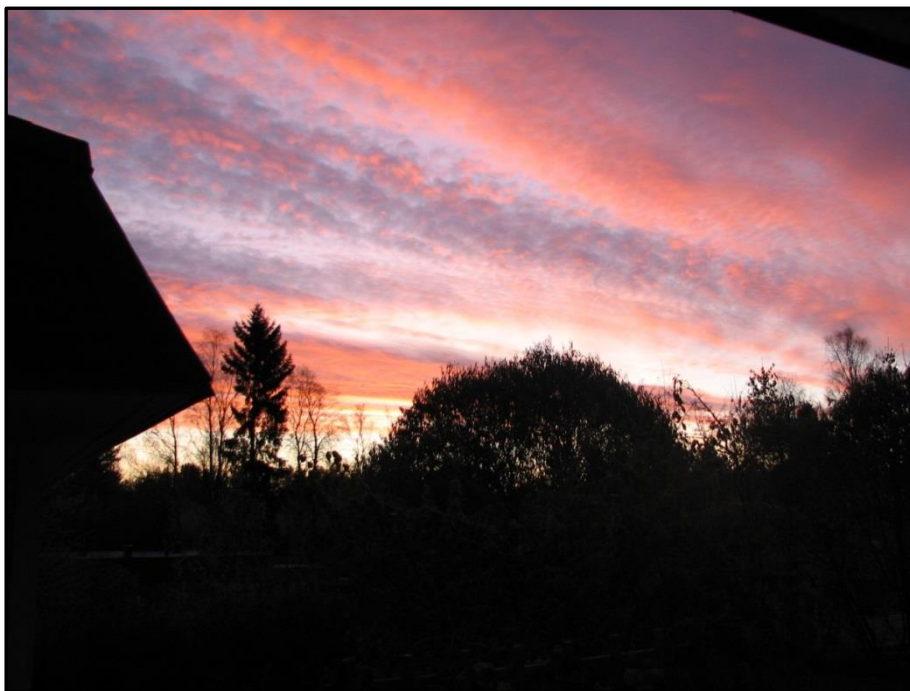
Omenoiden lisäksi syyskuvien joukosta löytyi kauniita maisemakuvia, joiden vahvat värit kiinnittivät heti huomion. Kuvat oli otettu alkusyksystä, joten niissä oli vielä loppukesän tunnelmaa — esimerkiksi puissa näkyi vielä lehtiä — joten ne eivät heti suoraan tuoneet mieleen mitään erityistä syysaihetta kuosiin. Kuvien tunnelma oli kuitenkin niin vangitseva, että jätin ne inspiraatioksi kansioon.

Kuva 111. Järvimaisema (Väyrynen, 2008)

Kuva 112. Järvimaisema (Väyrynen, 2008)

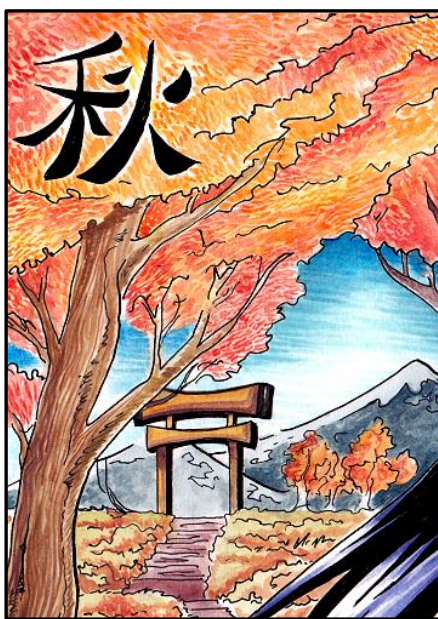
Kuva 113. Syksyinen taivas (Väyrynen, 2008)

Harmikseni en löytänyt valokuvistani juuri lainkaan kuvia syksyn väreissä hehkuvista puista, sillä ovathan ne yksi syksyn näkyvimmistä ja kauneimmista ilmiöistä. Pari vanhaa kuvaa kuitenkin löytyi, ja syksyisiä puita ei ole onneksi vaikea kuvitella mielessään, vaikkei olisikaan valokuvia herättämässä inspiraatiota kuoseja varten.

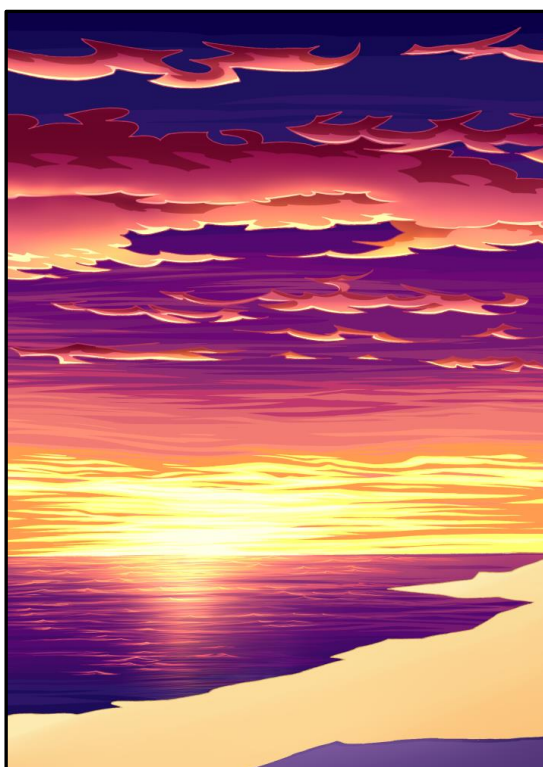

Kuva 114. Syksyinen puu (Väyrynen 2005)

Löysin myös pari vanhaa syysaiheista piirrosta, joista toisessa olin tavoitellut hyvin perinteisen syksyisen näköistä tunnelmaa värittämällä puiden lehdet punaoranssiksi. Toisessa kuvassa tunnelma muistutti valokuvia, jotka olin jo aiemmin kopioinut inspiraatiokansiooni: veden pinnasta heijastuva auringonlasku on aina yhtä sykkähdyttävä näky. Minun pitikin tässä vaiheessa muistuttaa itseäni, että nyt pitää suunnitella kuoseja eikä piirroksien taustoja, sillä vaikka auringonlaskukuvat olisivat kuinka kiehtovia, niistä on vähän hankala lähteä muokkaamaan kuviota kuosiin.

Kuva 115. Maalauksen yksityiskohta (Väyrynen 2008)

Kuva 116. Digitaalipiirroksen yksityiskohta (Väyrynen 2013)

Suunnittelu

Syyskuosieni suunnittelussa käytin vähän erilaista lähestymistapaa kuin muiden vuodenaikojen kohdalla. Syksyiltä ottamiani kuvia oli yllättävän vähän riippumatta vuodesta, mikä johtuu ehkä koulujen ja muiden kiireiden alkamisesta syksyisin.

Ottamieni kuvien joukossa oli ihan mukavia otoksia, varsinkin valokuvat omenapuusta, mutta huomasin haluavani tehdä kuoseja myös ”perinteisemmistä” syysaiheista. Mieleeni tulivat etenkin vaahteranlehdet ja pihlajanmarjat. Minulla ei kuitenkaan ollut itse otettuja valokuvia näistä aiheista, joten päätin etsiä kuvia muualta. Lisäksi saisin etsimistäni kuvista opinnäytetyöhön ulkopuolisia lähteitä, jotka muutenkin olivat vähissä.

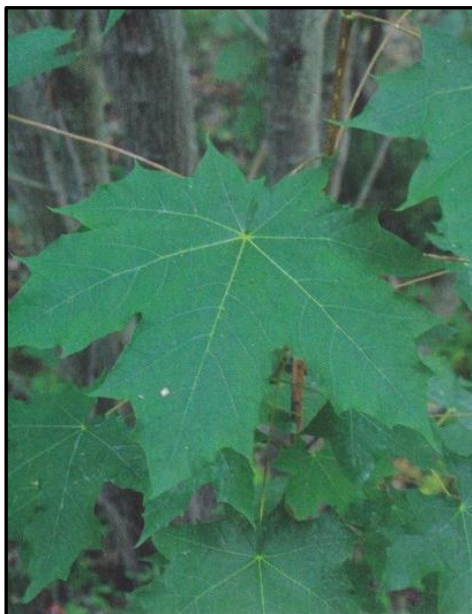
Niinpä ryhdyin etsimään syksyisiä kuvia vaahteranlehdistä ja pihlajanmarjoista kuosejani varten. Kuvia löytyikin helposti, ja ne antoivat heti uudenlaista intoa kuosien suunnitteluun. Valokuvien pohjalta pystyin tekemään luonnoksia valitsemistani aiheista, ja kuoseissa käytettävät kuviot valmistuivat nopeasti, kun aihe oli näin selvästi rajattu.

Kuva 117. Vaahteranlehti (Lehmuskallio)

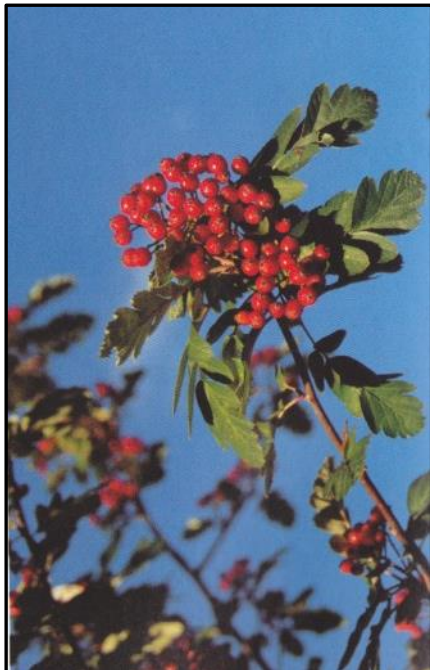
Kuva 118. Vaahtera (Lehmuskallio)

Kuva 119. Vaahteranlehti (Väre ja Kiuru 2006)

Kuva 120. Pihlajanmarjoja (Lehmuskallio)

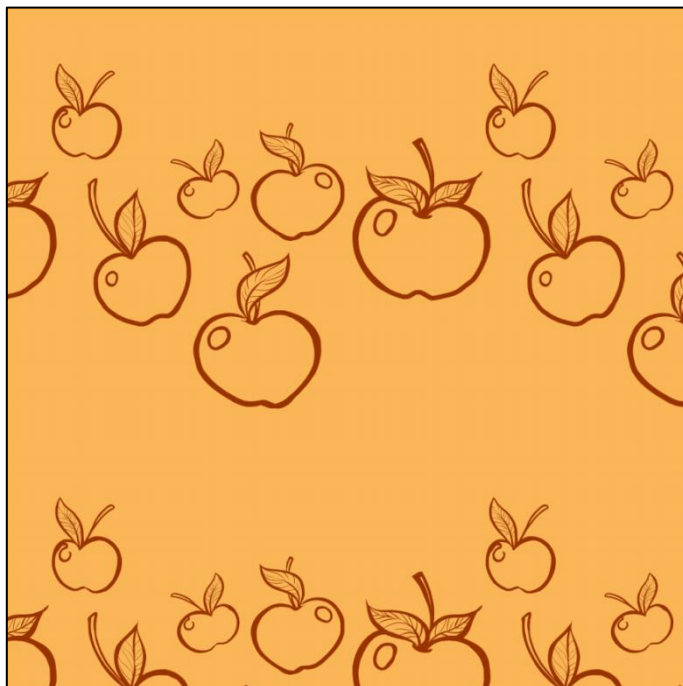
Kuva 121. Pihlajanmarjoja (Väre ja Kiuru 2006)

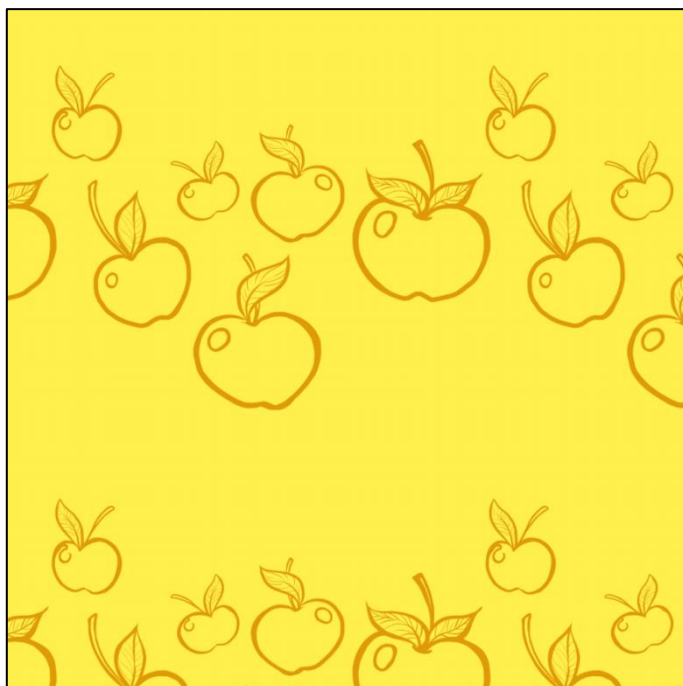
Kuva 122. Pihlajan lehti (Väre ja Kiuru 2006)

Valmiit kuosit

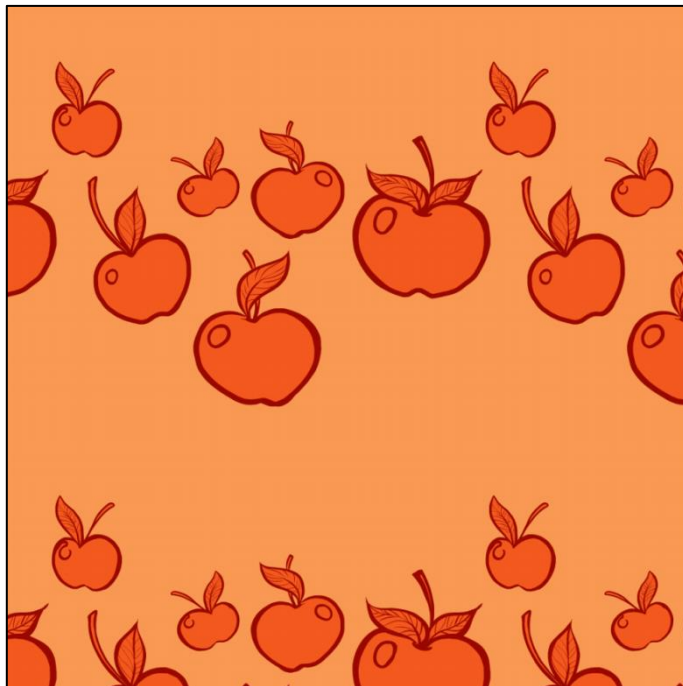
Kahteen ensimmäiseen syyskuosiini ilmestyi omenoita, mikä oli melko odotettua. Toisen kuosin peruskuvion otin itse asiassa erästä aiemmin piirtämästäni kuosista ja muokkasin sitä hieman. Kuosin tyylistä tuli leikkisä, ja ajattelin sen sopivan erityisesti lasten kuosiksi. Väreiksi valitsin syyskeemän mukaisesti oranssin, kellertävän ja punaisen sävyjä.

Kuva 123. Omenat 1, väri 1

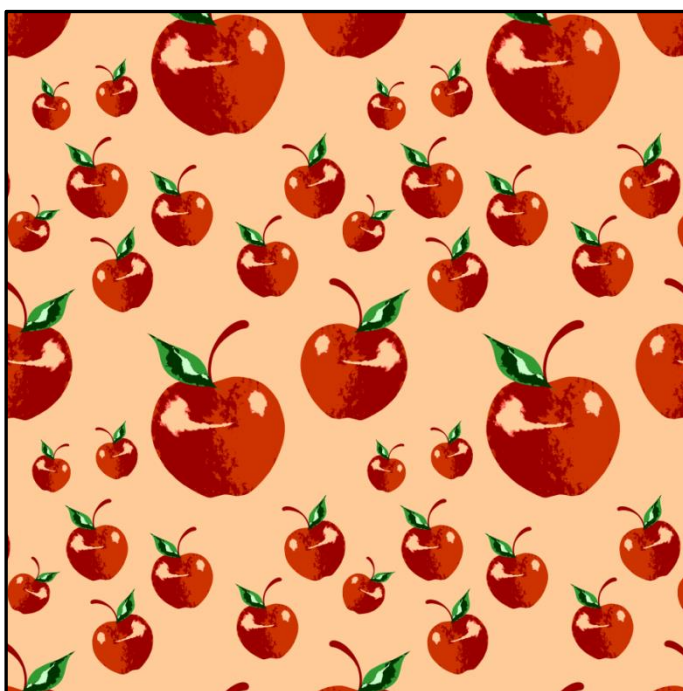

Kuva 124. Omenat 1, väri 2

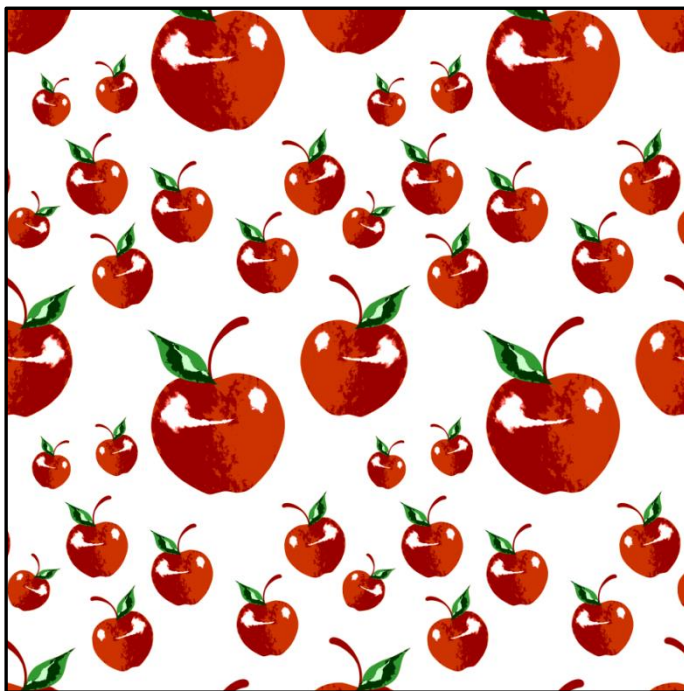

Kuva 125. Omenat 1, väri 3

Toisessa omenakuosissa käytin hieman realistisempaa tyyliä, joka poikkeaa edellisen sarjakuvamaisesta leikkisyydestä. Tästä kuosista tein vain kaksi värivaihtoehtoa, eikä niidenkään välillä ole muuta eroa kuin taustaväri, sillä realistisemman näköiset omenakuviot näyttivät oudoilta erivärisiksi muutettuina.

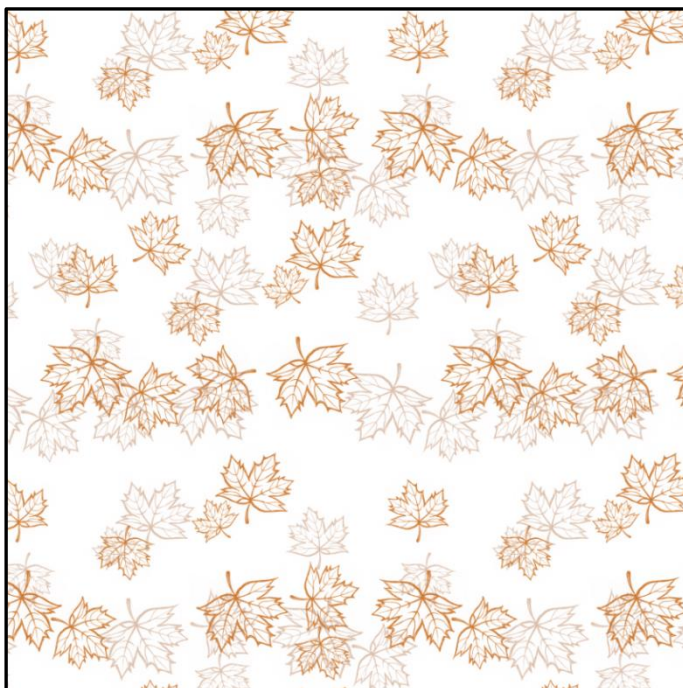

Kuva 126. Omenat 2, väri 1

Kuva 127. Omenat 2, väri 2

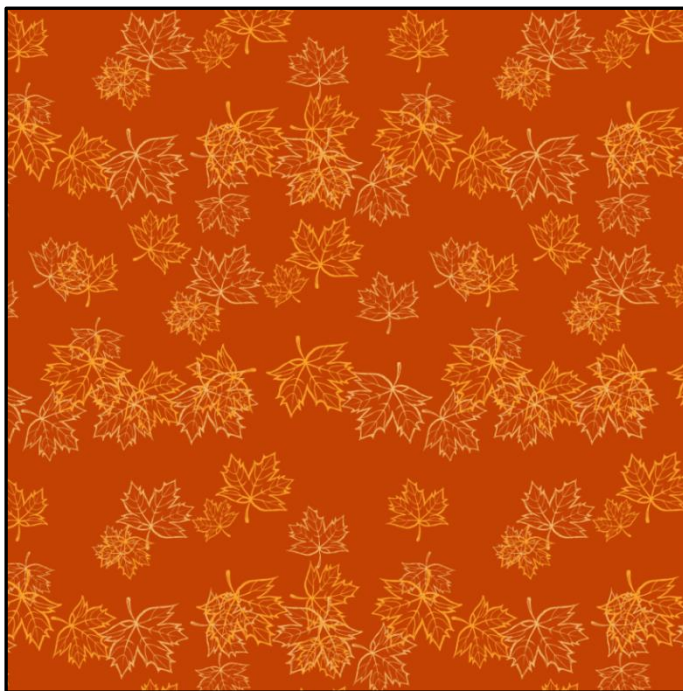
Vaahteranlehdet ovat minulle, ja varmasti monelle muullekin, hyvin perinteinen syksyn symboli. Kolmatta syyskuosia varten piirsinkin nimenomaan vaahteranlehtiä, joita ryhdyin sommittelemaan kuosiksi. Tämän kuosin ensimmäisessä versiossa lehdet ryhmittivät keskellä kulkevien linjojen ympärille, mutta lopullisessa versiossa päädyin sijoittelemaan lehdet ympäri kuosia. Väri vaihtoehdot eivät tuottaneet ongelmia, sillä halusin käyttää kuosissa syksyisten vaahteranlehtien värejä, jotka näyttävät joka vuosi yhtä kauniilta.

Kuva 128. Vaahtera, väri 1

Kuva 129. Vaahtera, väri 2

Kuva 130. Vaahtera, väri 3

Viimeisessä syyskuosissa käytin jo aiemmin päättämäni pihlajanmarja-aihetta. Tämäkin kuvio valmistui melko helposti, kun aihe oli valmiiksi päätetty. Asettelu piti vain miettiä enemmän kuin vaahteranlehtikuosissa. Aluksi harkitsin samankaltaista kuosia pitkin kulkevaa linjaa kuin vaahteranlehtikuosissa, mutta pihlajanmarjakuvio ei asettunutkaan siihen yhtä helposti. Lopulta tämänkin kuosin asettelu selkeytyi, ja kuosiin tuli loppujen lopuksi vähän samanlainen rytmi kuin vaahteranlehtiaiheeseen.

Kuva 131. Pihlaja, väri 1

Kuva 132. Pihlaja, väri 2

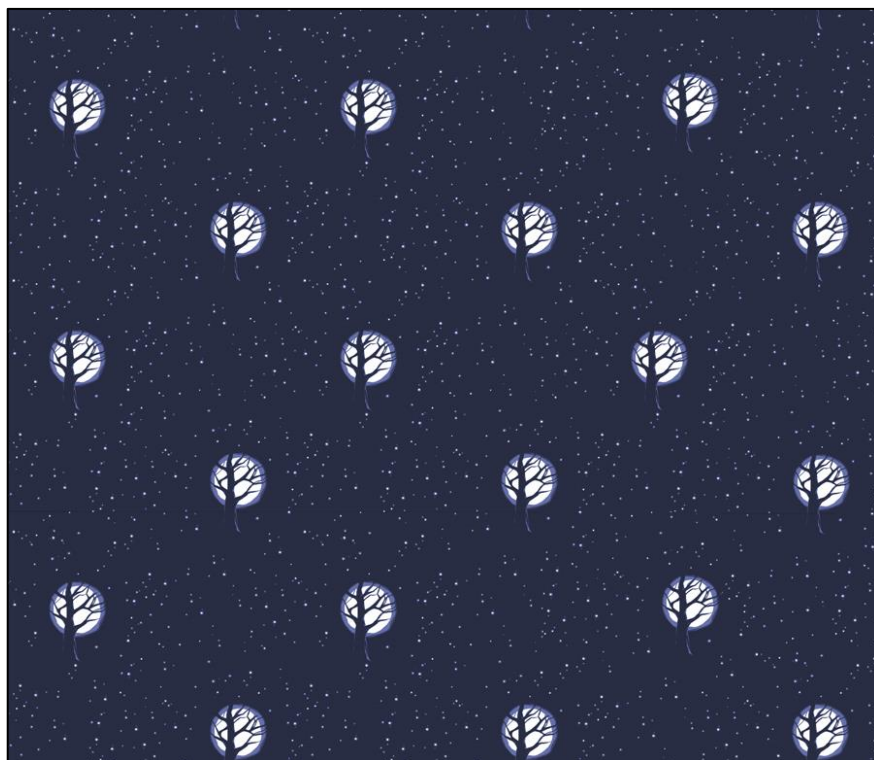
Kuva 133. Pihlaja, väri 3

5. Lopullinen mallisto

"Talviyö"

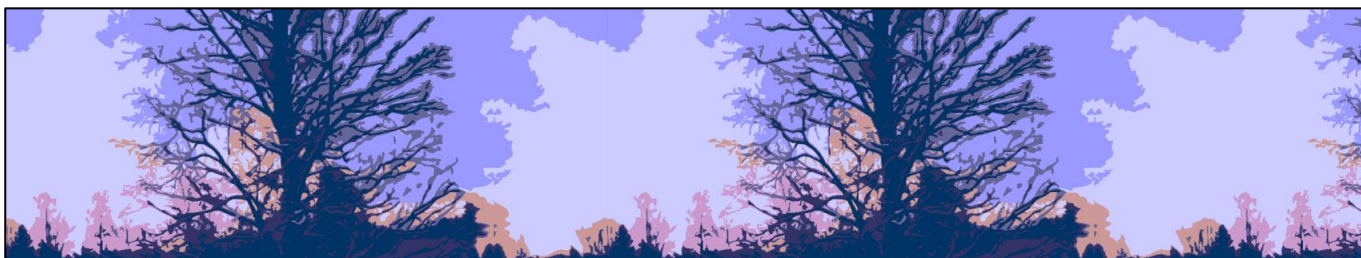
Raportin koko: 55 x 48 cm

"Pakkanen"

Raportin koko: 37 x 17 cm

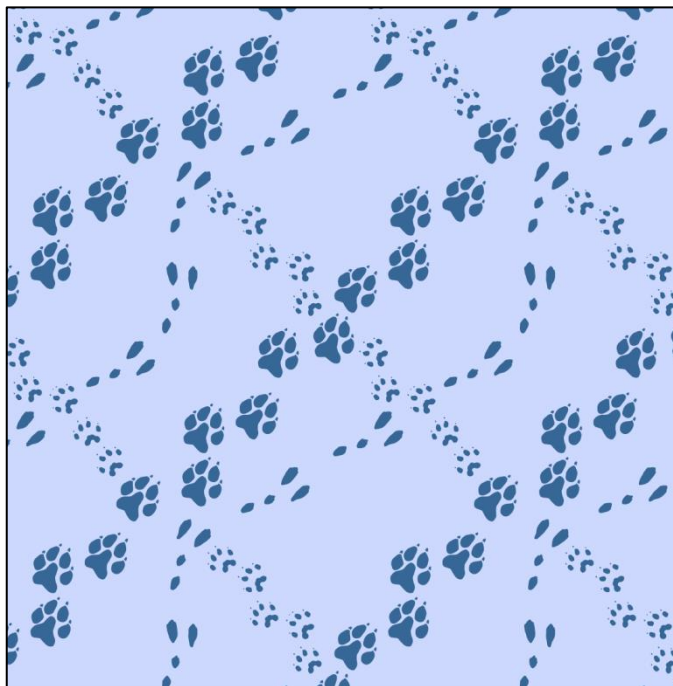
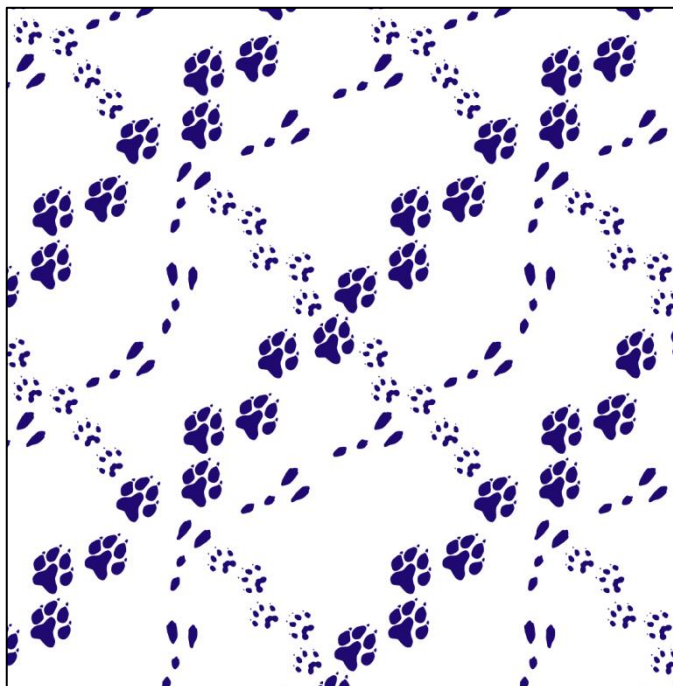
"Tammikuu"

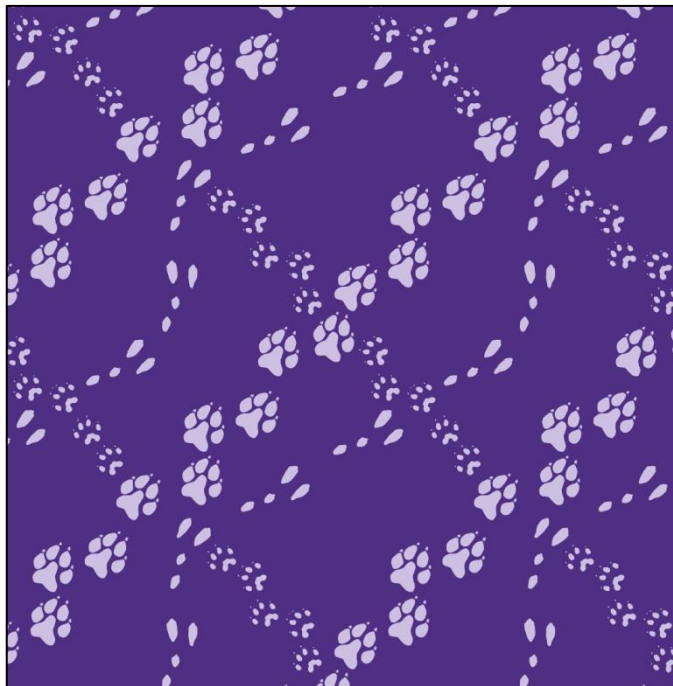
Raportin koko: 73 x 55 cm

"Lumileikit"

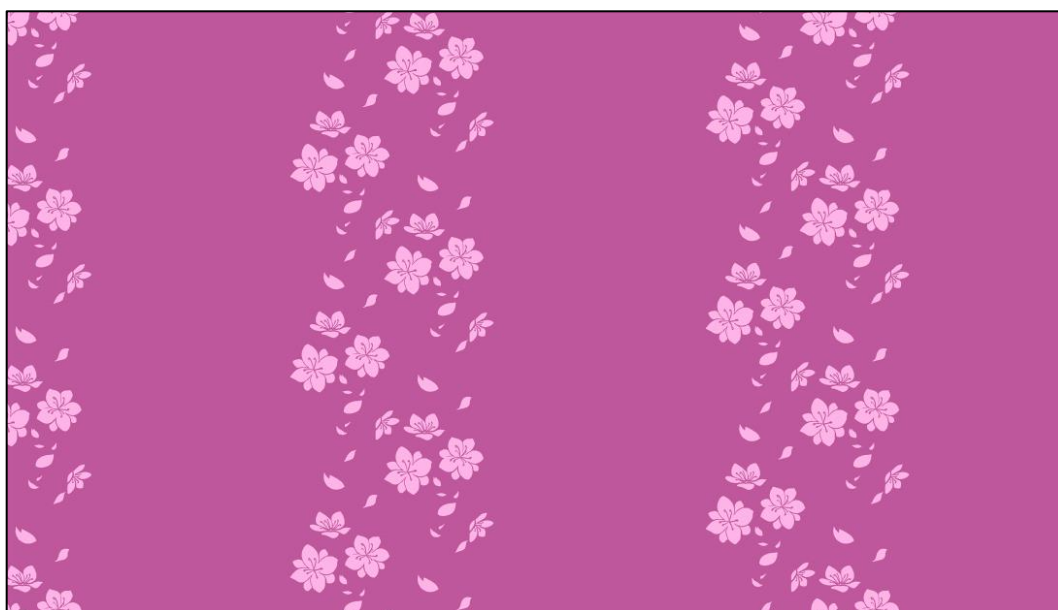
Raportin koko: 25 x 25 cm

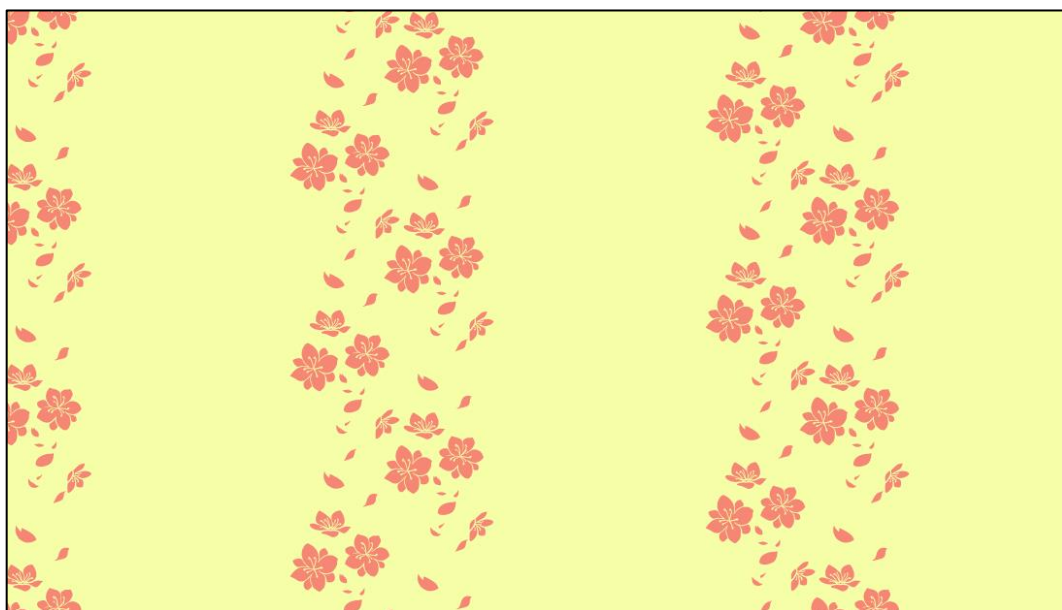

"Sakura"

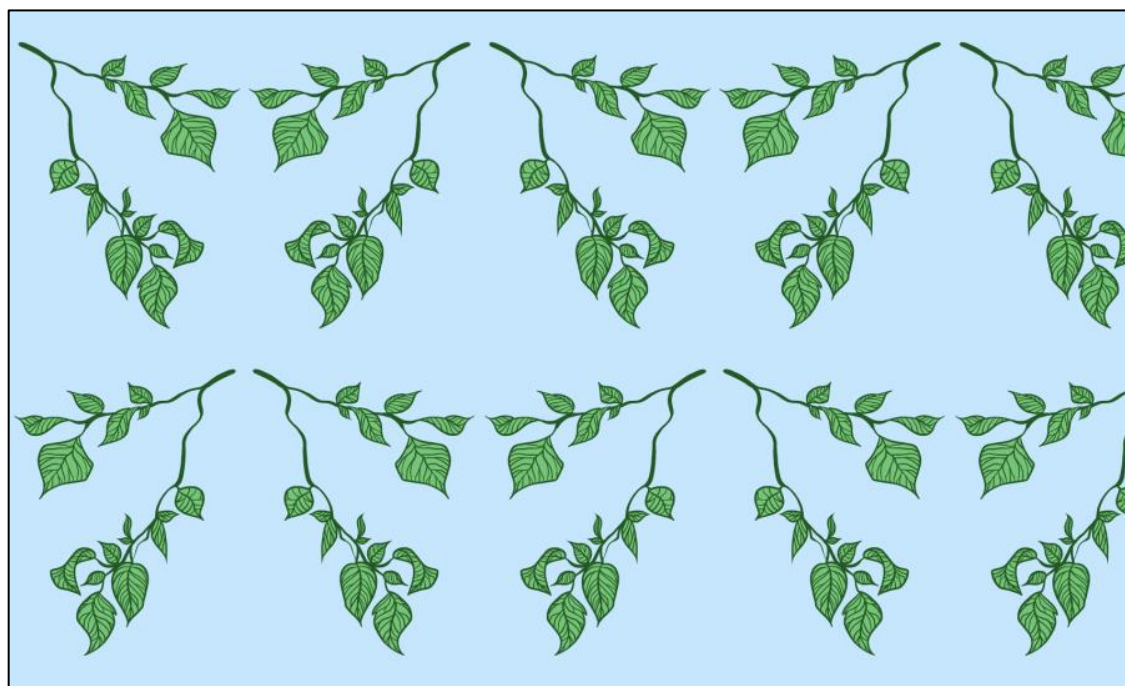
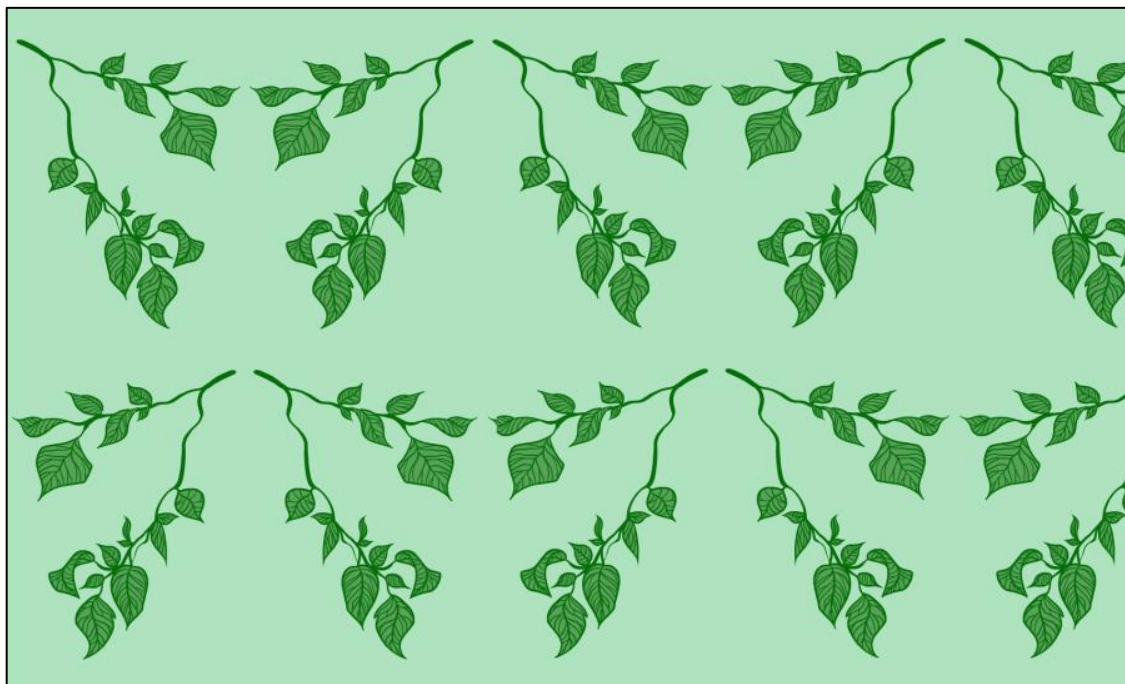
Raportin koko: 42 x 10 cm

"Koivu"

Raportin koko: 36 x 50 cm

"Vapaus"

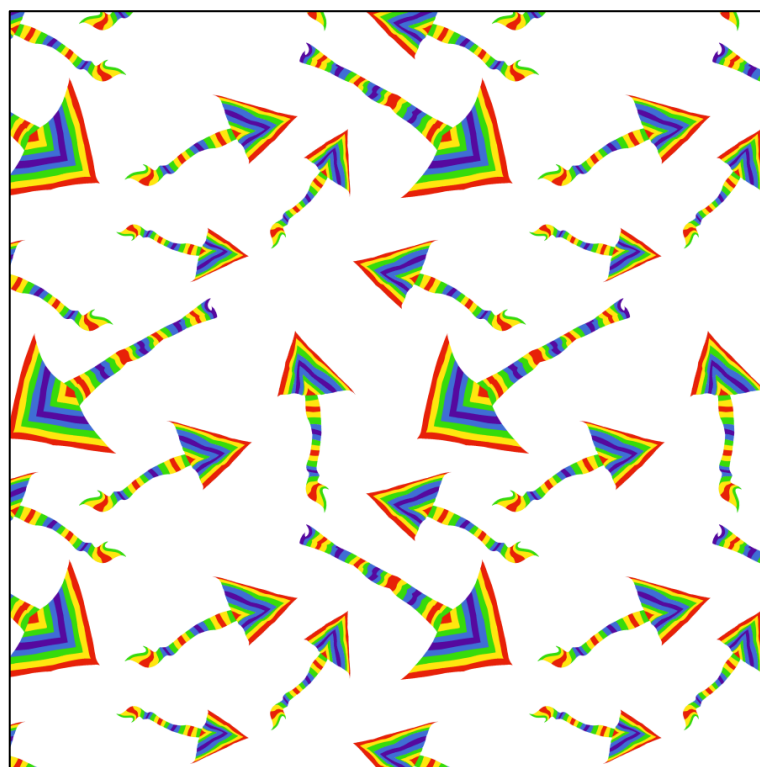
Raportin koko: 26 x 10 cm

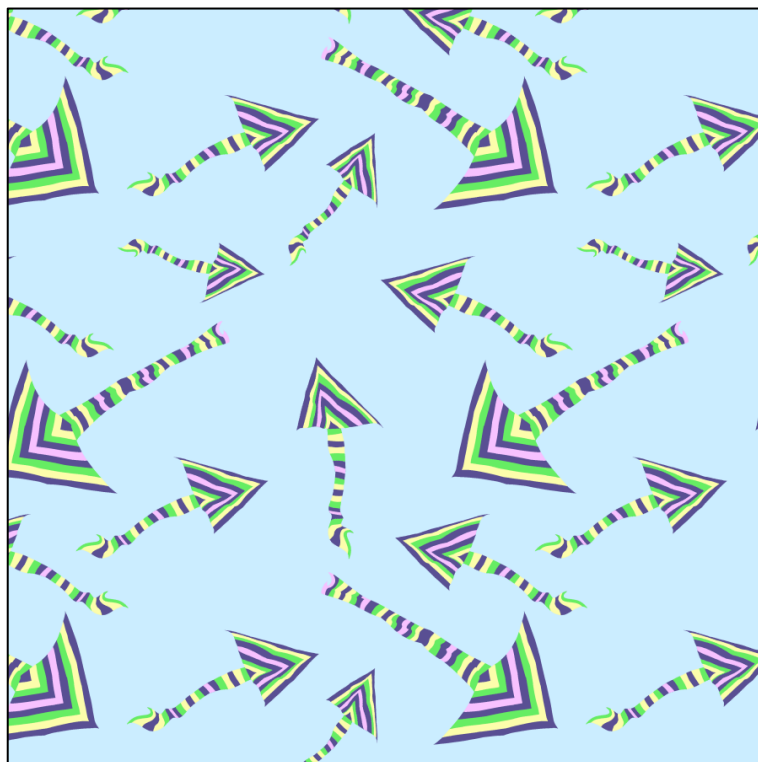
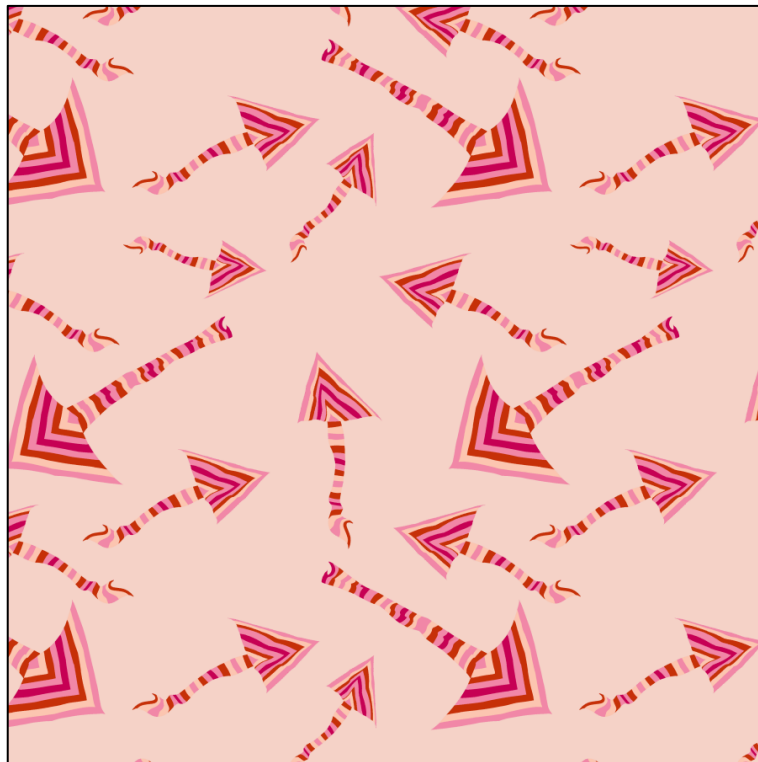

"Leijat"

Raportin koko: 30 x 35 cm

"Ritariperhonen"

Raportin koko: 25 x 30 cm

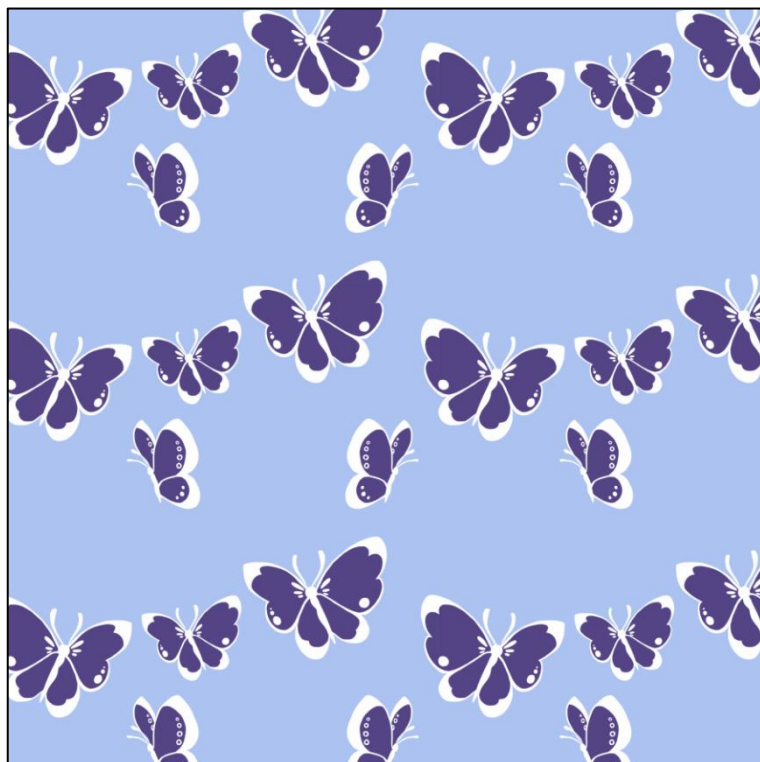
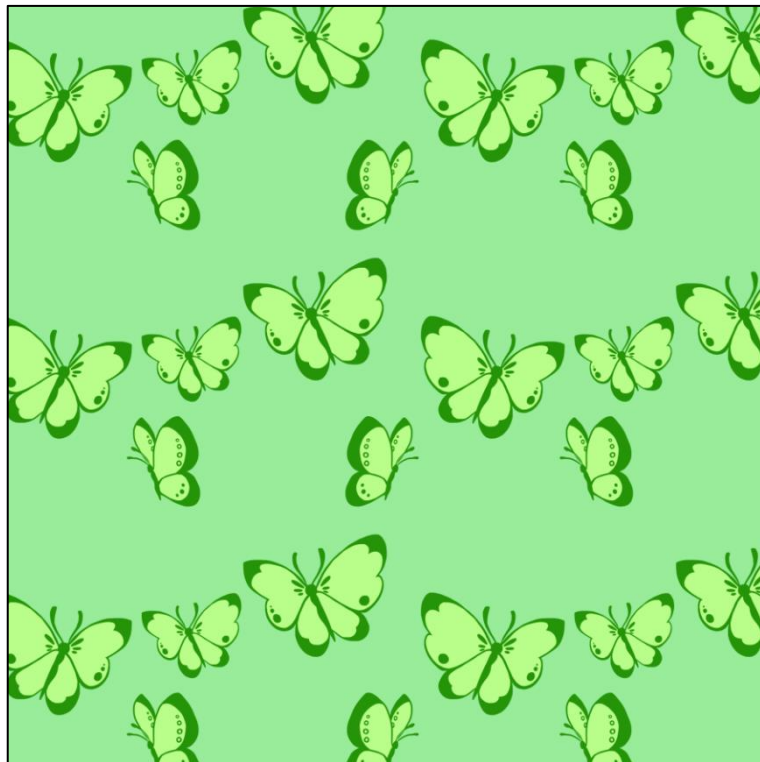

"Kesäkuu"

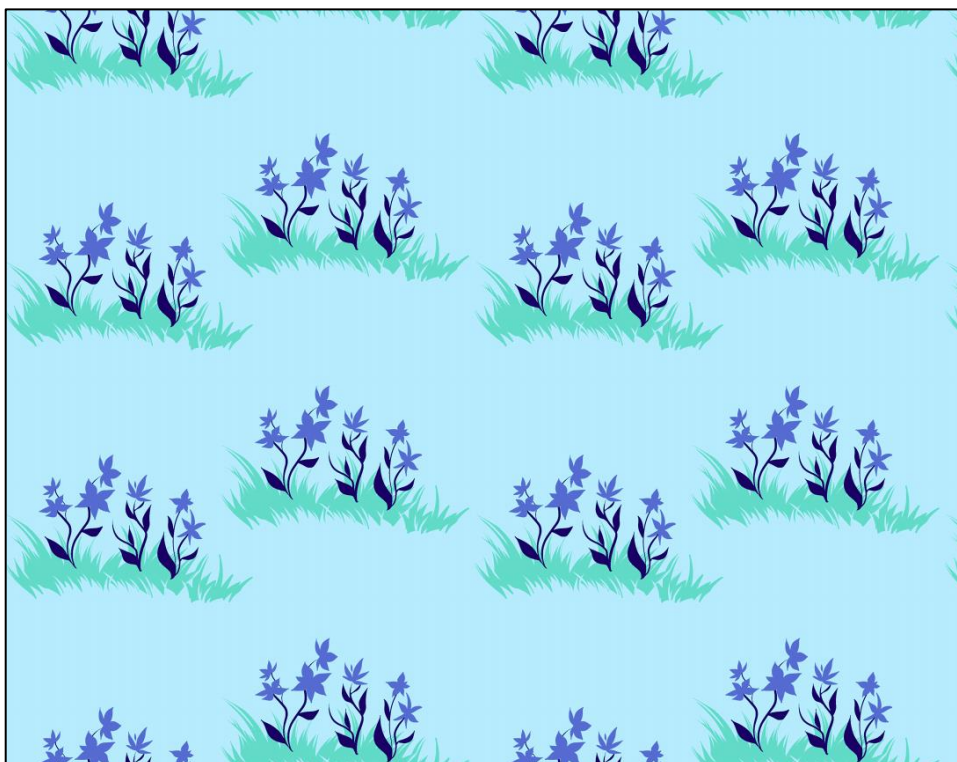
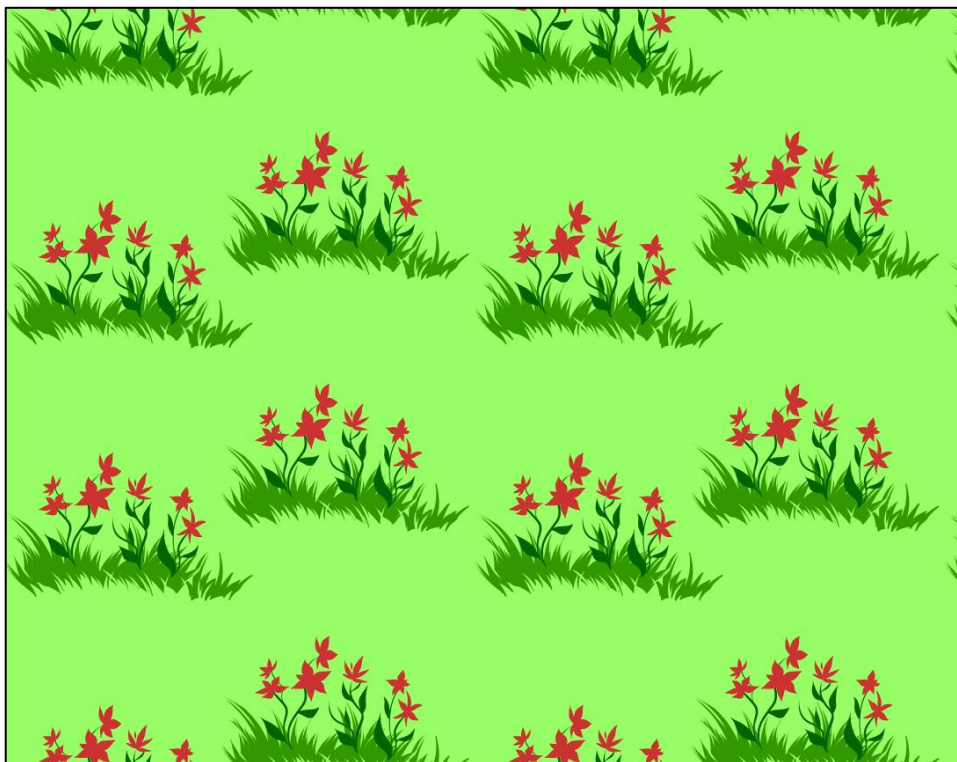
Raportin koko: 50 x 31 cm

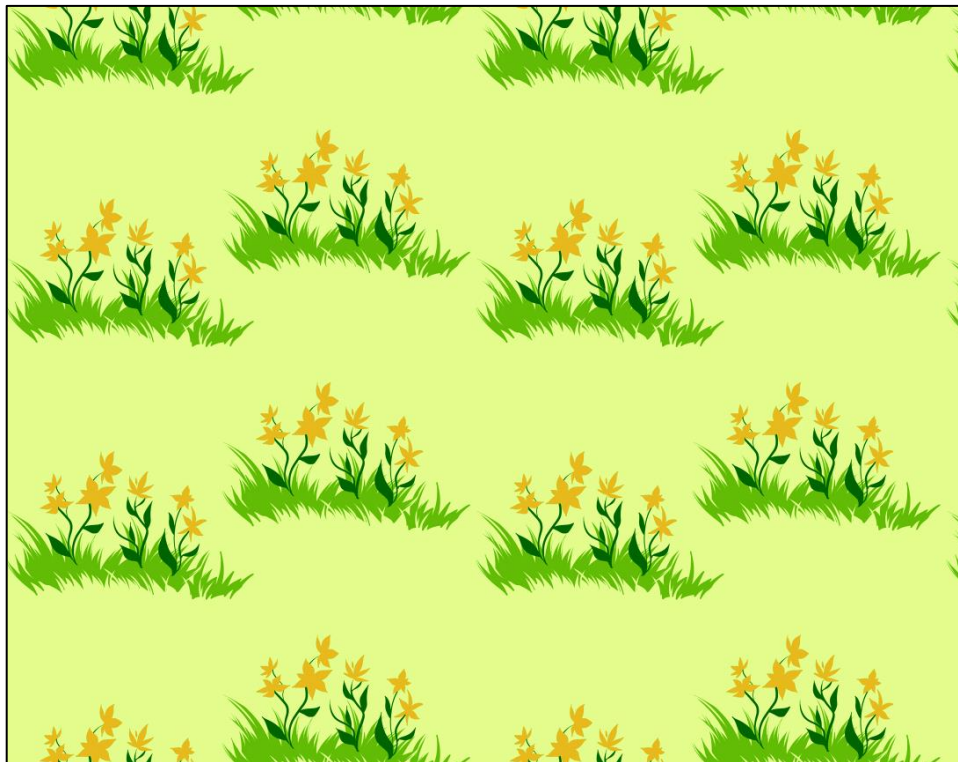

"Kesäloma"

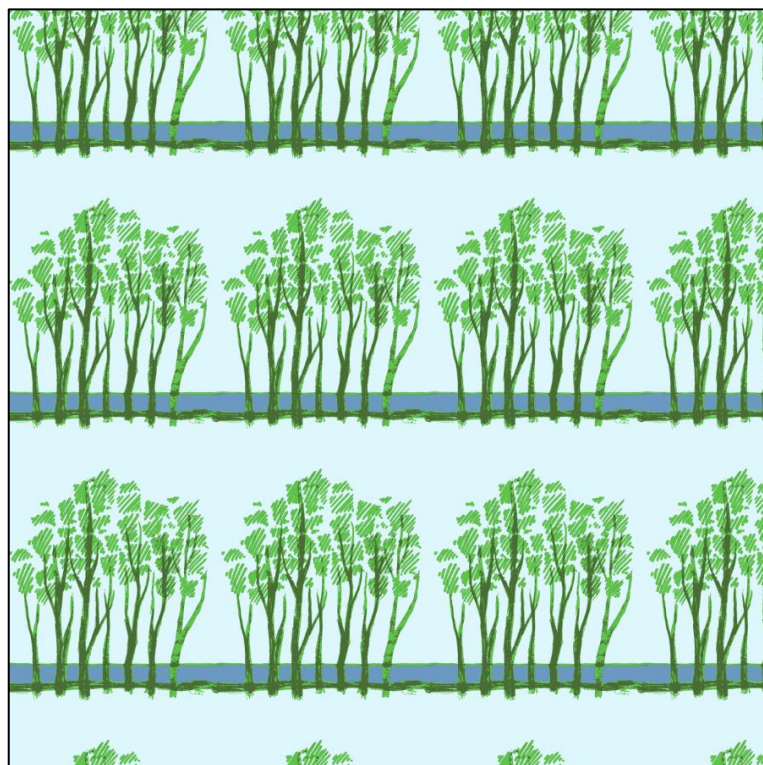
Raportin koko: 27 x 15 cm

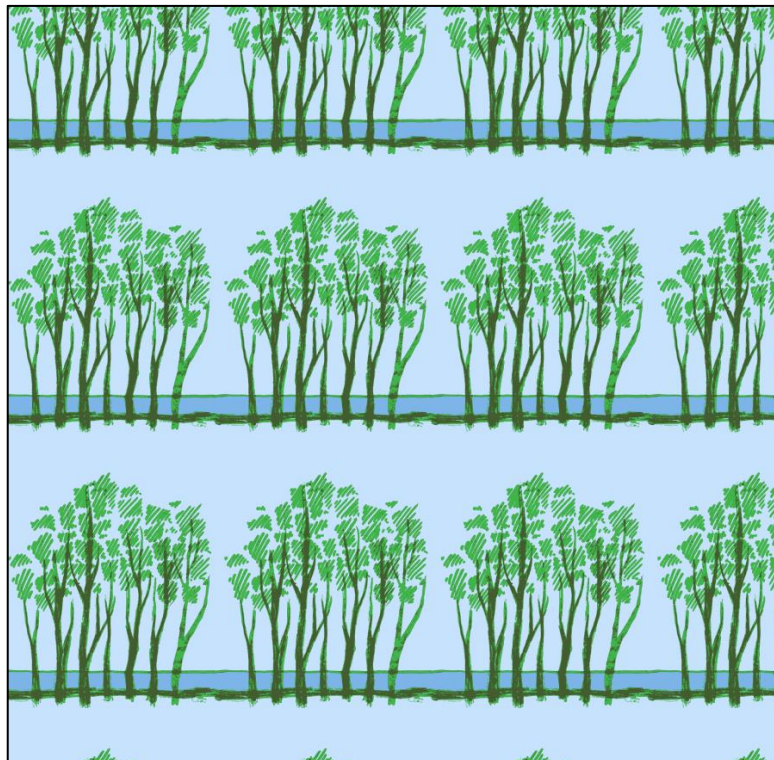

"Uimaretki"

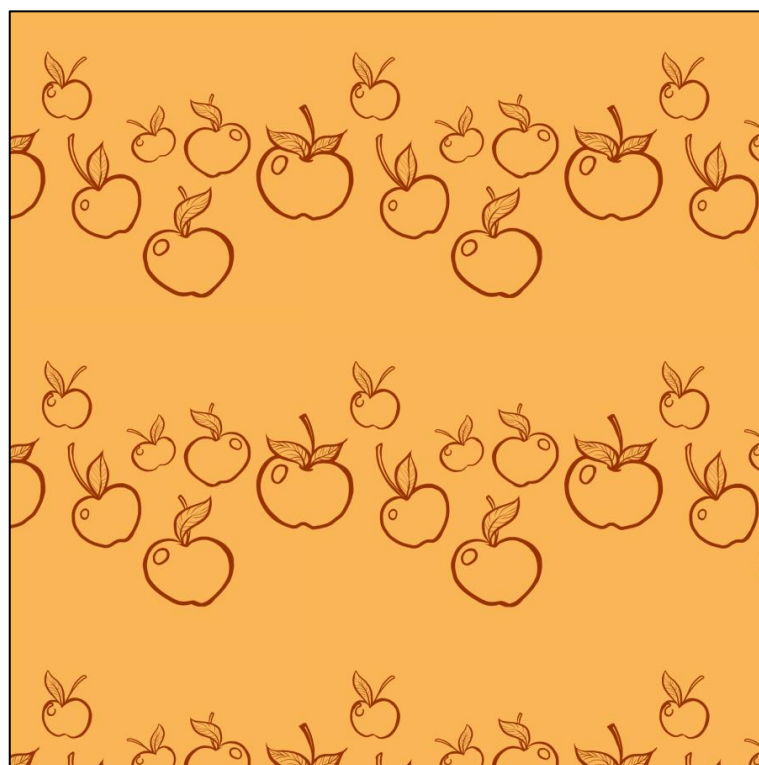
Raportin koko: 24 x 30 cm

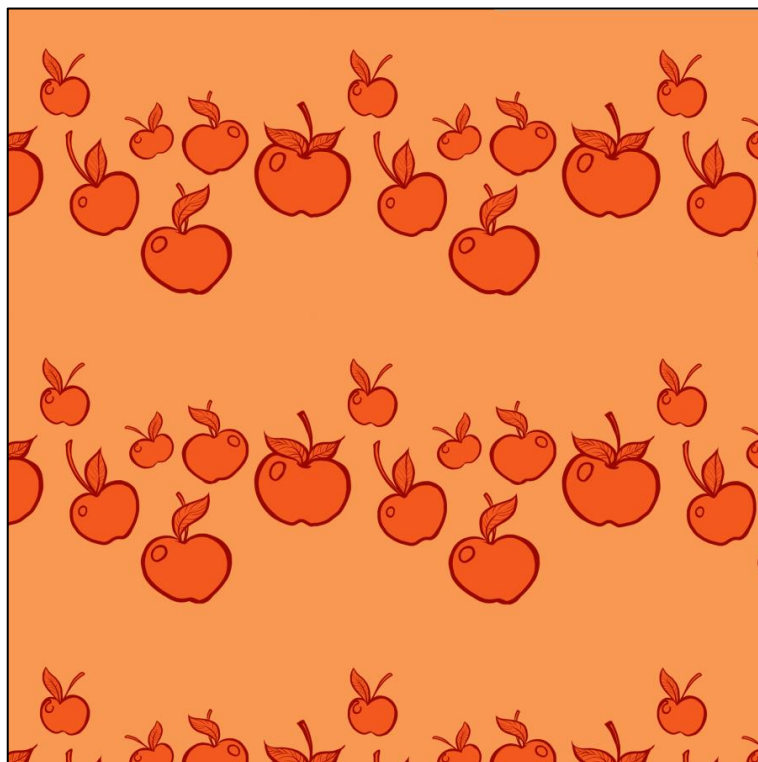
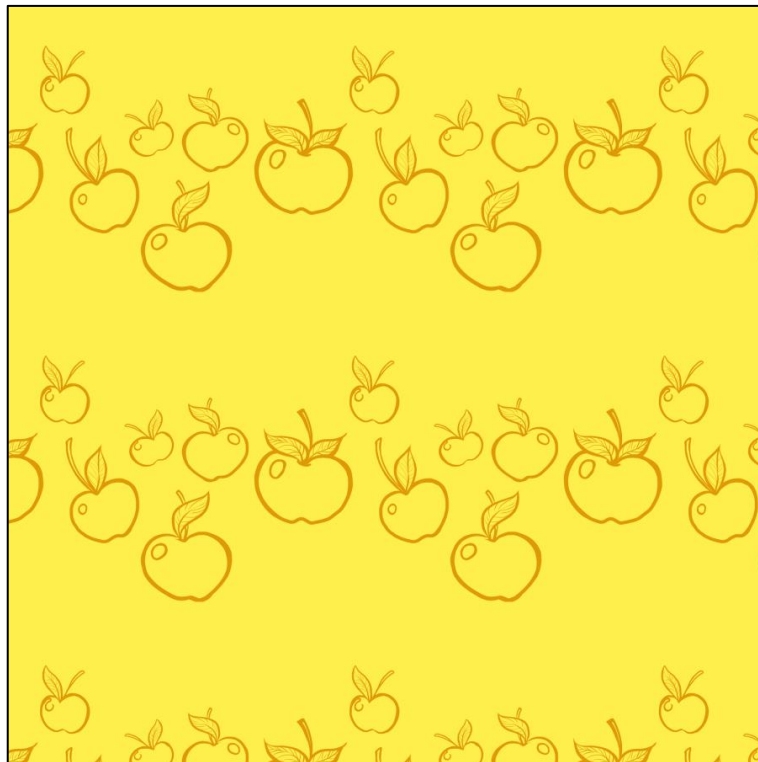

"Omenat 1"

Raportin koko: 35 x 35 cm

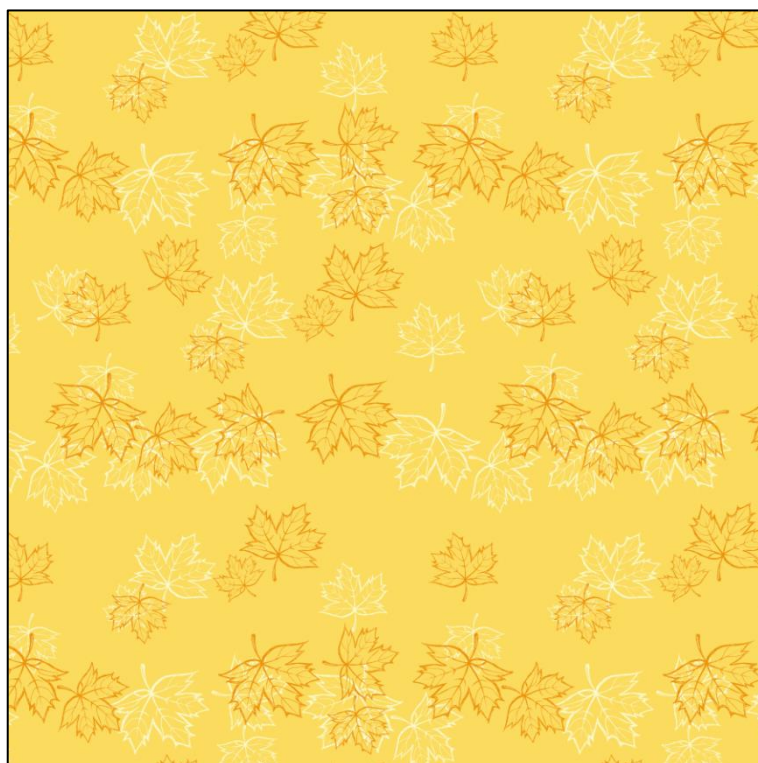
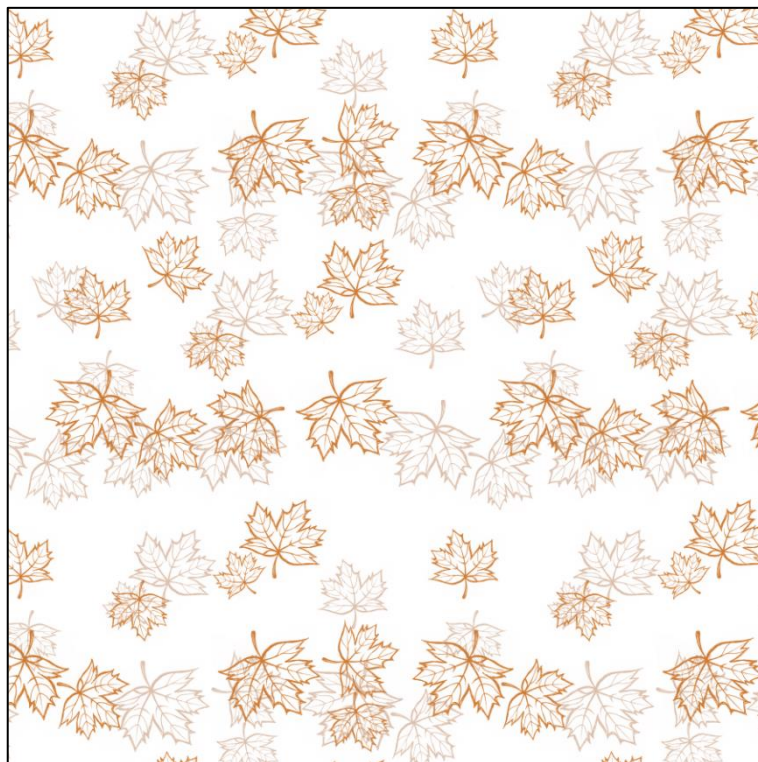
"Omenat 2"

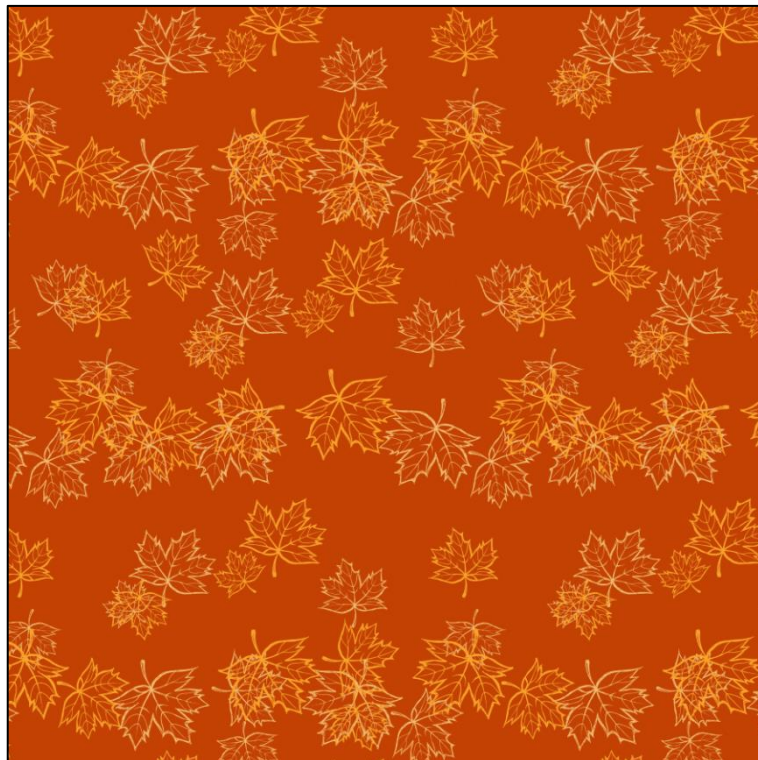
Raportin koko: 27 x 30 cm

"Vaahtera"

Raportin koko: 32 x 37 cm

"Pihlaja"

Raportin koko: 20 x 16 cm

6. Pohdinta

Opinnäytetyön tekeminen oli hyvin pitkä prosessi, jonka aikana olin vielä työharjoittelussa, mikä pidensi sitä entisestään. Mielestäni se ei kuitenkaan haitannut, sillä tuntui luonnolliselta antaa ideoiden kehittyä omalla painollaan sen sijaan, että olisin tehnyt kaiken kiireellä. Tautot opinnäytetyön tekemisessä antoivat uutta perspektiiviä suunnittelutyöhön ja aikaa myös uusien ideoiden kehittelyyn. Itse olen sitä tyyppiä, joka mielellään suunnittelee ja pohtii ideoitaan valmiiksi mielessään ennen kuin ryhtyy töihin konkreettisesti, joten tällainen työskentelytapa kävi minulle oikein hyvin.

Tavoitteenani oli suunnitella kuosimallisto, kehittyä samalla suunnittelussa ja oppia uusia asioita. Opinnäytetyön tekeminen harjaannutti minua varmasti kuosisuunnittelussa — ainahan uutta tehdessä oppii jotakin, eikä harjoittelu koskaan mene hukkaan — ja koen löytäneeni myös uusia tapoja hakea inspiraatiota ja ideoita kuosejani varten. Vanhojen valokuvien selailu, keräily ja valitseminen antoi minulle paljon materiaalia kuosien innoitukseksi ja oli muutenkin mukavaa puuhaa.

Kuosisuunnittelu ei kuitenkaan aiheena ollut minulle mitenkään erityisen uusi, sillä olin koulussa jo suunnitellut useita kuoseja aiemminkin. Työskentelytavat ja -välineet olivat suurilta osin samoja kuin mitä olin ennenkin käyttänyt, joten siltä osin uusia kokeiluja tai oivalluksia ei syntynyt. Toisaalta ei olisi ehkä ollut järkevää ottaa opinnäytetyön aiheeksi mitään tuntematonta tai yrittää tehdä asioita täysin uudella tavalla, koska uuden opetteluun olisi saattanut kulua liikaa aikaa.

Toinen tavoitteeni oli kohdistaa mallistoni valitsemalleni kohderyhmälle. Kohderyhmääni en kuitenkaan rajannut erityisen tiukasti, koska vaikka pääasiallinen kohderyhmä olivatkin lapset ja nuoret, ajattelin, että malliston kuosejani voisivat hyvinkin käyttää myös iloisesta ja värikkästä tyylistä pitävät aikuiset.

Jälkeenpäin ajatellen olisi ehkä kannattanut keskittyä suunnittelussa kohderyhmään enemmän ja pyrkiä tekemään mallistosta yhtenäisempi, sillä nyt mallistossa on melko lailla erityylisiä kuoseja. Valitsemani aihe oli niin laaja ja inspiraatiovalokuviakin niin paljon, että kuosien aiheetkin poikkesivat toisistaan ja osasta kuoseja tuli tyyliltään ja tunnelmaltaan hyvinkin erilaisia.

Tavoitteena oli myös saada kuoseihin eri vuodenaikojen tunnelmia, ja tässä onnistuin mielestäni paremmin kuin kohderyhmän rajaamisessa. Tässä voi kylläkin vaikuttaa sekin, että kaikki kuosit on tehty omien valokuvieni pohjalta, joten niistä tulee itselläni luonnollisestikin mieleen muistoja kyseisistä vuodenaajoista. Sain kuitenkin tavoitettua kuoseissa mukavasti vuodenaikojen tunnelmat, ja värivalinnatkin tukevat kuoseihin valittujen kuvien aiheita.

Kuosisuunnittelun näkökulmasta kuosien varsinainen ulkonäkö ei kuitenkaan itseäni miellytä kovin paljoa. Niissä näkyy ehkä liikaa kiinnostukseni piirtämiseen ja maalaamiseen, ja jotkut kuoseista kävisivät paremminkin jonkin piirroksen koristeeksi kuin esimerkiksi sisustuskuosiksi. Kuosit eivät myöskään näytä kovin kaupallisilta.

Lähteet

LEHMUSKALLIO, Jouko. Luontoportti [viitattu 21.2.2014]

Saatavissa:

<http://www.luontoportti.com/suomi/fi/puut/vaahtera>

<http://www.luontoportti.com/suomi/fi/puut/pihlaja>

PELLONPÄÄ-FORSS, Maija 2009. Kankaanpainanta - välineet, suunnittelu, painaminen. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Virtuaaliyliopisto, Taideteollinen korkeakoulu. Painotekniikat [viitattu 18.5.2014].

Saatavissa:

http://www.uiah.fi/virtu/materiaalit/kankaanpainanta/0303_kaavio.html

VÄRE, Henry ja KIURU, Heikki 2006. Suomen puut ja pensaas. Helsinki: Metsäkustannus.

Kuvaluettelo

Kuva 1. Prosessikaavio, Mari Väyrynen 2014

Kuvat 2, 3. Kohderyhmän elämäntapataulut, Mari Väyrynen 2014

Kuvat 4, 46, 47, 114. Mari Väyrynen 2005

Kuvat 5, 11-13, 16, 40-45, 48, 68, 69, 82, 109, 110. Mari Väyrynen 2006

Kuvat 6-8, 15, 70, 71, 79, 80, 83. Mari Väyrynen 2007

Kuvat 9, 86, 87. Mari Väyrynen 2009

Kuvat 10, 76-78, 89. Mari Väyrynen 2012

Kuvat 14, 81, 116. Mari Väyrynen 2013

Kuvat 16, 72, 73, 88. Mari Väyrynen 2010

Kuvat 17-38, 49-67, 90-108. Mari Väyrynen 2014

Kuvat 39, 74, 75, 84, 85. Mari Väyrynen 2011

Kuvat 111-113, 115. Mari Väyrynen 2008

Kuva 117. Vaahteranlehti. Jouko Lehmuskallio.

Saatavissa: <http://www.luontoportti.com/suomi/fi/puut/vaahtera>

Kuva 118. Vaahtera. Jouko Lehmuskallio.

Saatavissa: <http://www.luontoportti.com/suomi/fi/puut/vaahtera>

Kuva 119. Vaahteranlehti. Suomen puut ja pensaat. Henry Väre ja Heikki Kiuru 2006. Helsinki: Metsäkustannus.

Kuva 120. Pihlajanmarjoja. Jouko Lehmuskallio.

Saatavissa: <http://www.luontoportti.com/suomi/fi/puut/pihlaja>

Kuva 121. Pihlajanmarjoja. Suomen puut ja pensaat. Henry Väre ja Heikki Kiuru 2006. Helsinki: Metsäkustannus.

Kuva 122. Pihlajan lehti. Suomen puut ja pensaat. Henry Väre ja Heikki Kiuru 2006. Helsinki: Metsäkustannus.

Kuvat 123-133. Mari Väyrynen 2014